

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 MAART 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	413
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	413
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	423
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	426
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Arbtenarenzaken	428
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	433
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	434
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	435
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	436
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	444
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	446
L. Detiège , Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	448
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	449
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	451
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	453
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	453
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	456
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	456
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	458
REGISTER	459

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO., WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE. EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 42
van 8 februari 1993
van de heer F. DEWINTER

Etnische Vlamingen in Zuid-Afrika — Terugkeer naar het moederland

In de Republiek Zuid-Afrika bevinden zich veel Vlamingen en afstammelingen van Vlamingen die tot de verwante Afrikaner gemeenschap (Boeren) behoren. Dit broedervolk is in grote nood. Zuid-Afrika staat bloot aan grote economische, politieke en culturele instabiliteit. Eén van de belangrijkste kenmerken van de instabiliteit is het toenemend etnisch geweld in dat land. Een groot aantal van de meer dan 2 miljoen Afrikaners, die al generaties in Zuid-Afrika verblijven, wensen de naderende catastrofe niet af te wachten. Diverse Afrikaner organisaties verzoeken om informatie over de mogelijkheid om naar de moederlanden — Nederland, Vlaanderen, . . . — terug te keren. Vanaf dit jaar kunnen er reeds diverse aanvragen toekomen. Gezien de historische, culturele, religieuze en taalkundige verwantschap kan de integratie van die mensen binnen onze samenleving geen echt probleem vormen.

Wat is de houding van de minister-president ten opzichte van de mogelijke terugkeer van etnische Vlamingen in Zuid-Afrika naar het moederland Vlaanderen ?

Acht de minister-president het zijn morele en historische plicht om te ijveren voor de opname van stamgenoten die — gezien de omstandigheden — terug in onze samenleving wensen te treden ?

Vindt de minister-president dat de opvang van etnische Vlamingen voorrang verdient boven de opvang van allerlei vluchtelingen uit de hele wereld ?

Is de minister-president bereid om de vraag naar terugkeer van etnische Vlamingen in Zuid-Afrika naar het Vlaamse moederland, positief te bepleiten en alles in het werk te stellen om deze vrijwillige terugkeer zo gemakkelijk mogelijk te maken (zoals behulpzaamheid bij het vinden van woonruimte) ?

Is de minister-president bereid om bevoegde instanties de opdracht te geven om de mogelijke wil tot terugkeer naar het moederland te onderzoeken, zodanig dat men zicht krijgt op de omvang van het probleem en de hoeveelheid aan terugkeer-kandidaten ?

Antwoord

De immigratie in België van onderdanen uit Zuid-Afrika is een federale aangelegenheid.

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

N. DE BATSEIJER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 66
van 25 januari 1993
van de heer J. GABRIELS

Huisvestingspremies — Nieuwe regeling

Op dit ogenblik wordt een nieuw decreet voorbereid inzake huisvestingspremies. Alleen de saneringspremie zou voor een gedeelte in zijn oude vorm blijven bestaan. De plaatsbezoeken zouden volledig worden afgeschaft zodat de premie-aanvragers enkel nog facturen moeten doorgeven waarop de saneringspremie zou worden uitbetaald. De bouwpremies in de huidige vorm zouden volledig worden afgeschaft en vervangen worden door tegemoetkomingen in de leningslast.

1. Waarom wordt die nieuwe regeling uitgewerkt ?
2. Komen alle kredietmaatschappijen in aanmerking ?
3. Worden de inkomensgrenzen verlaagd zodat de bouwactiviteit verder wordt gestimuleerd ?
4. Welke invloed heeft de tegemoetkoming door de overheid in de leningslasten op de inkomstenbelasting van de aanvrager, met name de aftrek voor extra interesten ?
5. Werkt het afschaffen van de plaatsbezoeken bij de saneringspremies pogingen tot fraude in de hand door het doorgeven van nepfacturen ?
6. Wanneer wordt die nieuwe regeling van kracht ?

Antwoord

De Vlaamse regering keurde twee besluiten goed in uitvoering van de artikelen 84 en 96 van huisvestingscode.

Het zij aangestipt dat de nieuwe reglementeringen waarvan sprake nog niet in het Belgisch Staatsblad zijn gepubliceerd.

De nieuwe besluiten hebben betrekking op enerzijds de invoering van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen aangegaan met het oog op het bouwen, kopen of renoveren van woningen en anderzijds de instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen.

Het eerste besluit in uitvoering van artikel 84 van de huisvestingscode (wet van 1 augustus 1978) komt in

vervanging van de huisvestingspremie voor het bouwen, kopen of saneren van een woning, de **verwerfingspremie** en de stads- en dorpsvernieuwingpremie, met dien verstande dat de tegemoetkoming alleen kan worden toegekend wanneer belanghebbende ook een hypothecaire lening aangaat. Dit besluit werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 3 februari 1993.

Het tweede besluit in uitvoering van artikel 96 van de huisvestingscode (decreet van 14 december 1991) komt deels in vervanging van de bestaande huisvestingspremie voor het saneren van een woning. Bovendien werd uitvoering gegeven aan de nieuwe maatregelen die dienden te worden genomen om een betere huisvesting te verlenen aan bejaarden en gehandicapten. Dit besluit werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 18 december 1992.

1. De nieuwe reglementeringen streven naar een vereenvoudiging en vermindering van het huidig aantal premiestelsels. In die reglementeringen werden eveneens strikte termijnen ingevoerd voor wat de afhandeling van de dossiers en de uitbetalingen betreft. Op die manier zullen toekomstige bouwers, kopers of renoveerders van woningen veel vlugger over de tegemoetkoming van het Gewest kunnen beschikken.

Tevens werden de begrippen bescheiden woning en bescheiden inkomen beter gedefinieerd zodat de tegemoetkomingen meer afgestemd worden op de categorieën van aanvragers waarvoor ze werkelijk bedoeld zijn.

2. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen met het oog op het bouwen, kopen of renoveren van woningen, is bepaald dat de lening aangegaan moet zijn bij een kredietinstelling, die ofwel ingeschreven is overeenkomstig het koninklijk besluit nummer 225 van 7 januari 1936 tot reglementering van de hypothecaire leningen of vrijgesteld is van die inschrijving, ofwel ingeschreven is overeenkomstig de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet.

3. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen, mag het te beschouwen inkomen van het inwonend bejaard of gehandicapt gezinslid ten behoeve van wie de aanpassingswerken werden uitgevoerd, verhoogd met het inkomen van de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont, niet meer bedragen dan 750.000 frank.

Wordt de aanpassingspremie gecumuleerd met de verbeteringspremie of wordt enkel de verbeteringspremie aangevraagd, dan wordt daarentegen het inkomen van de aanvrager zelf in aanmerking genomen.

Aangezien de uitgevoerde werken van beperkte aard en kostprijs zullen zijn, werd ervoor geopteerd om het inkomenplafond niet te hoog te stellen, temeer daar die premie als een soort vangnet moet dienen om de aanvragers op te vangen die' wegens hun laag inkomen of hun bejaardheid geen hypothecaire lening meer kunnen afsluiten.

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen met het oog op het bouwen, kopen of renoveren van woningen mag het te beschouwen inkomen maximaal 1.000.000 frank bedragen. Dit komt neer op een indexering van het huidige plafond van 850.000 frank dat in de huisvestingspremiereglementering is gesteld.

4. De tegemoetkoming in de leningslast zal bestaan uit een vast bedrag dat wordt uitbetaald in maandelijkse schijven van elk 1/72e over een periode van maximum 6 jaar. Na 3 jaar wordt een evaluatiemoment ingevoerd dat moet toelaten na te gaan of de aanvrager nog aan de inkomensvoorwaarde voldoet, de woning zelf betreft en een minimum bedrag van zijn lening heeft opgenomen.

De maandelijkse schijven worden gestort op een bij de kredietinstelling door de aanvrager geopende zicht- of wachtrekening. De maandelijkse betalingen van de tegemoetkoming hebben derhalve geen invloed op de interestlasten die de aanvrager eventueel in mindering van zijn inkomstenbelasting mag brengen.

5. In het besluit houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen wordt bepaald dat de administratie een onderzoek ter plaatse kan instellen om na te gaan of de aanpassings-, verbeterings- of verbouwingswerken voldoende aan de ter zake door de minister gestelde voorwaarden en of die werken ook effectief werden uitgevoerd.

In het besluit houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van de hypothecaire lening is eveneens bepaald dat een onderzoek kan worden ingesteld om te controleren of de geplande werken werkelijk renovatiewerken omvatten, en zo ja, of die voldoen aan alle gestelde eisen. Indien uit dit onderzoek blijkt dat de geplande werken onvoldoende zijn om de woning gezond te maken, kunnen bijkomende werken worden opgelegd.

Voor het verstrijken van een periode van 5 jaar vanaf de indieningsdatum stelt de administratie voor alle renovatieaanvragen die aanleiding gegeven hebben tot een uitbetaling van de tegemoetkoming voor een tweede periode van 3 jaar, een plaatsonderzoek in naar de uitvoering van de renovatiewerken.

Er blijken dus voldoende maatregelen te zijn opgenomen in voormelde besluiten om eventuele misbruiken betreffende de werken op te sporen en tegen te gaan.

6. De inwerkingtreding van bovenvermelde besluiten wordt gepland op 1 april 1993.

vraag nr. 68

van 27 januari 1993

van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-SCHÉ

Jacht — Inkomsten voor schatkiest

Wij vernemen via pers en televisie dat er een studie

werd uitgevoerd omtrent het economisch belang van de jacht door professor doctor Allaert.

Wellicht geeft die studie een zicht op de directe inkomsten uit het jachtgebeuren in Vlaanderen voor de schatkist.

In dit verband zou ik graag het volgende vernemen.

1. Hoeveel jachtverloven van 6.000 frank zijn in Vlaanderen uitgegeven in 1990, 1991, 1992 ? Wat is de totale ontvangst hiervan ?
2. Hoeveel andere vergunningen werden verleend voor zondag of voor vijf opeenvolgende dagen ?

Jachtseizoen	Jachtverlof (6.000 frank)		Jachtverlof (4.200 frank)		Jachtverg. (1.500 frank)	
	Aantal	Opbrengst	Aantal	Opbrengst	Aantal	Opbrengst
1989-1990	12.265	73.590.000	98	411.600	613	919.500
1990-1991	13.308	79.848.000	122	512.400	909	1.363.500
1991-1992	13.344	80.064.000	116	487.200	943	1.414.500

Een andere directe opbrengst van de jacht voor het Vlaamse Gewest zijn de inkomsten uit de verpachtingen van het jachtrecht in de domeinbossen.

In 1991 bracht de verpachting van dit recht 3.648.276 frank op.

Het aantal jagers per provincie in het Vlaamse Gewest kan worden vastgesteld op grond van het aantal afgegeven jachtverloven en -vergunningen in het Gewest.

Voor het jachtseizoen 1991-1992 kan volgende opsplitsing van dit aantal per provincie worden gemaakt (toestand op 1 januari 1992) :

Provincie	Jachtverlof (6.000 fr.)	Jachtverlof (4.200 fr.)	Jachtverg. (1.500 fr.)	Totaal
West-Vlaanderen	2.221	28	316	2.565
Vlaams-Brabant	2.941	24	207	3.172
Limburg	2.506	13	138	2.657
Antwerpen	2.738	8	102	2.848
Oost-Vlaanderen	2.651	28	141	2.820
Totaal (1)	13.057	101	904	14.062

(1) Het totaal bevat alleen de jachtverloven en -vergunningen uitgeleend vóór 1 januari 1992.

Vraag nr. 69
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Jachtdecreet — Gevolgen

Volgens het jachtdecreet zal het herbevolken van het jachtrevier in de toekomst verboden zijn.

Hoeveel brengt dit op ?

3. Zijn er nog andere vormen van directe inkomsten voor de schatkist ?
4. Is het mogelijk het aantal jagers te kennen voor Vlaanderen, met opsplitsing per provincie ?

Antwoord

Het lid vindt hieronder de gevraagde gegevens over het aantal afgegeven jachtverloven en -vergunningen en de opbrengst daarvan in het Vlaamse Gewest gedurende de drie laatste jachtseizoenen.

1. Wanneer zal het uitzetten van wild niet meer toegestaan zijn ?
2. Heeft de minister rekening gehouden met de kans op toename van de stroperij door zijn maatregel ?
3. Hoeveel tewerkstelling is direct verbonden met het kweken, uitzetten en bijvoeren van wild ? (kwekers, boswachters, producenten van dierenvoeding, fabriekanten van volieres).
4. Is het feit bekend dat er de laatste jaren heel wat boeren zijn die zich specialiserden en belangrijke investeringen deden voor het kweken van fazanten, als alternatief van varkenskweek en de daaraan verbonden leefmilieuevereisten ? Is er een overgangperiode bepaald voor die kwekers ?
5. Zijn de opbrengsten gekend van dit door de jagers geschoten wild, vooral fazanten en hazen en konijnen ? Graag opsplitsing per jaar voor 1990, 1991 en 1992.
6. Heeft men een zicht op de omvang van de indirecte omzet verbonden aan het jachtgebeuren in Vlaanderen ?

Antwoord

Het verbod op het uitzetten van wild is opgenomen in het jachtdecreet dat op 10 juli 1991 door de Vlaamse Raad werd aangenomen.

Voornoemd verbod gaat in vanaf de officiële opening van de jacht in 1996.

Zoals de verslaggever van de bevoegde commissie in de Vlaamse Raad stelde, was deze laatste op grond van weidelijkheidsoverwegingen en van natuurbehoudsoverwegingen van oordeel dat verbod tot uitzetten

van wild nodig was, maar dat een overgangsmaatregel moest worden in acht genomen om de bestaande wildkwekers de gelegenheid te geven over te schakelen.

Mijn diensten zijn niet bevoegd voor de handelsactiviteiten met betrekking tot het kweken van wild en beschikken bijgevolg niet over statistieken ter zake.

In opdracht van de Koninklijke Sint-Hubertus Club voerde de Universiteit Gent een studie uit over het economisch belang van de jacht in België. In het kader van dit onderzoek werd bij wijze van steekproeven de omvang van het geschoten wild nagegaan. De gedetailleerde gegevens kunnen eventueel bij die vereniging verkregen worden.

Voor Vlaanderen zijn volgens onze informatie geen exacte gegevens gekend over de opbrengstcijfers van geschoten wild en over de omzet verbonden aan het jachtgebeuren.

Vraag nr. 74
van 1 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Bebossing gronden in agrarisch gebied - Vereisten

Artikel 87 van het bosdecreet van 13 juni 1990 stelt dat voor bebossing van gronden gelegen in agrarisch gebied, behalve de in artikel 35bis paragraaf 5 van het veldwetboek vereiste vergunning van het college van burgemeester en schepenen, ook het eensluitend advies van de landbouwkundig ingenieur van de dienst Landbouw en van de ambtenaar vereist is.

1. Voor hoeveel gevallen en voor welke oppervlakten was het eensluitend advies van de dienst Landbouw positief (opgedeeld per provincie) ?
2. Voor hoeveel gevallen en voor welke oppervlakten was het eensluitend advies van de dienst Landbouw negatief (opgedeeld per provincie) ?
3. Wat waren de belangrijkste redenen in geval van een negatief advies ?

Antwoord

	Positief advies dienst Landbouw		Negatief advies dienst Landbouw	
	Aantallen	ha	Aantallen	ha
Antwerpen	18	27	2	39
Brabant	5	4	3	5
Limburg	8	20	1	2
Oost-Vlaanderen	22	18	10	15
West-Vlaanderen	9	11	1	1

15 dossiers zijn nog in onderzoek. Van 12 dossiers, waarvoor geen subsidie werd aangevraagd, is het advies van Landbouw niet gekend.

Als redenen tot weigering worden aangehaald :

- vrijwaring van landbouwstreek (Polders) ;
- te grote oppervlakten ;
- omliggende landbouwgronden beschermen ;
- geïsoleerde aanvraag in landbouwgebied.

Vraag nr. 75
van 1 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Herplantingsplicht bij kappen van bomen - Juridische onduidelijkheid

Artikel 81 van het bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalt dat voor elke kapping die niet bepaald is in een goedgekeurd beheersplan, een machtiging is vereist van het Bosbeheer. Deze machtiging kan gepaard gaan met een herplantingsplicht, wat uiteraard een belangrijk instrument is om de bebossingsgraad in Vlaanderen op peil te houden.

In de praktijk rijst hier een concreet probleem wanneer de eigenaar van de bomen niet de eigenaar van de grond is. De machtiging wordt doorgaans aangevraagd door de eigenaar van de bomen en een herplantingsplicht kan moeilijk worden opgelegd aan een persoon die geen eigendomsrechten op de grond heeft.

Een concreet geval heeft zich onlangs voorgedaan in Maasmechelen waar voor 796 kaprijke populieren een kapmachtiging werd aangevraagd door de eigenaar, maar waar de herplantingsplicht niet kon worden opgelegd vermits het terrein in 1962 reeds werd verkocht aan een firma met het oog op eventuele grindwinning. Het resultaat is dat daardoor een relatief bebost weidegebied van 77 hectare volledig ontbost wordt, waardoor het gevaar van gebruikswijziging (maïsteelt en aardbeiteelt) veel acuter wordt.

Deze wettelijke lacune kan natuurlijk enorme gevolgen hebben : via het systematisch op voorhand verkopen van bomen op stam aan houtexploitanten kan elke herplantingsplicht op die manier worden omzeild.

1. Ingeval de eigenaar van de bomen niet de eigenaar is van de grond, wie moet dan de kapmachtiging aanvragen ?
2. Kan aan een eigenaar van een grond een herplantingsplicht worden opgelegd, als bomen op zijn grond worden gekapt die aan iemand anders toebehoren ?
3. Op welke manier kan een oplossing geboden worden aan die juridisch onduidelijke situatie, waarbij er garanties zijn dat maximaal bosbehoud verzekerd is ?
4. Werden reeds richtlijnen gegeven aan de bevoegde ambtenaren om een uniforme behandeling van dergelijke dossiers te verkrijgen ?

Antwoord

De kapmachtiging zoals bepaald in artikel 81 van het bosdecreet, moet altijd door de grondeigenaar worden aangevraagd.

In geval dat de bomen aan iemand anders toebehoren moet de aanvraag altijd mede ondertekend zijn door de grondeigenaar.

De machtiging wordt verleend aan de grondeigenaar, waarbij desgevallend een afschrift wordt gestuurd aan de mede-aanvrager.

Elke aanvraag die niet door de grondeigenaar is ondertekend, wordt geweigerd.

Aan de grondeigenaar kan een herplantingsplicht worden opgelegd, als dit als voorwaarde in de **kapmachtiging** is opgenomen.

Om een zekere uniformiteit in de aanvragen en de machtigingen te bewaren werd een speciaal formulier ontworpen dat door alle bevoegde ambtenaren wordt gebruikt.

Via een dienstorder met de richtlijnen ter behandeling van de aanvragen tot kapmachtiging werden de nodige instructies aan de bevoegde ambtenaren gegeven om een uniforme behandeling van dergelijke dossiers te verkrijgen.

Vraag nr. 77
van 1 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Waterwinning in Oost-Vlaanderen — Drongengoed in Knesselare-Ursel

Na heel wat onderzoek blijkt dat al te weinig Oost-Vlaams drinkwater uit de eigen provincie komt. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening kijkt uit naar nieuwe winningsgebieden.

Het Drongengoed (grondgebied Knesselare) blijkt hier één van de mogelijkheden. Er zouden, zonder veel problemen voor de bovengrond, mathematisch 5.500 kubieke meter grondwater per dag kunnen worden bavegehaald, aldus de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Uit een studie van de RUG blijkt nochtans dat indien er jaarlijks 3 miljoen kubieke meter water wordt opgepompt, het grondwaterpeil na 1 jaar reeds met 12 meter zakt. Dit heeft niet alleen gevolgen voor flora en fauna in het natuurgebied Drongengoed, maar ook voor de omwonenden die eigen water oppompen.

1. Zijn de plannen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening reeds definitief of kan hier nog iets aan gewijzigd worden ?
2. Zal men bij het definitieve besluit rekening houden met de resultaten van het onderzoek van de RUG ?
3. Welke andere waterwinplaatsen heeft de maatschappij in Oost-Vlaanderen nog op het oog ?

Antwoord

1. Dit gebied is opgenomen in een lijst van gebieden waar eventueel grondwater kan worden gewonnen. Kwantitatieve, kwalitatieve en landschappelijke aspecten, eigen aan de plaats, maken dat de reële uitbouw van een **winning** daar in geen geval als een

prioriteit kan worden beschouwd. Het is duidelijk dat vooraleer dit project in aanmerking voor realisatie kan worden genomen, een studie van de fauna en flora en van de invloed op de lokale waterbevoorrading dient te worden uitgevoerd.

Op dit ogenblik realiseert de VMW boringen en proefpompingen (5 putten, te verwachten debiet : 150 m³/h) uit de arthesische waterlaag van het Ledo-Paniseliaan in Oost-Eeklo-Lembeke. Dit is dezelfde watervoerende laag als die onder het Drongengoed. Het rendement en de mogelijke beïnvloeding van putten in deze relatief arme waterlaag moeten nauwkeurig worden berekend.

Uitgaande van uitsluitend bedrijfseconomische aspecten overweegt de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening vandaag geenszins om het project Drongengoed te realiseren. Als in de toekomst om vele, vandaag niet voorspelbare redenen toch mocht blijken dat de realisatie van een waterwinning daar zinvol is, dan moet uiteraard aan alle bovenvermelde voorwaarden van onderzoek worden voldaan.

2. Bij een definitief besluit zal zeker rekening moeten worden gehouden met de resultaten van het onderzoek van de RUG.

Een exploitatie-debiet van 2 miljoen m³ per jaar (niet 3 miljoen m³ zoals vermeld in de vraag), zoals vermeld door het RUG-verslag, moet wel worden verstaan als een debiet dat modelmatig werd berekend en als voorbeeld dient. Daarover bestaat geen exploitatiezekerheid.

3. De enige waterwinplaatsen die de VMW op dit ogenblik in Oost-Vlaanderen op het oog heeft zijn :
  - de uitbreiding van de oppervlaktewaterwinning Kluizen 1, genaamd Kluizen II, namelijk van 40.000 m³/d tot 60.000 m³/d.
  - de grondwaterwinning in Oost-Eeklo-Lembeke : 3.600 m³/d (uit de spanningslaag van het Ledo-Paniseliaan).

Vraag nr. 78
van 3 februari 1993
van de heer J. CAUDRON

Eikensterfte — Gegevens en maatregelen

In 1987 dook voor het eerst een — toen als mysterieus bestempelde — eikenziekte op in het Zoniënwood. In 1989 had de ziekte de vorm van een epidemie aangenomen. Uit een rapport van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE) van hetzelfde jaar zou toen 23 percent van de eiken in België ziek zijn. Men vreesde dat in minder dan 10 jaar alle eiken uit onze bossen zouden verdwijnen.

Graag vernam ik van de minister hoe de toestand sindsdien geëvolueerd is. Weet men sindsdien wat de diagnose is en wat er preventief of curatief gedaan kan worden ? Hoe en in welke mate is de ziekte op dit ogenblik verspreid in het Vlaamse Gewest ?

Antwoord

De evolutie van de zogenaamde eikesterfte in het Vlaams Gewest wordt van nabij gevolgd.

In november 1992 bracht het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer op verzoek van de dienst Waters en Bossen, een advies uit over de eikesterfte. Dit advies is gesteund op publikaties en eigen onderzoek.

De eikesterfte zou veroorzaakt worden door een complex van biotische en abiotische factoren. Zo zouden klimaatsfactoren, droogte en koude de bomen verzwakken, waardoor de weerstand tegen parasitaire schimmels vermindert. Ook insectenaantastingen kunnen de oorzaak zijn van verzwakking. Door de jaren heen komen herhaaldelijk periodes voor waarin eikesterfte wordt gemeld en waarbij na min of meer lange termijn de toestand terug normaal wordt.

Het gebruik van resistente herkomsten of geselecteerd plantmateriaal zou in de toekomst de schade kunnen beperken. Verder onderzoek om meer nauwkeurig de oorzaken van de eikesterfte vast te stellen, is alleszins aangewezen. Betrokken onderzoek is ingeschreven in het werkprogramma van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

De studie besluit dan ook met de aanbeveling de menging qua leeftijd en soorten in de bossen te bevorderen en daarbij alleszins de eik niet uit te sluiten.

In het kader van de jaarlijkse **bosgezondheidsinventarisatie** in het Vlaamse Gewest worden tevens gegevens verzameld over de evolutie van de gezondheidstoestand van de zomereik. Die boomsoort komt voor in 11 proefvakken op een totaal van 42 proefvakken in een systematisch netwerk van 8 x 8 km. De inventarisatie wordt uitgevoerd in het kader van EEG-verordening 3528/86 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen luchtverontreiniging.

Naast die systematische inventarisatie wordt in enkele bosgebieden de evolutie van de gezondheidstoestand van de zomereik meer in detail gevolgd.

De resultaten van de systematische bosvitaliteitsinventaris tonen aan dat het aandeel beschadigde eiken in het Vlaamse Gewest in de periode 1987-1989 ongeveer 19 percent bedroeg. Vanaf 1990 was er sprake van een verbetering van de gezondheidstoestand, hoewel door een verschillende steekproefgrootte de vergelijkbaarheid met de voorgaande jaren niet volledig opgaat. Niettemin blijkt het aandeel beschadigde bomen ook in 1991 (normale steekproefgrootte) kleiner te zijn dan in de periode 1987-1989. De resultaten van de inventaris 1992 wijzen echter op een duidelijke achteruitgang ten opzichte van voorgaande jaren. Het aandeel beschadigde bomen bedraagt momenteel 24,1 percent, inclusief 0,6 percent afgestorven bomen.

Vraag nr. 79
van 3 februari 1993
van de heer J. CAUDRON

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren – Gegevens

Het decreet van 21 december 1990 houdende de heffing van het Vlaamse Gewest ter bescherming van de op-

pervlaktewateren, hield de inning in van een nieuwe belasting die integraal ten goede zou komen van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur, het zogenaamde Mina-fonds. De inning werd, blijkens de aanslagbiljetten die hiervoor verstuurd werden, afgesloten op 1 maart 1993.

1. Hoeveel bedroeg de som die normaal geïnd zou moeten worden op basis van de rondgestuurde aanslagbiljetten en hoeveel werd er in werkelijkheid geïnd ?
2. Welke concrete projecten werden of worden er met dit geld gerealiseerd ? Hoeveel kost elk project afzonderlijk ? Hoe verliep de selectie van de projecten ?
3. Hoeveel belastingplichtigen hebben een beroep ingesteld tegen de heffing en wat waren de belangrijkste redenen hiervoor ?
4. Hoeveel beroepen werden er ingewilligd en om welke redenen (de belangrijkste) ?
5. Hoeveel beroepen werden er geweigerd en om welke redenen (de belangrijkste) ?

Antwoord

Voor wat de particulieren betreft werd de milieuheffing 1991 oorspronkelijk vastgesteld op 3.228.622.000 frank. Na afhandeling van bezwaren en het toekennen van de sociale correcties ten aanzien van de **meergezinswoningen** werd het totaal te innen bedrag op 1 januari 1993 vastgesteld op 2.854.544.929 frank. Daarvan werd 2.729.916.517 frank betaald.

Voor de industrie werd de milieuheffing 1991 vastgesteld op 2.109.288.420 frank waarvan 1.883.959.086 frank op 1 januari 1993 betaald werd.

De Vlaamse Milieumaatschappij maakt de geïnde gelden over aan het Mina-fonds. Voor concrete gegevens omtrent projecten verwijs ik naar het jaarverslag.

Op 1 maart 1993 waren er 82.558 bezwaren binnengekomen en afgehandeld. Die bezwaren kunnen in volgende categorieën ingedeeld worden :

1. verkeerd waterverbruik voor een totaal van 23.303 waarvan er 6.943 gegrond waren en 16.360 ongegrond ;
2. faillissementen voor een totaal van 456 waarvan er 442 gegrond waren en 14 ongegrond ;
3. correcties naar aanleiding van meergezinswoningen voor een totaal van 11.001 waarvan er 10.528 gegrond waren en 473 ongegrond ;
4. dubbele aanslag, dit betekent dat de **heffingsplichtige** een aanslag gekregen had op basis van waterverbruik en een aanslag op basis van **gezinssamenstelling**, voor een totaal van 23.635 waarvan er 23.474 gegrond waren en 161 ongegrond ;
5. verkeerde heffingsplichtige voor een totaal van 5.655 waarvan er 4.892 gegrond waren en 73 ongegrond ;

6. verhuizingen buiten het Vlaamse Gewest voor een totaal van 674 waarvan er 601 gegrond waren en 73 ongegrond ;
7. sociale correctie ten gevolge van kinderlast voor een totaal van 1.822 waarvan er 1.182 gegrond waren en 640 ongegrond ;
8. overlijdens, wat betekent dat de heffingsplichtige overleden is vóór 1 januari 1991 of na 1 januari 1991. Indien vóór 1 januari 1991, was men niet meer heffingsplichtig, indien na 1 januari 1991, was men nog heffingsplichtig en dienden de erfgenamen voor de betaling in te staan. In die categorie werden 1.702 bezwaren ingediend waarvan er 1.120 gegrond waren en 582 ongegrond ;
9. verhuizingen binnen het Vlaamse Gewest voor een totaal van 2.999 waarvan er 305 gegrond waren en 2.694 ongegrond ;
10. landbouwbedrijven voor een totaal van 5.120 waarvan er 5.014 gegrond waren en 106 ongegrond ;
11. lekken voor een totaal van 556 waarvan er 482 gegrond waren en 74 ongegrond ;
12. forfaitaire aanslag, wat betekent een aanslag gevestigd op basis van gezinssamenstelling, gezien de heffingsplichtige over eigen waterwinning beschikt. In die categorie zijn er in totaal 1.737 waarvan er 674 gegrond waren en 1.063 ongegrond ;
13. allerlei niet onder te brengen in de voorgaande categorieën voor een totaal van 3.898 waarvan er 1.058 gegrond waren en 2.840 ongegrond.

Vraag nr. 80
van 3 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Onderzoek over hazenziekte — Stand van zaken

In een brief van 2 augustus 1990, met kenmerk A 13/VII65/N/GD, aan de heer Paul Wijndaele, voorzitter van de Vlaamse vleugel van de Koninklijke Sint-Hubertus Club van België, heeft de voorganger van de minister ingestemd met een onderzoeksproject inzake de hazenziekte.

Mag ik van de minister vernemen wat de kostprijs en de resultaten van dit onderzoek waren

Antwoord

In 1990 werd tussen de Rijksuniversiteit Gent en de Vlaamse Executieve een overeenkomst gesloten voor een georiënteerd wetenschappelijk onderzoek naar mogelijke beschermingsmaatregelen tegen het zogenaamde European Brown Hare Syndrom.

De kostprijs van die overeenkomst, die kadert in een ruimer onderzoek ter zake, bedroeg 150.000 frank.

De resultaten van dit onderzoek worden gebruikt in verdere onderzoeken verricht door de Gentse universiteit.

Dat globale onderzoek is op dit ogenblik nog niet afgerond, zodat nog geen definitieve resultaten bekend zijn of meegedeeld kunnen worden.

In de mate van het mogelijke wordt via voordrachten en artikels in het bulletin van de Koninklijke Sint-Hubertus Club van België ruchtbaarheid gegeven aan dit onderzoek.

Vraag nr. 81
van 3 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Stankwolk in 1989 — Actieplan overheid

Op zondag 10 juli 1989 zorgde een enorme stankwolk voor heel wat beroering bij de bevolking. De schaarse en soms verwarde informatie via radio en TV (Teletekst) legde enkele problemen bloot waarmee de overheid zichtbaar te kampen had (onbereikbaarheid op zondag van sommige diensten, gebrekkige detectie en analyse, coördinatieproblemen tussen de diverse diensten enzovoort).

Naar aanleiding van die gebeurtenis werden er maatregelen beloofd om in de toekomst beter gewapend te zijn tegen dergelijke voorvallen.

Graag kreeg ik dan ook van de minister een overzicht van de concrete maatregelen en afspraken die hij, al dan niet in overleg met andere departementen, heeft genomen. Terloops wou ik ook wel weten of men nu al precies weet wat de aard en de oorsprong was van die fameuze stankwolk die toen in heel Vlaanderen werd waargenomen.

Antwoord

Op de eerste plaats verwijs ik naar het antwoord van mijn voorganger op een — toen actuele — vraag nummer 282 van 12 juli 1989, gepubliceerd in het Bulletin van vragen en antwoorden, nummer 16 van 28 augustus 1989, over het vermelde stankincident.

Mijn voorganger deelde toen zijn voornemen mee om een permanente wachtdienst te organiseren. Die permanente wachtdienst is thans binnen het bestuur Milieu-inspectie van Aminoal operationeel.

Het milieu-incident werd door het IHE, afdeling Lucht, grondig onderzocht. Op de dag dat de reukhinder zich voordeed werd de stankwolk gevolgd en werd getracht metingen uit te voeren. De sterk ruikende stof kon evenwel niet gedetecteerd worden omdat de reukgrens onder de detectiegrens van de beschikbare meetapparatuur lag. Wel werd de gaswolk zoals zij zich over ons grondgebied verplaatste, getraceerd. Als meest waarschijnlijk scenario werd vooropgesteld dat de gaswolk afkomstig was van een schip dat zich op maximaal 200 km van de kust van Zeeland bevond.

Vraag nr. 82
van 3 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Vossenpopulatie — Ziekte door *Echinococcus multilocularis*

Medio 1990 ontdekte men in Noordrijnland-Westfalen

dat een groot aantal vossen ziek was door een lintworm, de *Echinococcus multilocularis*. Die zou via besmetting dodelijk zijn voor de mens. Op grond hiervan verspreidde het ministerie van Landbouw van de deelstaat een aantal richtlijnen en waarschuwingen.

Graag vernam ik van de minister of er in het Vlaamse Gewest al onderzoek geweest is naar die ziekte in de bestaande vossenpopulatie en wat eventueel de resultaten hiervan waren.

Antwoord

Voor zover mij bekend, werd tot nog toe in Vlaanderen geen onderzoek ingesteld over het voorkomen van de bedoelde lintwormziekte.

Het gestelde probleem, dat betrekking heeft op de aanwezigheid van een parasiet bij een in het wild levende diersoort, behoort tot de bevoegdheid van de Dierengeneeskundige Inspectie van het ministerie van Landbouw.

Vraag nr. 83
van 3 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Milieubox — Beheer en verspreiding

In Tienen en een aantal andere gemeenten in de streek werd begonnen met het bezorgen van de milieuboxen aan de inwoners.

Kan de minister mij meedelen of de milieuboxen per huisnummer, per gezin ingeschreven in het bevolkingsregister of volgens een ander criterium worden verspreid ?

Burgers stellen zich tevens de vraag wie eigenaar is van de boxen, of zij de milieubox in eigendom dan wel in bruikleen ontvangen, of zij bedoelde box al dan niet moeten of mogen meenemen wanneer zij verhuizen enzovoort.

Is het bovendien juist dat de gemeente over een gemeentelijk politiereglement hoort te beschikken dat het beheer en het gebruik van de milieuboxen regelt, vooraleer de gemeente overgaat tot de verspreiding van de boxen ?

Het komt mij voor dat de gemeenten niet of onvoldoende geïnformeerd zijn over de beheersaangelegenheden van de boxen zelf. Het lijkt daarom aangewezen de gemeenten en de burgers hieromtrent duidelijk en beter te informeren. Kan de minister mij meedelen hoe en wanneer dit gebeurt ?

Antwoord

Het bleek onmogelijk om alle elementen in de gestelde vragen binnen de voorgeschreven termijn te beantwoorden.

Het lid zal met een afzonderlijk schrijven zo vlug mogelijk een antwoord krijgen.

Vraag nr. 84
van 5 februari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Milieubox voor klein gevaarlijk afval — Sensibilisering burger

De burger moet nog wennen aan de ophaling van het klein gevaarlijk afval.

Hoewel de overheid sensibiliseringscampagnes voert en de media er veel aandacht aan besteden, is het gebruik van de groene milieubox nog niet ingeburgerd.

1. Wordt er een bijkomende informatiecampagne gepland om de burger te informeren over het gebruik van de milieubox ?
2. Bestaat er een lijst van producten die de milieubox mag bevatten ?

Antwoord

1. Om de gemeentebesturen en intercommunales in staat te stellen hun informerende rol te vervullen, heeft de OVAM aan elke gemeente een video gestuurd over het gebruik van de milieubox en de inzameling en de verwerking van klein gevaarlijk afval. Daarenboven kregen de gemeenten en intercommunales een zeker aantal affiches (40 x 60 cm), die ze in de gemeenten op goed zichtbare plaatsen kunnen uithangen.

Verder ontvangt de bevolking bij de verdeling van de milieubox een brief van mijn kabinet samen met een informatieve folder. Volgende timing werd voor deze gerichte mailing genomen :

- in de provincies Limburg en Antwerpen : 26 en 27 september 1992 ;
- in de provincie Oost-Vlaanderen : 27 en 28 februari 1993 ;
- in de provincies West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant : 27 en 28 maart 1993.

2. Een lijst van producten die de milieubox mag bevatten, bevindt zich in de KGA-box zelf. Bovendien is op de buitenzijde van elke milieubox een bedrukking aangebracht met de vermelding van de producten die in de box opgeborgen mogen worden.

Vraag nr. 85
van 5 februari 1993
van de heer L. BARBE

Afvalwater textielbedrijven — Aanwezigheid pesticiden

In de grondstoffen van textielbedrijven, zoals wol en katoen, bevinden zich soms al belangrijke hoeveelheden pesticiden afkomstig van het gebruik in het land van herkomst. Tijdens het produktieproces kunnen die pesticiden in het afvalwater terecht komen. Het gaat hier veelal zwarte-lijststoffen die zeer schadelijk zijn voor het leefmilieu en waarvan de emissie trouwens in het kader van de derde Noordzeeconferentie drastisch moet worden beperkt. Bij een recent onderzoek van

de VMM naar micropolluenten in de oppervlaktewateren werd trouwens op verschillende plaatsen de aanwezigheid van DDT vastgesteld, een pesticide dat bij ons al een hele tijd verboden is.

1. Welke onderzoeken werden in Vlaanderen uitgevoerd inzake de aanwezigheid van pesticiden in afvalwaters van de textielindustrie? Wat zijn hiervan de belangrijkste resultaten?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om die problemen aan te pakken?

Antwoord

Aan de hand van gegevens die Centexbel aan de VMM ter beschikking stelde, wordt er in tabel 1 (in bijlage aan het lid opgestuurd) een overzicht gegeven van de bestrijdings- en conserveringsmiddelen die worden toegepast op katoen en wol. De ontbladerings- en droogmiddelen die de katoenoogst voorafgaan, worden eveneens vernoemd.

De bestrijdingsmiddelen in het algemeen vallen onder de zwarte- of grijze-lijststoffen, maar zowel de Ministerconferentie ter Bescherming van de Noordzee als de EEG hebben een lijst van de prioritair te bevechten stoffen opgegeven. Een groot aantal van de bestrijdingsmiddelen vallen onder die prioritair stoffen. Een deel van die stoffen (bijvoorbeeld organochloorpesticiden voor de bestrijding van ongedierte op wol) zijn verboden en theoretisch niet meer in gebruik, maar analyses van geïmporteerde ruwe vezels tonen aan dat de reglementering in de praktijk niet altijd nagevolgd wordt.

Naast de belasting van het afvalwater door de geïmporteerde microverontreinigingen, wordt het afvalwater ook bezoedeld door motwerende middelen ter bescherming van de afgewerkte vezels. De gebruikte stoffen staan ook vermeld in tabel 1 die in bijlage aan het lid werd opgestuurd.

Een van de opdrachten van de Vlaamse Milieumaatschappij is het onderzoek naar de microverontreiniging in het kader van de implementatie van de EEG- en Parcom-akkoorden. Naast de permanente emissie- en immissiemeetnetten heeft de VMM een studieopdrachtenpakket waarbij onder andere de microverontreinigingen in het oppervlakte- en het afvalwater onderzocht worden. Er werden reeds twee studies verricht wat de emissie door bedrijven betreft; een derde is thans in uitvoering (kanaal Gent-Terneuzen) en een vierde (Antwerpen havenzone) is gepland voor eind '93.

In de VMZ-studie "Organische micro-polluenten in de afvalwateren van bedrijven en in de effluënten van rioolwaterzuiveringsinstallaties" (oktober 90 - februari 91) werden 492 industriële en RWZI-lozingspunten bemonsterd en geanalyseerd op de organische microverontreinigingen (tabel 2 in bijlage aan het lid opgestuurd) uit de lijst van de 36 prioritair gevaarlijke stoffen, 3de Internationale Conferentie over de bescherming van de Noordzee (Den Haag, 8 maart 1990, blz. 171, Bijlage 1A). Er werd een eenmalig schepstaal genomen. 12 monsters waren afkomstig van de textielveredelingssector en 2 van de wolwasserij.

Voor de hele monsternamencampagne werden slechts hexachloorbenzeen, trichloorbenzeen en tributyltin gevonden en dit voor een zeer beperkt aantal bedrijven (10-tal). Hexachloorbenzeen werd teruggevonden in lage gehalten (1,1 en 8,8 ppb) bij 2 textielverdelingsbedrijven en trichloorbenzeen in één enkel van de 2 bedrijven en dit ook in een lage concentratie (1,8 ppb). Tributyltin kwam niet voor in het afvalwater van de textielbedrijven. In de twee wolwasserijen werd geen van de onderzochte biociden gedetecteerd.

Uit die studie — met haar beperkingen door het nemen van éénmalige schepmonsters — kwam de aanwezigheid van bestrijdingsmiddelen in textielafvalwaters als weinig problematisch naar voor.

In de studie "Onderzoek microverontreinigingen, project Oudenaarde" (maart 1992) werden 16 bedrijven en 4 collectoren bemonsterd en geanalyseerd op dezelfde organische microverontreinigingen als in de voorgaande studie. De detectielimieten voor de organochloorpesticiden en organotinverbindingen liggen lager dan bij de voorgaande studie; de organostikstof- en -fosforpesticiden zijn daarentegen moeilijker te detecteren naargelang de vervuilingsgraad van de monsters. Er werd niet alleen in de industriezone van Oudenaarde maar ook in Ronse en Wielsbeke bemonsterd. 9 van de 16 bedrijven behoren tot de textielsector, waarvan 4,2 en 3 in de voornoemde respectievelijke zone.

Uit de analyseresultaten, weergegeven onder tabel 3, blijkt dat de geanalyseerde pesticiden over het algemeen geen probleem vormen in het afvalwater van de onderzochte bedrijven. Wel dient enige voorzichtigheid in acht genomen te worden, omdat voor een aantal bedrijven de gehalten niet met zekerheid konden worden waargenomen door interferentieverschijnselen die toe te schrijven waren aan de matrix van het afvalwater (algemene of specifieke vervuiling van het monster). Net als bij de vorige monsternamencampagne moet erop gewezen worden dat het hier slechts gaat om een monsteropname, omdat er slechts gewerkt werd met eenmalige schepmonsters.

Niet alleen welbepaalde organische pesticiden moeten in acht genomen worden, ook arseen kan aanwezig zijn als microverontreiniging in de geïmporteerde ruwe vezels zoals katoen en wol. Tijdens het onderzoek werd vastgesteld dat 6 van de 9 bedrijven detecteerbare gehalten (> 0,5 µg/L) hadden; het gemiddelde bedroeg 9,3 µg/L, maximum en minimum waren respectievelijk 80,4 en 1,5 µg/L. Als drempelwaarde in het onbehandelde afvalwater waarboven de kwaliteit van de geïmporteerde grondstoffen in twijfel moet worden getrokken, wordt door Utexbel een waarde van 200 mg As/L aangenomen. Geen van de bedrijven loosden meer, maar het betreft hier afvalwater dat geloosd wordt in riool of oppervlaktewater. Vlare II maakt geen melding voor As in de sectoriële lozingsvoorwaarden, zodat de stof niet mag worden geloosd. De lozing van As door de textielbedrijven verdient wel de nodige aandacht en opvolging.

In het VMM-immissieonderzoek microverontreinigingen (1991-1992) werden 64 als representatief beschouwde lokaties van oppervlaktewater bemonsterd voor de analyse van de microverontreinigingen. De waterkolom werd 5 maal bemonsterd in de periode

mei-december 1991 en de waterbodem eenmalig in het voorjaar 1992. Het is uiteraard voorbarig op basis van die eerste monsternamecampagne een causaal verband te willen leggen tussen de waargenomen immissie en de weinige emissiecijfers die ter beschikking zijn. Daarenboven is er nog de bijkomende complexiteit van de bijdragen van punt- en *diffuse* emissiebronnen. Wel kan er worden vermeld dat de bestrijdingsmiddelen atrazine, lindaan en pentachloorfenol (PCP) zowat altijd en overal voorkomen. De laatste twee kunnen worden geloosd door de textielsector, maar **meerconcentratie** in de oppervlaktewaters van de textielzone werd niet vastgesteld. PCP, een veelgebruikt **houtbestrijdingsmiddel**, werd trouwens in alle oppervlaktewaters teruggevonden.

DDT en zijn derivaten (DDD en DDE) vormen niet echt een probleem in de waterkolom van onze waterlopen. Enkele hoge concentraties werden genoteerd in de Schelde in Hoboken en in de Grote Nete, maar een overschrijding van de Vlaamse norm (mediaan per component < 10 ng/L) werd echter niet vastgesteld. In de waterbodem of het slib werd geen DDD gedetecteerd; DDT was slechts sporadisch aanwezig, maar DDE kwam vrijwel voor op alle meetplaatsen (35 op de 39). De hoogste concentraties werden gelokaliseerd in de Zenne (58 en 94 ug/kg DS) en in het kanaal Gent-Terneuzen (16 en 53 ug/kg DS). Bij het toetsen van de som van DDT en zijn derivaten aan de Nederlandse "Derde Nota Waterhuishouding" kwam men tot de volgende vaststelling: de helft van de onderzochte waterbodems behoren tot klasse I, 35 percent tot klasse II en de overige 15 percent tot klasse III. Geen van de waterbodems behoorde tot de minst goede klasse IV.

Een kleine toelichting van de betekenis van de verschillende klassen volgt hier:

1. klasse I : geen waterbodemsanering nodig en verspreiding als baggerspecie in het milieu mogelijk ;
2. klasse II : waterbodemsaneringsonderzoek niet urgent en voorwaardelijke verspreiding als baggerspecie in het milieu ;
3. klasse III : waterbodemsaneringsonderzoek niet urgent en verwerking als baggerspecie onder gecontroleerde omstandigheden ;
4. klasse IV : waterbodemsaneringsonderzoek urgent en verwerking als baggerspecie onder gecontroleerde omstandigheden.

Om dit af te ronden kan worden gesteld dat DDT en zijn derivaten nauwelijks voorkomen in het oppervlaktewater en dus niet als probleem naar voor gebracht kunnen worden. Hun aanwezigheid in de waterbodem, meer bepaald van het derivaat DDE, verdient opvolging. Wel moet hierbij opgemerkt worden dat weinig biodegradeerbare stoffen zoals DDT zich cumuleren in de waterbodem, zodat de gehalten niet enkel beschouwd worden als een index van de huidige toestand, maar veeleer als een totalisator van verleden en heden.

België werd in 1992 aangesteld als pilootland voor het ontwikkelen van een ontwerp van Parcom-aanbeveling binnen de Indsec-Commissie voor de industriële sector Textiel. De Beheerseheid Mathematisch Mo-

del Noordzee en Schelde-estuarium van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu heeft in samenwerking met Centexbel en de Gewestelijke Milieu instanties, een ontwerp-voorstel tot Parcom-aanbeveling voorgesteld tijdens de laatste Indsec-Conferentie in Canne, Frankrijk, van 19-22 januari 1993. In de aanbeveling worden onder meer de criteria en normen vastgelegd voor de reductie van de bestrijdings- en motwerende middelen.

Het Belgische voorstel werd om zijn 'volledigheid en voorgestelde strategie zeer goed onthaald door de andere verdragsluitende partijen. Commentaren en voorstellen van de verdragsluitende partijen worden verwacht tegen 1 mei 1993 zodat België een verbeterd en definitief ontwerp kan voorstellen op Indsec '94, dat gehouden zal worden in Noorwegen. Omdat de textielnijverheid zich vooral bevindt in Vlaanderen zal de coördinatie in handen worden gegeven van het Vlaamse Gewest.

Er kan derhalve gesteld worden :

Het emissie-onderzoek van de prioritaire microverontreinigingen (Parcom en partieel EEG) heeft aangetoond dat de bestrijding+ en motwerende middelen — met uitzondering van arseen — die potentieel geloosd kunnen worden via het afvalwater van de textielsector, niet onmiddellijk duiden op een acuut gevaar. Aan arseen moet de nodige aandacht worden besteed. De opvolging kan gebeuren via het permanent emissie-meetnet dat routinematig As (= heffingsparameter) analyseert, waarbij nagegaan moet worden of het metaal specifiek voorkomt in het afvalwater van de textielsector.

De huidige stand van het onderzoek — er werden slechts bepalingen gedaan op een aantal schepstalen van een beperkt aantal textielbedrijven — gebiedt de nodige voorzichtigheid omtrent de conclusies. Het opnemen van bedrijven in de textielsector bij verder gericht onderzoek naar de micropolluenten is dus aan de orde.

De bestaande emissie- en immissiegegevens zijn onvoldoende om een causaal verband te kunnen leggen tussen puntbronnen (lozingen van bedrijven) en de waargenomen concentraties in het oppervlaktewater.

België is aangesteld als pilootland voor het ontwikkelen van een voorstel tot Parcom-aanbeveling voor de textielsector. Het ontwerp-voorstel werd goed ontvangen op Indsec '93 en een definitief voorstel wordt verwacht voor Indsec '94. Vlaanderen zal de coördinatie waarnemen.

Het onderzoek naar de belasting van het milieu door de microverontreinigingen wordt uitgevoerd door de VMM in samenwerking met het bestuur Milieu-inspectie van Aminor.

Vraag nr. 90
van 10 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Sociale huurwoningen — Toestand in Oost-Vlaanderen

Kan de minister mij volgende informatie geven en dit per arrondissement voor de provincie Oost-Vlaanderen ?

1. Hoeveel sociale huurwoningen zijn er momenteel ?
2. Hoeveel kandidaat-huurders staan er op de wachtlijsten voor het verkrijgen van een sociale woning ?
3. Hoeveel sociale woningen werden er gebouwd van 1987 tot en met 1992 ?
4. Welke zijn de aanbestedings- en bouwprogramma's voor 1993-1994 ?
5. Hoeveel bedraagt de kostprijs van een sociale woning ? Kan de evolutie van de kostprijs geschetst worden van 1975 tot nu ?
6. Hoeveel bedraagt de gemiddelde oppervlakte van de bouwgrond ?
7. Hoeveel bedraagt de gemiddelde koopprijs van een sociale woning in 1990, 1991 en 1992 ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens zal het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

I. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 132
van 27 januari 1993
van de heer M. BOURGOIS

A 19 Kortrijk-Ieper — Openbare verlichting

De autoweg A 19 Kortrijk-Ieper moet het nog steeds stellen zonder openbare verlichting. Graag vernam ik waarom er nog geen openbare verlichting geplaatst werd en voor wanneer dit eventueel gepland is. In ieder geval wil ik op de noodzaak wijzen om de open afrit 8 ter hoogte van de Frezenberg in Zonnebeke van openbare verlichting te voorzien, vooral gelet op het feit dat de N 37 thans langs de kant Ieper verbonden is en daardoor levensgevaarlijk geworden is.

Antwoord

De verkeerswisselaars op de autosnelwegen worden in principe verlicht. Dit is ook het geval voor de A 19 Kortrijk-Ieper.

Op de verkeerswisselaar ter hoogte van de Frezenberg in Zonnebeke is op dit ogenblik de verlichting evenwel nog niet geplaatst. De kredieten voor die verlichting werden vastgelegd ten laste van de begroting 1992. Het dienstbevel voor de uitvoering der werken werd ondertussen reeds gegeven.

Ten slotte kan ik meedelen dat aan het bestuur Elektronica, Elektriciteit en Mechanica een **behoefteanalyse** opgevraagd werd die als basis zal dienen voor het opstellen van een rollend driejarenprogramma.

Hierin zullen de parameters en de prioriteiten worden vastgelegd voor onder andere de doorlopende verlichting op de autosnelwegen.

Afhankelijk van die resultaten zullen al of niet concrete vooruitzichten opgegeven kunnen worden voor de verlichting van de A 19-autosnelweg.

Vraag nr. 134
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

E 40 in Zaventem — MER

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd aangestipt dat voor de omvorming van de pechstrook van de E 40 autosnelweg in Zaventem tot rijstrook het opstellen van een MER is voorgeschreven.

In dit verband vernam ik graag :

1. of dit MER reeds werd opgesteld en wat de algemene conclusies zijn ;
2. welke geluidsdempende maatregelen er in dit rapport in het vooruitzicht gesteld worden.

Antwoord

1. De verbredingswerken van de A 3/E 40 tussen Kortenberg (Evergem) en Zaventem (Sterrebeek) — aanleg 4de rijstrook — zijn opgenomen in het goedgekeurde investeringsprogramma van 1993. De procedure voor de MER is opgestart sinds december 1992. De studie zelf is nog niet begonnen.
2. De resultaten van het MER dienen beschikbaar te zijn tegen juli 1993.

Vraag nr. 146
van 10 februari 1993
van de heer D. VAN DER MAELEN

Gemeenteraadsbesluit St. - Lievens-Houtem — Aansluiting bij IMVW voor waterbedeling

Met een schrijven ontnam de minister de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen de bevoegdheid om enig initiatief te nemen in **dossiers** in verband met de waterbedeling.

De gemeenteraad van St.-Lievens-Houtem besloot op 30 oktober 1992 om aan te sluiten bij de IMVW met als opschortende voorwaarden dat Electrabel, de privé-partner van de IMVW, de eventuele schadeclaim ten laste zou nemen.

Op 4 november 1992 omstreeks 21 uur werden de raadsleden uitgenodigd om op 5 november deze beslissing te herzien. Tegen die bijeenroeping van de gemeenteraad werd onmiddellijk bezwaar ingediend. De gouverneur stuurde de minister het raadsbesluit en het bezwaar toe. Vijftig dagen na de raadszitting heeft de minister nog geen beslissing in die zaak genomen.

1. Waarom neemt de minister geen standpunt in ?

2. Is het raadsbesluit van 5 november geldig ?
3. Wat is de huidige toestand betreffende de aansluiting van de gemeente St.-Lievens-Houtem bij de IMVW ?

Antwoord

1. Op 12 februari 1993 heb ik aan het college van burgemeester en schepenen van Sint-Lievens-Houtem geschreven dat ik na grondig onderzoek tot de bevinding ben gekomen dat de toegepaste procedure die leidde tot het gemeenteraadsbesluit van 5 november 1992, geen misbruik van enige wettelijke bepaling inhoudt. Zodoende achtte ik een vernietiging niet nodig.
2. In hetzelfde schrijven heb ik aangestipt dat de raadsbesluiten van Sint-Lievens-Houtem van zowel 30 oktober 1992 als 5 november 1992 niet meer uitvoerbaar zijn. Deze raadsbesluiten beogen immers de deelneming aan de oprichting van IMVW. Die oprichting vond plaats op 6 november 1992. Met mijn besluit van 10 december 1992 is wel die oprichting goedgekeurd, maar dan zonder de deelneming van Sint-Lievens-Houtem, precies omdat op dat ogenblik nog onduidelijkheid heerste over de geldigheid van de toegepaste procedure.
3. Op grond van wat voorafgaat kan Sint-Lievens-Houtem geenszins als mede-oprichter van IMVW worden beschouwd. Steeds op 12 februari 1992 heb ik het gemeentebestuur verzocht een nieuw voorstel van beslissing aan de gemeenteraad voor te leggen, houdende enerzijds de toetreding van de gemeente tot IMVW, anderzijds de onvoorwaardelijke goedkeuring van de statuten. Die toetreding moet dan achteraf door IMVW aanvaard worden.

Vraag nr. 147
van 10 februari 1993
van de heer L. HANCKE

Woonuitbreidingsgebieden arrondissement Antwerpen — Overzicht

In haar regeringsverklaring van 30 januari 1992 stelde de Vlaamse Executieve op (Stuk nr. 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 25) : “Een maximale vrijwaring van de open ruimte zal worden gerealiseerd via stads- en dorpskernvernieuwing, inbreiding in woongebieden en bedrijvenszones en een aanpassing van het koninklijk besluit van 28 december 1972 inzake de toepassing van de gewestplannen”.

Ik meen daaruit te moeten begrijpen dat het beleid niet gericht is op woonuitbreiding — overigens terecht, vermits vaststaat dat het huidige aantal woongebieden in Vlaanderen ruim voldoende is voor de bevolking —, maar dat de aandacht moet gaan naar verbetering van de kwaliteit door vernieuwing en inbreiding.

Het valt me echter op dat er, bijvoorbeeld in het arrondissement Antwerpen, een groot aantal woonuitbreidingsgebieden zijn, waarvan sommige recent werden geopend.

Kan de minister me meedelen welke uitbreidingszones in het arrondissement Antwerpen in de tien afgelopen jaren werden geopend en op basis van welke beslissing ?

Antwoord

Er worden niet systematisch gegevens bijgehouden over het aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden. Het is dan ook onmogelijk een inventaris van de afgelopen tien jaren op te stellen.

Omdat het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden wel een belangrijk element is in een vernieuwd ruimtelijk beleid waar inbreiding centraal staat, heb ik op 22 september 1992 een richtlijn verstrekt aan het bestuur Ruimtelijke Ordening in verband met die problematiek. Hierin wordt het aansnijden van die gebieden weer afhankelijk gesteld van een gemeentelijke woonbehoeftestudie. Dit zal toelaten om een coherent beleid te voeren inzake die problematiek en inzicht te krijgen in de gebieden die voor bebouwing worden vrijgegeven.

Vraag nr. 148
van 10 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen — Gemeentebelasting

In zijn omzendbrief FB 78/ADB van 31 juli 1992 betreffende de huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen en de daarop te heffen gemeentebelastingen haalt de minister zeer terecht aan dat één van de bedoelingen hiervan is de vervuiling door rondslingerend papier in te dijken.

In de rubriek aanslagvoet schrijft de minister dat de belasting maximaal 0,25 frank per exemplaar mag bedragen, met evenwel mogelijke differentiaties naargelang de oppervlakte van de bladspiegel.

De criteria voor differentiatie zijn mijns inziens ontoereikend en in contradictie met de bedoelingen van de heffing. De oppervlakte van de zetspiegel kan dan klein zijn, het aantal bladzijden van dezelfde folder kan des te groter zijn. Met andere woorden : het volume aan papier wordt in de strikte zin niet belast en zo mist de aanslag een deel van haar doel.

1. Waarom bepaalt de minister de differentiatie van de aanslagvoeten niet op de totale oppervlakte van de publikatie, de zetspiegel en het aantal bladzijden ?
2. Waarom laat de minister de distributiemaatschappijen van dergelijke publikaties, die in feite instaan voor een behoorlijke distributie, niet toe die belastingen door te rekenen in hun distributiekosten, om ze dan op hun beurt door te storten aan de gemeente ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het lid te herinneren aan de algemene juridische beginselen inzake de gemeentelijke fiscaliteit. In principe bepalen de gemeenten autonoom de

aard en het bedrag van de belastingen, uiteraard binnen de grenzen bepaald door de wet. Hun besluiten zijn wel onderworpen aan het decretaal georganiseerde administratief toezicht.

Omzendbrieven bevatten algemene richtlijnen en aanbevelingen ten behoeve van de gemeenten. Ze kunnen zowel betrekking hebben op beleidsmatige aspecten als de houding meedelen die de toezichhoudende overheid zal aannemen ten aanzien van de individuele beoordeling van de getroffen besluiten.

Met betrekking tot de toepassing van die beginselen op de omzendbrief van 31 juli 1992 inzake de huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen wijs ik erop dat, behalve wat het op economische overwegingen maximaal aanvaardbare belastingbedrag betreft, die omzendbrief duidelijk het karakter vertoont van algemene aanbevelingen en niet van absoluut bindende normeringen. Die aanbevelingen kaderen in de zorg de algemene beleidsopties inzake milieuaspecten van de huis-aan-huisverdeelde reclamebladen te ondersteunen.

Voor zover van die algemene beleidsfilosofie niet wordt afgeweken, kan ik zonder meer instemmen met een belastingberekening per bladzijde of met andere modaliteiten, die desgevallend beter rekening houden met plaatselijke omstandigheden dan die vermeld in de omzendbrief. Op basis van de praktijk in de gemeenten kan de omzendbrief overigens na verloop van tijd worden geëvalueerd en zo nodig worden bijgestuurd.

Wat de tweede vraag betreft, wijs ik erop dat via de omzendbrief initiatieven gestimuleerd worden waarbij alle betrokkenen, namelijk gemeenten, uitgevers en verdelers, samenwerken en overeenkomsten sluiten om de vervuiling door papier te beperken.

Uiteindelijk lijkt dat inderdaad de meest efficiënte oplossing voor de milieubelasting van de verspreiding. Ik heb het sluiten van zulke vrijwillige overeenkomsten uitdrukkelijk willen stimuleren door in de omzendbrief modaliteiten voor te stellen waaronder in die omstandigheden vrijstellingen van belasting kunnen worden ingebouwd.

Vraag nr. 149
van 10 februari 1993
van de heer H. LAUWERS

Gemeentelijke kapreglementen — Bekrachtiging minister

De minister van Ruimtelijke Ordening moet zijn goedkeuring verlenen aan gemeentelijke kapreglementen voor het rooien van bomen. Naar verluidt zouden jaren geleden door gemeenteraden goedgekeurde en doorgegeven kapreglementen nog steeds niet door de vorige of huidige minister zijn bekrachtigd. Dit is alleszins het geval voor de gemeente Schilde (gemeenteraadsbeslissing van 15 februari 1990), maar dit is duidelijk geen alleenstaand geval. Sommige reglementen werden reeds 10 jaar geleden voorgelegd, zoals dat van Lennik.

1. Kan de minister mij een lijst voorleggen van de nog niet goedgekeurde gemeentelijke kapreglementen die méér dan 1 jaar geleden werden ingediend ?

2. Kan de minister een algemene verklaring geven voor de achterstand ? Indien het echter om verschillende redenen gaat per dossier, waarom ontvangen de betrokken gemeenten dan geen antwoord ?

Antwoord

1. Naar ruwe raming zijn momenteel een honderdtwintigtal dossiers van gemeentelijke bouwverordeningen, waaronder die betreffende de kapvergunningen, in behandeling op het hoofdbestuur. Het nazicht van die lijst vergt, bij gebrek aan personeel en systematisch bijhouden van de gegevens, bij komend onderzoek. Aan het lid zal ik de lijst van de in behandeling zijnde kapreglementen met een afzonderlijke zending doen geworden.
2. De personeelsproblematiek van het bestuur Ruimtelijke Ordening is sinds geruime tijd gekend en werd ook reeds uitvoerig ter sprake gebracht in de jaarverslagen van het bestuur. Er kan worden verwezen naar de jaarverslagen 1989 en 1990 die gepubliceerd zijn door de Vlaamse Raad, respectievelijk stuk nr. 446 van 9 januari en nr. 561 van 11 oktober 1991.

Ik heb concrete voorstellen ingediend om tegemoet te komen aan de personeelsproblemen van het bestuur Ruimtelijke Ordening. In afwachting van een fundamentele herschikking van het bestuur Ruimtelijke Ordening zal ik ook maatregelen nemen om de behandeling van de bouwverordeningen te bespoedigen.

Het dossier van de bouwverordening inzake kapvergunning voor de gemeente Schilde werd op 17 juni 1992 aan het hoofdbestuur voorgelegd. De zaak is momenteel nog in behandeling.

Het dossier van de bouwverordening inzake kapvergunning voor de gemeente Lennik werd op 21 februari 1985 terug aan de gemeente bezorgd om de volgende redenen. Krachtens artikels 59 en 60 van de wet op de ruimtelijke ordening kan een gemeentelijke verordening zich enkel in zijn ruimtelijke toepassing uitstrekken, wanneer het gaat om onder meer beplantingen, voor zover die vallen onder één van de voorwaarden gesteld in de punten 1, 2, 3 of 4 van artikel 59.

Vraag nr. 150
van 11 februari 1993
van de heer J. DE MOL

Opvulregel in ruimtelijke ordening — Onwettelijke toepassing

Tijdens de interpellatie van de heer Vautmans over het ministeriële beleid inzake ruimtelijke ordening werd meermaals gewag gemaakt van het onwettelijk toepassen van de opvulregel door het vorige kabinet. De minister verklaarde, we citeren het Beknopt Verslag : "In een vijftal gevallen keurden we een opvulling van meer dan 70 meter goed. Onder het vorige kabinet werd in meer dan 200 gevallen afgeweken van het ongunstig advies van de administratie Ruimtelijke Ordening over de toepassing van de opvulregel".

1. Kan de minister de referenties van de vijf dossiers meedelen, waarin van de wettelijke bepalingen van de opvulregel afgeweken werd ? Op welke periode sloegen die vijf gevallen ?
2. Welke motivatie voerde de minister aan om de onwettelijke afwijking toe te staan ?
3. Kan de minister de referenties meedelen van de "meer dan 200" dossiers van het vorige kabinet, waar de heer Vautmans kabinetschef was, waarin afgeweken werd van de wettelijke (uitzonderings)regeling van de opvulregel ? In het kader van de openbaarheid van bestuur kunnen die dossiers aanleiding geven tot een diepgaander onderzoek.
4. Meent de minister niet dat een zeer strikte interpretatie van de opvulregel wenselijk is, gelet op het ingediende ontwerp van decreet houdende schrapping van dit uitzonderingsartikel ? Deze vraag moet gezien worden in het kader van de huidige golf van aanvragen tot toepassing van de opvulregel.
5. Meent de minister niet dat het akkoord dat gesloten werd in de commissie Ruimtelijke Ordening van juli 1991 en dat door de voorganger van de minister moest worden omgezet in een omzendbrief, daarbij de minimumgrenzen moet vormen ?

Antwoord

- 1 en 3. Omdat deze vragen betrekking hebben op individuele gevallen zal het lid hierover **persoonlijk** ingelicht worden.
2. Het betreft hier geen onwettelijke afwijkingen, omdat zij genomen zijn in toepassing van de wettelijke beschikkingen van artikel 23 van de toepassing van de gewestplannen.

De bepalingen van het koninklijk besluit van 13 december 1978 worden toegepast voor alle gewestplannen waarvan de openbare onderzoeken werden afgesloten na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit.

Voor de andere gewestplannen is het koninklijk besluit van 28 december 1972 van kracht. Dit bepaalt dat : "in alle gebieden met uitzondering van de woongebieden, de industriegebieden, de ontginningsgebieden, de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de overstromingsgebieden bij uitzondering verkavelingen en bouwwerken kunnen worden toegestaan, voor zover zij de goede plaatselijke ordening niet schaden en de bestemming van het gebied niet in gevaar brengen en voor zover de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan of ontwerp-gewestplan gelegen is binnen een huizingroep en aan dezelfde kant van een openbare weg die geen aardeweg is en die, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende uitgerust is. Deze mogelijkheid geldt echter niet voor gronden die langs de grote wegen gelegen zijn, behalve hetzij voor een openbare dienst, hetzij voor het oprichten van installaties en gebouwen in verband met de dienst van een autosnelweg".

De bepalingen van het koninklijk besluit van 1978 kunnen hier slechts als richtlijn gehanteerd worden indien ze niet in strijd zijn met de bepalingen van het koninklijk besluit van 1972.

4. Een strikte toepassing van de opvulregel is inderdaad wenselijk omdat het een uitzonderingsartikel is dat in zijn toepassing rekening moet houden met de goede ruimtelijke ordening. Dit belet niet dat op basis van de thans geldende wettelijke beschikkingen artikel 23 in een aantal gevallen gerechtvaardigd toegepast kan worden.
5. Nieuwe omzendbrieven zijn niet opportuun omdat ik het decretaal initiatief genomen heb om artikel 23 af te schaffen en omdat dit decreet thans reeds besproken wordt in de commissie Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Raad.

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 59
van 4 februari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Cultuurartikel van het Verdrag van Maastricht - Toepassing integratiebepaling

Het nieuwe artikel 128 lid 4 van het EG-Verdrag, dat na de inwerkingtreding van het Europese Unieverdrag van kracht zal worden, bevat een integratiebepaling waardoor de Europese Gemeenschap bij haar optreden op andere beleidsgebieden rekening moet houden met de culturele aspecten.

De vroegere besluitvorming omtrent de EG-richtlijn "TV zonder grenzen" door de Raad Interne Markt en niet door de EG-Raad van ministers van Cultuur, toont het belang van een dergelijke integratiebepaling voor de positie van de Nederlandse en andere kleinere talen en culturen binnen de EG aan.

Graag vernam ik dan ook van de Vlaamse minister van Cultuur hoe de Vlaamse regering, ter gelegenheid van het Belgisch EG-voorzitterschap in de tweede helft van dit jaar, staat ten opzichte van een voorstel van wijziging van het reglement van de EG-ministerraad waardoor ter naleving van de integratiebepaling van het nieuwe artikel 128 lid 4 van het EG-Verdrag, dossiers met een culturele weerslag door de betrokken sectorraad ter medebespreking verwezen zullen moeten worden naar de EG-Raad van ministers van Cultuur.

Onderhandelt de Vlaamse regering inzake het samenwerkingsakkoord over de vertegenwoordiging van België in de EG, dat ingevolge de huidige staatsvorming tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten gesloten zal moeten worden ? Het is een mechanisme waardoor de gemeenschappen automatisch betrokken zullen worden bij EG-dossiers inzake materies die in beginsel een federale bevoegdheid zijn, maar die een culturele of taalpolitieke weerslag kunnen hebben (bijvoorbeeld het taalgebruik bij produktietektering).

Antwoord

Op het niveau van de Europese Gemeenschap is de Raad een enige gemeenschapsinstelling. Dit betekent dat er maar één ministerraad is, die in verschillende hoedanigheden samenkomt. De wijziging voorgesteld door het lid, kan zich dus niet opdringen.

Verder is het zo dat het telkens de lidstaat is, die het voorzitterschap van de Raad bekleedt, die beslist door welke (sector)-Raad een bepaald thema behandeld zal worden. Op de vergaderingen van de Ministerraad dient overigens steeds het standpunt van de Ministerraad binnen de lidstaat weergegeven te worden. Dit' maakt dat nationale coördinatie uitermate belangrijk is en voor België dient daar aan toegevoegd te worden : coördinatie op niveau van de gemeenschappen. Dit is een basisvoorwaarde voor een democratische beïnvloeding van de besluitvorming op Europees niveau op.

De gemeenschappen worden voor wat materies betreft die binnen hun bevoegdheid vallen, momenteel nauw betrokken bij de bespreking op Europees vlak. Ik verwijs hier onder andere naar de periodieke Federale coördinatievergaderingen op het departement van Buitenlandse Betrekkingen.

Vraag nr. 60
van 4 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Statuut reisbureaus — Herziening wetgeving

Het *débat* van de touroperator TC-Travel heeft einde verleden jaar voor heel wat beroering gezorgd. Dat dergelijke toestanden in ons land mogelijk zijn heeft alles te maken met het feit dat de wetgeving houdende het statuut van de reisbureaus sinds 1965 niet meer is aangepast, noch in principes, noch op het vlak van de materiële eisen waaraan de reisbureaus moeten voldoen. Het niet-herzien van een dertig jaar oude wetgeving ondanks het feit dat de betrokken sector hier reeds jaren om vraagt, is wraakroepend, wat ook de oorzaken mogen zijn.

Een ontwerp van herziene wetgeving werd reeds meermaals behandeld in het betrokken technisch comité en in de adviesraad voor toerisme en dit zowel in de Vlaamse, Franse als Duitse Gemeenschap.

Sinds meerdere maanden is men aan Franstalige kant met de nodige juridische adviezen gereed. In de Vlaamse Gemeenschap lijkt het dossier daarentegen onder bergen stof bedolven te geraken.

In het besef dat de huidige inertie, in geval van herhaling van problemen zoals die inzake TC-Travel, de verantwoordelijkheid van de minister in het gedrang zal brengen, hadden wij graag vernomen waarom de behandeling van het dossier aan Vlaamse kant niet opschiet. Welke concrete maatregelen neemt hij en welke deadline heeft hij voor de afwerking gesteld ?

Antwoord

De werkzaamheden rond de herziening van het statuut van de reisbureaus werden reeds door mijn voorganger opgestart.

Nadat de verschillende raden en comités van de onderscheiden gemeenschappen hun adviezen hadden uitgebracht, werden de teksten herschreven door de werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de diverse bevoegde Gemeenschapsministers en vertegenwoordigers van de administratie. De werkgroep rondde zijn besprekingen af op 31 augustus 1992, waarna de nodige juridische adviezen werden opgevraagd.

Inmiddels heeft de werkgroep op 9 februari 1993 en 1 maart 1993 weer vergaderd en de juridische adviezen getoetst aan de teksten. Een finale bespreking over een gemeenschappelijke tekst (Nederlands/Frans) zal doorgaan einde maart 1993.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om de besproken teksten via het Overlegcomité Regering-Executieven aanhangig te maken bij de federale Regering, omdat een aantal aspecten van de voorgestelde teksten behoren tot de federale bevoegdheid, onder meer de vestigingsvoorwaarden, verbruikersbescherming. Inmiddels wordt werk gemaakt van de realisatie van het Sint-Michielsakkoord en moet er afgewacht worden welke bevoegdheden overgedragen zullen worden naar de gemeenschappen of gewesten.

Vraag nr. 68
van 19 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Lotto-subsidies — Vrijzinnige organisaties

De Nationale Loterij heeft onlangs aan minister Wathélet de lijst doorgegeven van de Lottosubsidies. De raad van bestuur van de Nationale Loterij heeft het voorstel van de minister van Cultuur ongewijzigd doorgestuurd. Uit een analyse van het voorstel blijkt dat de minister bijzonder gul is voor christelijke organisaties, terwijl niet-christelijk geïnspireerde organisaties moeten inleveren. Van de vrijzinnige organisaties bijvoorbeeld valt het Willemsfonds terug van 1.000.000 naar 500.000 frank, het Vermeylenfonds van 750.000 naar 500.000 frank en het Masereelfonds ontvangt eveneens de helft minder : van 500.000 naar 250.000 frank ; van de christelijk-katholiek geïnspireerde organisaties gaat het Davidsfonds van 2.000.000 naar 4.000.000 frank en het Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond van 500.000 naar 600.000 frank.

De verhoging voor christelijke organisaties wordt gemotiveerd wegens "werking". Wat was de motivatie om de subsidie van de vrijzinnige organisaties te halveren en/of te verminderen ?

Antwoord

In toepassing van artikel 18 van de wet van 22 juli 1991 heb ik mijn advies over de subsidies aan culturele initiatieven meegedeeld aan de Nationale Loterij op 22 september 1992. Tot op heden werd ik niet officieel op de hoogte gebracht van het gevolg dat aan mijn advies werd voorbehouden.

De concrete vragen van het lid, die blijkbaar geïnspireerd zijn door een recent bericht in de pers, kwamen reeds uitgebreid aan bod tijdens de bespreking van de ontwerp-begroting 1993 in de Vlaamse Raad. Ik moge

hem dan ook de lezing aanbevelen van de desbetreffende documenten, in het bijzonder het uitstekende verslag namens de Commissie voor Cultuur uitgebracht door collega J. De Bremaeker (Stuk nr. 15A, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 6-C van 23 november 1992). Daarin vindt het lid niet alleen een motivatie van mijn advisering, maar tevens een volledig overzicht van de adviezen van de minister van Cultuur voor de jaren 1989, 1990, 1991 en 1992.

L. VAN DEN BOSSCHÉ

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 67
van 25 januari 1993
van de heer G. ANNEMANS

Parlementsleden – Benoeming tot hoogleraar

Werden er tijdens de voorbije twee jaar parlementsleden benoemd tot gewoon hoogleraar ?

Antwoord

De universiteiten deelden mij mede dat tijdens de voorbije twee jaar geen parlementsleden benoemd werden tot gewoon hoogleraar.

Vraag nr. 72
van 29 januari 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs – Benoemingen HOKT

Onlangs kregen een aantal leerkrachten na zes jaar tijdelijke aanstelling in een instelling van het HOKT in één Vlaamse provincie, hun benoeming aan een HOKT-instelling in een andere provincie. Na onderling akkoord tussen de Lorgo's blijven de benoemde leerkrachten evenwel verder functioneren in hun eerste school.

1. Heeft de minister weet van die toestanden ?
2. Zijn dergelijke overeenkomsten tussen Lorgo's toegelaten voor de rest van dit schooljaar ?
3. Zijn dergelijke arrangementen ook toegelaten voor meerdere schooljaren tot de betrekking waar ze tijdelijk waren, open verklaard wordt en ze door mutatie in eigen provincie kunnen blijven ?

Antwoord

1. Benoemingen in het gemeenschapsonderwijs worden geregeld op basis van de bepalingen vervat in artikel 28 en 29 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 en na indiening van de lijsten opgesteld door de raden van **bestuur/lokale raden**.

Na een oproep in januari 1992 werd in de loop van april 1992 overgegaan tot de vacantverklaring in wervingsambten. In eerste instantie werden de mu-

taties op die vacante betrekkingen afgewerkt. Alle mutaties in wervingsambten zijn ingegaan op 1 juli 1992, waardoor de onderwijsinstellingen voor de start van het nieuwe schooljaar in kennis waren van de personeelswijzigingen.

2. Zowel in de omzendbrief uitgaande van de ARGO van 20 juli 1992 (ref. **ARGO/600/N-92-24**) als in de brieven waarin de benoemingen werden meegedeeld, werd gewezen op de mogelijkheid van een tijdelijke affectatie. Die formule houdt in dat binnen hetzelfde ambt een vastbenoemde in een wervingsambt tijdelijk aan een andere Lorgo dan zijn benoeming blijft verbonden.

Een dergelijke formule wordt maximum voor één academiejaar toegekend. Er moet aan vier voorwaarden voldaan worden : het akkoord van de betrokkene, het akkoord van beide lokale raden/raden van bestuur en de vervulling van alle verplichtingen inzake terbeschikkingstelling, reffectatie en wedertewerkstelling.

3. Een tijdelijke affectatie wordt toegestaan voor één academiejaar en wordt ambtshalve beëindigd op 31 augustus. Op dat ogenblik kan desgevallend een nieuwe aanvraag gebeuren voor het daaropvolgende academiejaar, waarbij eveneens aan alle voorwaarden voldaan moet worden.

Vraag nr. 73
van 29 januari 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs – Rechten van tijdelijke leerkrachten

Ook al zijn ze een bijna uitgestorven soort, toch zijn tijdelijke leerkrachten zowat de sociaal minst beschermde onder alle werknemers, te oordelen naar de klachten die mij bereiken. Eén voorbeeld.

Zo zouden tijdelijk ken aangesteld aan verscheidene scholen nog gedwongen worden twee extra lessen hier of daar erbij te nemen, via een verfijnde vorm van chantage onder bevriende directies. "Indien u die extra uren aan school F niet opneemt, dan zal u ook die zes uur aan school C verliezen."

Tijdelijken ondergaan die gedwongen tewerkstelling als een moderne vorm van slavernij. Ze zijn meestal aangewezen op het openbaar vervoer om al de verplaatsingen tussen de verschillende scholen te verrichten en spenderen meer tijd op trein en bus dan binnen de schoolmuren. Ze durven niet reageren en weigeren gebruik te maken van hun rechten, indien ze die al hadden.

Welke verweermiddelen heeft een tijdelijke leerkracht tegen die vorm van chantage ?

Antwoord

Rechten en plichten van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs zijn vastgelegd in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het **gemeenschapsonderwijs**.

Dit decreet regelt in de eerste plaats de relatie tussen het personeelslid en de inrichtende macht, de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Een personeelslid dat in zijn rechten meent te zijn geschaad, dient zich dus te richten tot de ARGO.

Ter inlichting kan ik het lid nog meedelen dat er bij de centrale betaling voor de maand januari 1993 voor het geheel van het onderwijs op de 144.733 personeelsleden, nog 29.905 tijdelijke personeelsleden waren, hetzij 20,7 percent.

vraag nr. 74
van 29 januari 1993
van de heer L. STANDAERT

Decreet rechtspositie — Discriminatie tussen netten

Volgens een syndicale organisatie zouden er een aantal discriminaties bestaan tussen de netten in verband met de decreten van rechtspositie. Alle discriminaties zouden ten nadele zijn van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Zo zouden leerkrachten in het katholiek onderwijs die een deeltijdse benoeming hebben die wel kunnen laten aanvullen tot een full-timebenoeming en leerkrachten van het gemeenschapsonderwijs niet.

1. Klopt die voorstelling van de feiten met de werkelijkheid en zo ja, wat is het standpunt van de minister ter zake ?
2. Hoeveel leerkrachten in het gemeenschapsonderwijs hebben een benoeming voor een onvolledige opdracht en hoe is die niet-fulltimebenoeming tot stand gekomen ?
3. Kunnen leerkrachten in het gemeenschapsonderwijs nu ook nog voor een onvolledige opdracht worden benoemd ?
4. Kunnen vacante niet-full-timebetrekkingen open worden verklaard voor mutatie of benoeming ?

Antwoord

1. Het invoeren van de door hem geviseerde mogelijkheid was voor het gesubsidieerd onderwijs noodzakelijk om een oplossing te bieden aan problemen gerezen in dit onderwijs ingevolge de bepalingen die betreffende deeltijdse arbeid voorkwamen in de programmawet van 22 december 1989.
2. In het voormalige rijksonderwijs zijn er sedert het van kracht worden van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van dit onderwijs slechts in uitzonderlijke gevallen benoemingen gebeurd in onvolledige opdrachten. Die toestand is in de meeste gevallen zelfs het gevolg van een eigen initiatief van de betrokken personeelsleden die na hun vaste benoeming verzochten om van een gedeelte van hun opdracht te worden ontlast. Om dit aantal te kennen, zouden in de huidige omstandigheden de dossiers onderzocht moeten worden, wat tijdrovend is en ten nadele van andere meer dringende taken zou zijn.

3 en 4. Het antwoord op beide vragen is bevestigend.

Vraag nr. 75
van 29 januari 1993
van de heer L. STANDAERT

Schoolfusie door opsorping — Rechten leerkrachten

Volgens een recent arrest van de Raad van State zou in geval van fusie door opsorping de rechten van de vastbenoemde leerkrachten van de opgeslorpte school niet zo duidelijk zijn als vroeger werd voorgesteld. Ze zouden namelijk in hun nieuwe school de rang innemen voor de opdracht die zij gedurende een schooljaar in een vacante betrekking uitoefenden.

Volgens enkele arresten van de Raad van State is de opgeslorpte school te beschouwen als dood en zo ook de leerkrachten van die school. Ze kunnen alleen hun rechten opnemen na een mutatie naar de opslopende school.

1. Klopt die voorstelling met de werkelijkheid ?
2. Wat is het standpunt van de minister ?
3. In geval de betrekking open wordt verklaard door mutatie, en een buitenstaander gaat lopen met de mutatie, betekent dit dan dat betreffende leerkracht in het reffectatiecircuit terecht komt zonder een school van affectatie te hebben ?
4. Onder welke inrichtende macht valt die leerkracht dan ? Welke school moet zijn dossier bijhouden ?
5. Indien betreffend personeelslid gebruik maakt van zijn eenmalig recht op mutatie, en ter plaatse kan blijven, is dit dan geen inbreuk op de geest van de wet die tot doel had leerkrachten van het gemeenschapsonderwijs één keer te laten muteren naar eigen streek ?
6. Wat kan een leerkracht in dit geval aanvragen indien de Lorgo van de opslopende school het nalaat de betrekking vacant te verklaren ?

Antwoord

Hierbij vestig ik de aandacht van het lid erop dat het gemeenschapsonderwijs onder één inrichtende macht ressorteert, i.c. de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs. Zowel de personeelsleden van de zogenaamde opslopende school als de personeelsleden van de zogenaamde opgeslorpte school behoren onder één en dezelfde inrichtende macht.

Verder vestig ik zijn aandacht op de bepalingen van artikel 22 paragraaf 1 van het koninklijk besluit nummer 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan. De tekst van dit artikel luidt als volgt :

“Art. 22. § 1. a) De in een wervings-, selectie- of bevorderingsambt vastbenoemde of tot de stage toegelaten leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulp personeel van een in-

richting van het Rijksonderwijs die, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 28 tot 36 van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan, bij een fusie of een splitsing is betrokken, worden geaffecteerd in de inrichting die uit de herstructurering is ontstaan.

Die affectatie geschiedt voor ieder ambt in de rangorde van de personeelsleden bepaald door de dienstanciënniteit die zij in het Rijksonderwijs op de datum van de fusie of van de splitsing hadden verworven. Binnen de perken van de beschikbare betrekkingen worden de personeelsleden met de grootste dienstanciënniteit geaffecteerd. Deze wordt berekend overeenkomstig de door de Ministers, ieder wat hem betreft, bij toepassing van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, dat het statuut van het personeel van het Rijksonderwijs vaststelt en de besluiten ter uitvoering ervan, getroffen bepalingen ten einde de personeelsleden te bepalen wier betrekking wordt opgeheven.

b) De hierboven in a) bedoelde personeelsleden die niet overeenkomstig de bovenstaande bepalingen kunnen geaffecteerd worden, evenals de in een wervings-, selectie- of bevorderingsambt vastbenoemde of tot de stage toegelaten leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van het Rijksonderwijs, wier betrekking ingevolge de sluiting van een inrichting bij toepassing van de artikelen 18 tot 27 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 1982 wordt opgeheven, worden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

Zij worden volgens de voor de ter beschikking gestelde personeelsleden geldende reffectatieregels gereffecteerd, zulks, indien zij het wensen, bij voorrang in een Rijksonderwijsinrichting behorend tot dezelfde scholengemeenschap als de inrichting waar hun betrekking werd afgeschaft.

In afwachting van die reffectatie worden die personeelsleden belast met pedagogische taken, vastgesteld of goedgekeurd door onze Ministers van onderwijs, ieder wat hem betreft, in de inrichting of in één van de inrichtingen ontstaan uit de doorgevoerde herstructurering en, in het geval van sluiting van een inrichting, in één van de Rijksonderwijsinrichtingen. Gedurende die periode, beperkt zoals bepaald in § 3, en in afwijking van de artikels 2 en 3 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974, genomen ter toepassing van artikel 164 van voormeld koninklijk besluit van 22 maart 1969 :

- 1° genieten die personeelsleden een wachtgeld dat op ieder ogenblik gelijk is aan de wedde die zij hadden genoten indien zij in de administratieve stand van dienstactiviteit waren gebleven ;
- 2° behouden die personeelsleden hun aanspraak op een benoeming in een selectieambt en op een benoeming in een bevorderingsambt .

De diensten die zij gedurende die periode verstrekken, worden in elk opzicht gelijkgesteld met de werkelijke diensten die in de verschillende desbetreffende statutaire bepalingen in het koninklijk besluit van 22 maart 1969 en de besluiten ter uitvoering ervan zijn omschreven.“

Wat het door het lid geïmplementeerde arrest van de Raad van State betreft, gaat het vermoedelijk om arrest nummer 38.358 van 17 december 1991 dat betrekking heeft op het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Ten slotte deel ik het lid mee dat indien hij kennis heeft van specifieke problemen, die ter kennis gebracht moeten worden van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 79
van 2 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Nederlands voor migrantenkinderen — Didactisch materiaal uitgeverij Plantijn-Novum

In de “Gazet van Antwerpen” van woensdag 27 januari 1993 wordt verslag uitgebracht over het didactisch materiaal dat de uitgeverij Plantijn-Novum, met de steun van het Vlaamse departement Onderwijs, op de markt heeft gebracht “om migrantenkinderen spelenderwijs Nederlands bij te brengen”. De “Gazet van Antwerpen” bericht verder dat voor dit didactisch materiaal onder meer gekozen werd voor “De Reis rond de wereld in 80 dagen”, van de Franse schrijver Jules Verne.

Kan de minister mij meedelen welke steun zijn departement verleende aan de uitgeverij Plantijn-Novum ?

Op basis van welke criteria kreeg de uitgeverij financiële steun om didactisch materiaal voor kinderen van migranten op de markt te brengen ?

Waarom werd vertaald proza van een Frans auteur gekozen om migrantenkinderen Nederlands te leren ? Zou het niet beter zijn om Nederlandstalige auteurs te gebruiken voor dergelijke projecten ? Een vertaald auteur is toch nooit het ideale middel om kinderen Nederlands te leren ? Bovendien zou een Vlaams auteur de kinderen meer vertrouwd maken met de Nederlandse taal- en cultuurwereld.

Wat is de totale jaarlijkse kostprijs van Steunpunt NT2 ? Welke bedragen spendeert het departement van Onderwijs en Ambtenarenzaken aan projecten die de integratie van migranten moeten bevorderen ?

Antwoord

Er wordt geen steun verleend aan de uitgeverij Plantijn-Novum. Wel is het desbetreffende materiaal ontwikkeld via de ondersteuning van het Steunpunt Nederlands als tweede taal.

Het didactisch materiaal is op het eind van de jaren '80 ontwikkeld in het kader van het modelexperiment in 9 secundaire scholen, gesubsidieerd door de Europese Gemeenschap. Op basis van de resultaten van een ruimer onderzoek in 1991 gefinancierd door het Fonds voor Kollektief Fundamenteel Onderzoek (FKFO) werd het op punt gesteld. Dit onderzoek werd begeleid door het Steunpunt Nederlands als tweede taal. Vanuit het Steunpunt werd contact opgenomen, met Plantijn-Novum om in de verspreiding te voorzien.

Het gaat trouwens niet om een methode om migranten Nederlands te leren, maar om een methode gericht op het ontwikkelen van de taalvaardigheid Nederlands, eerder dan op taalkennis (spelling, grammatica). De methode is dan ook geschikt voor alle leerlingen en niet uitsluitend voor migranten. Wel was de aanwezigheid van migranten de aanleiding om de bestaande methodes door te lichten.

Wat betreft de vraag naar de aard van het gekozen materiaal wil ik verwijzen naar de manier waarop het tot stand is gekomen. De keuze voor het verhaal van Jules Veme, "De reis om de wereld in 80 dagen", was de keuze van de auteurs van het handboek. Het thema lijkt me zeer geschikt voor het onderwerp en ten slotte gaat het om een boek uit de wereldliteratuur.

Op de vraag naar de kostprijs deel ik het lid mee dat met het Steunpunt jaarlijks een contract wordt afgesloten. Dit jaar is het bedrag fors opgetrokken en bedraagt 12 miljoen frank.

In de begroting is een artikel opgenomen (sectie 35, artikel 00.03) voor het optimaliseren van het onderwijs aan migranten. Op dit artikel is in 1993 732,6 miljoen frank ingeschreven. Het merendeel van die middelen gaat rechtstreeks naar de scholen, waar het niet alleen ten goede komt aan migrantenkinderen, maar ook aan Vlaamse kinderen uit kansarme milieus.

vraag nr. 80

van 4 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Scholen — Beveiliging tegen brand en ongevallen

De wetgever bepaalt voor de bedrijven verschillende verplichtingen om de veiligheid van de werknemers te garanderen. Grote bedrijven dienen jaarlijks brand- en evacuatieoefeningen te organiseren en moeten tevens beschikken over gespecialiseerd personeel om de noodzakelijke geneeskundige verzorging te kunnen toedienen.

Op scholen is het gevaar voor brand en ongevallen eveneens niet te onderschatten (zie bijvoorbeeld de brand in het College in Eeklo en Spermalie in Brugge). Bovendien dient er mee rekening te worden gehouden dat kinderen in ongewone en gevaarlijke situaties gemakkelijk paniecreacties vertonen.

1. Beschikt elke school over een personeelslid met een EHBO-opleiding die bij een ongeval de eerste deskundige zorgen kan toedienen? Zoniet, op welke manier en door wie dienen de eerste zorgen te worden verstrekt?
2. Beschikt elke school over een evacuatieplan dat bij brand of bij enig ander gevaar in werking treedt?
3. Zijn de scholen verplicht jaarlijks evacuatieoefeningen te organiseren?

Antwoord

1. Overeenkomstig het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ministerie van Tewerkstelling en Arbeid), dienen werkgevers op het vlak van ge-

zondheid en veiligheid bepaalde verplichtingen ten aanzien van hun werknemers na te komen. Dit reglement slaat ook op de verhouding tussen de inrichtende macht van een onderwijsinstelling (= de werkgever) enerzijds en de leraars of andere personeelsleden geaffecteerd aan die instelling (= werknemer) anderzijds. In concreto wordt in het ARAB gestipuleerd hoe bij gebeurlijke lichamelijke ongevallen of ziekte de eerste deskundige medische zorgverstrekking moet worden toegediend.

Het ARAB is uiteraard niet van toepassing op de leerlingenpopulatie van een onderwijsinstelling. Hoewel in de praktijk de schikkingen die ten opzichte van de werknemers moeten worden genomen, ook voor leerlingen "kunnen" worden aangewend (inzonderheid eerste professionele hulpverlening), hebben mijn diensten uit diverse bronnen vernomen dat hier momenteel nog een belangrijke lacune heerst.

2. Op het vlak van de voorzieningen rond de brandveiligheid, werd op 5 mei 1987 een rondschrĳven verstuurd, ref. I.M.SG/BC2/87/015, aan alle scholen en internaten. Op dat ogenblik (toen de onderwijsminister nog als inrichtende macht van het rĳksonderwijs fungeerde) gold die omzendbrief als "bindend" voor voornoemd net, respectievelĳk als "kennisgevend" voor de gesubsidieerde onderwijssector.

Momenteel wordt dit rondschrĳven niet meer her-nomen in het coördinatiesysteem van de departementale omzendbrieven. Hoewel nader te onderzoeken, blijkt op het eerste gezicht dat die richtlijnen onder een geactualiseerde vorm opportuun blijven voor alle onderwijsverstrekkers inclusief internaten, vermits het niet zeker is of alle onderscheiden inrichtende machten effectief en continu hun verantwoordelijkheden opnemen.

Hoe dan ook, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 29 mei 1959 (schoolpactwet) en het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, wordt de financiering, respectievelĳk subsidiëring, van onderwijsinstellingen en structuuronderdelen onder meer afhankelijk gesteld van eisen op het vlak van hygiëne en woonbaarheid van de lokalen en van de schooluitrusting.

De onderwijsinspectie, die met de controle wordt belast, zal in dit verband nagaan of een onderwijsinstelling/internaat beantwoordt aan de eisen op het vlak van brandveiligheid, onder meer rekening houdend met de verslagen die door de plaatselijke brandweerautoriteiten worden opgelegd. Het is echter onuitvoerbaar dat die inspectie in elke afzonderlijke instelling jaarlijks herhaald wordt.

De normen waarnaar een inrichtende macht zich dient te schikken, sluiten op het personeelsvlak overigens aan op de bepalingen die vervat zijn in het ARAB.

vraag nr. 84

van 10 februari 1993
van de heer E. DE GROOT

BA O-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen

Volgens het antwoord van de minister op mijn vraag

nummer 154 van 13 oktober 1992 (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 3, blz. 120) worden alle officiële lagere scholen in de context van BAO-formulieren als niet-confessioneel beschouwd.

Mag ik de minister vragen hoeveel officiële lagere scholen zich toch als confessioneel hebben aangediend op die formulieren en hoeveel officiële scholen weigerden een keuze confessioneel/niet-confessioneel te maken ?

Mag ik vragen dat de minister in zijn antwoord de getallen afzonderlijk opgeeft voor het gemeentelijk, het gemeenschaps- en het provinciaal lager onderwijs ?

Antwoord

De directies van de officiële scholen vulden op de formulieren BAO 1 de rubriek 2.2. "karakter" als volgt in :

1. Gemeenschapsonderwijs (330 scholen)
  - 298 vulden in : niet-confessioneel ;
  - 2 vulden zowel confessioneel als niet-confessioneel in ;
  - 31 vulden de rubriek niet in ;
  - 2 weigerden expliciet de rubriek in te vullen met verwijzing naar het schoolpact.
2. Gesubsidieerd officieel onderwijs (555 scholen)
  - 159 vulden in : confessioneel ;
  - 59 vulden de rubriek niet in ;
  - 337 vulden in : niet-confessioneel.

Om in de toekomst die, mijns inziens overbodige, polemiek omtrent het invullen van de rubriek "karakter" te vermijden, zal die vanaf volgend schooljaar voor officiële scholen niet meer ingevuld moeten worden.

Vraag nr. 88
van 15 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Hervorming onderwijsinspectie en pedagogische begeleidingsdiensten — Bevoegdheidsafbakening

Sedert de hervorming van de vroegere inspectie deels in inspecteurs en deels in begeleiders, is er tussen beide groepen een ernstig probleem gerezen betreffende de bevoegdheidsafbakening.

De taken en opdrachten van de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten worden bepaald enerzijds door artikel 5 en anderzijds door artikel 88 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten.

De bevoegdheid van de inspectie is vrij beperkt in tegenstelling tot de begeleiders die in feite nog het meest aanleunen bij wat men de vroegere inspectie zou kunnen noemen. Via allerhande publikaties, zelfs in het tijdschrift "Klasse" van februari 1993, is verwarring en onduidelijkheid ontstaan betreffende de opdrachten van beide korpsen.

Enerzijds lezen we bij artikel 5 (Opdrachten inspectie) : "... nagaan of de eindtermen worden bereikt..." ; "... controle betreffende lessenroosters..." ; en "... toe-

passing taalwetgeving..." ; "...hygiëne, bewoonbaarheid en didactische schooluitrusting..." ; en "... andere opdrachten toegekend door of krachtens wetten en decreten..." Wat de inhoud van eindtermen betreft wordt verwezen naar artikel 3 paragraaf 2 van bedoeld decreet.

Anderzijds bestaat de opdracht van de pedagogische begeleidingsdiensten uit opdrachten die de onderwijskwaliteit, het pedagogisch concept en de beroepsbekwaamheid van het personeel ondersteunen en bevorderen.

Nu stellen we echter vast dat de onderwijsinspectie opdrachten uitvoert (doorlichting, klasbezoeken, gebruik van handboeken, taakomschrijving van directeurs, het afnemen van proeven in klassen, inhoud bepalen van lessen, het geven van didactische en methodologische op- en aanmerkingen) die het pedagogisch concept en de pedagogische methoden van de netten beïnvloeden en controleren. Die opdrachten zijn niet terug te vinden in artikel 5 van genoemd decreet.

1. Is het doorlichten van een school zoals reeds uitgewerkt en uitgevoerd door de onderwijsinspectie, decretaal te verantwoorden ?
2. Behoren pedagogische opdrachten als vrije klasbezoeken (10 percent van de opdrachten in het basisonderwijs), het afnemen van toetsen in klassen, het controleren van de pedagogische en methodologische methoden tot de opdracht van de onderwijsinspectie of is dit in strijd met artikel 5 van genoemd decreet ?
3. Zijn opdrachten als doorlichting enkel en uitsluitend te verantwoorden als taak voor de pedagogische begeleidingsdiensten zoals bepaald in artikel 88 van genoemd decreet ?
4. Wordt een eenvormig verslagformulier voorgeschreven in verband met de controleopdrachten van de onderwijsinspectie ? Is bij dergelijk formulier eveneens een in mogelijke procedure van beroep voorzien ?
5. Wat zijn de rechten en plichten van de organiserende instantie bij de doorlichting ?
6. Wat zijn de rechten en plichten van een leerkracht bij de doorlichting ?
7. Ziet de minister eveneens de inspectie als de vakbond van de leerlingen, zoals gepubliceerd in het tijdschrift "Klasse" ?

Antwoord

1. Het doorlichten van een school is één van de werkvormen die de inspectie gebruikt om haar taken uit te voeren. Het decreet van 17 juli 1991 en meer bepaald artikel 5 bepaalt de bevoegdheden van de inspectie, maar vermeldt op geen enkele wijze iets over de werkvormen. Ook het besluit van dezelfde datum dat een verdere uitwerking aan het decreet geeft, zegt niets over de werkvormen.

Het is trouwens onmogelijk werkvormen decretaal vast te leggen, omdat het controleren van het peil van het onderwijs een complexe taak is die allerlei

werkvormen vereist al naargelang de situatie en de inspectie moet hierop kunnen inspelen.

Ook vroeger waren die werkvormen, door de inspectie gebruikt, niet aangeduid in artikel 24 paragraaf 2 punt 3 van de schoolpactwet betreffende het controleren van het peil van het onderwijs en het is precies dit artikel dat ook werd overgenomen in artikel 5 van het decreet van 17 juli 1991.

Het feit dat nu de doorlichting als voornaamste werkvorm wordt gebruikt vindt zijn oorsprong in de evolutie van het onderwijs waar kwaliteit nu bepaald wordt door een geheel van factoren, terwijl vroeger enkel de cognitieve factor in acht genomen werd. Die evolutie vereist dat het accent verlegd wordt naar een dynamische werkvorm — de doorlichting — zonder andere werkvormen te verwaarlozen.

2. Klasbezoeken en het afnemen van toetsen zijn werkvormen en dus elementen in het controleren van het peil van het onderwijs. Ze zijn om die reden niet in strijd met artikel 5 van het decreet.

Het controleren van de pedagogische methoden behoort niet tot de bevoegdheid van de inspectie. Methodologische methoden zijn ons onbekend als methoden, zodat hierover niet kan worden gezegd of ze in strijd zijn met artikel 5 van het decreet.

3. Neen, zie antwoord op deel 1 van de vraag.
4. Er is in geen formulier voorzien. De verslaggeving gebeurt geval per geval. Het syntheseverslag over een doorlichting bevat een vaststellend en evaluerend gedeelte (naar de school toe) en een rapporterend gedeelte (voor de overheid).

Er werd een code van de inspectiewerking opgesteld waarin een beroepsprocedure is uitgewerkt indien de inrichtende macht het niet eens is met het syntheseverslag. Die code voor de werking werd reeds informatief aan de VLOR medegedeeld en zal in een besluit worden opgenomen samen met een code over de werking van pedagogische begeleidingsdiensten. Die laatste code moeten de koepels van de onderwijsnetten opstellen, maar dit is nog niet gebeurd.

5. Zie antwoord op vraag 4.
6. Deze vraag is zonder onderwerp omdat de beoordeling van de leerkracht niet tot de bevoegdheid van de inspectie behoort, maar tot die van de inrichtende macht.
7. Dit is uiteraard een beeldspraak, maar het is duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap die gelden ter beschikking stelt om de vorming van de jongeren (en zelfs volwassenen) mogelijk te maken, het recht heeft om na te gaan of die vorming een voldoende kwaliteit heeft.

Het verzekeren van een voldoende kwaliteit van **onderwijs** is een plicht van de Vlaamse Gemeenschap om voor iedereen de mogelijkheid te creëren het hoofd te bieden aan de uitdagingen van de huidige maatschappij en zijn persoonlijkheidsontwikkeling optimaal uit te bouwen.

Vraag nr. 89
van 17 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem

Het blijkt dat sinds 4 januari in het Markiesgebouw van de Vlaamse Gemeenschap een nieuw elektronisch systeem functioneert voor de tijdsregistratie (prikkllok) en de toegangscontrole. Om toegang te hebben tot het gebouw is het nodig te beschikken over een sleutelfiche (badge). Dit geldt eveneens voor de bezoekers.

1. Wat is het nut van een dergelijk streng veiligheids-systeem ?
2. Op basis van welke elementen werd het geïnstalleerde systeem aangekocht ? Welke dienst of instelling legde de specificaties vast ? Over welke ervaring beschikte de uiteindelijk aangeduide installateur ?
3. Wat zijn de eerste vaststellingen na het in gebruik nemen van dit beveiligingssysteem ? Moest er reeds met defecten of tekortkomingen van de installatie rekening worden gehouden ?
4. Is het juist dat hetzelfde systeem ook zal worden aangebracht in andere gebouwen in Brussel, onder meer in het Boudewijngebouw ?
5. Hoeveel heeft de beveiligingsinstallatie in het Markiesgebouw gekost ? Werd hiervoor een openbare aanbesteding uitgeschreven en werd de installatie toevertrouwd aan de firma die het laagste bod deed ? Hoeveel firma's werden er aangeschreven en hoeveel hebben een prijsofferte gedaan ?
6. Hoeveel bedragen de onderhoudskosten voor het systeem ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming ressorteert.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 39
van 1 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Provinciaal kantoor in Vlaams-Brabant

De provinciale kantoren van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) bevinden zich voor alle provincies, behalve voor Vlaams-Brabant, in de provinciale hoofdplaatsen.

Werden er reeds beslissingen getroffen omtrent de vestiging van het provinciaal kantoor in Vlaams-Brabant bij de vooropgestelde splitsing van de provincie Brabant ?

Antwoord

Krachtens artikel 2 paragraaf 3 van het decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) van 23 januari 1993 bepaalt de Vlaamse Executieve de vestigingsplaats van de zetel en van de provinciale kantoren van de VDBH.

De huidige vestigingsplaats van het provinciaal kantoor van Brabant is Vilvoorde. Er bestaat immers geen enkele verplichting tot aanduiding van de vestigingsplaats van de provinciale kantoren in de provinciale hoofdsteden.

Verder deel ik het lid mee dat ik in het licht van de toekomstige splitsing van de provincie Brabant nog geen enkele beslissing getroffen heb betreffende een eventuele wijziging van de vestigingsplaats van het provinciaal kantoor in kwestie.

vraag nr. 40

van 1 februari 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Benoeming exportadviseurs

De Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) zou reeds beschikken over een aantal namen van personen die tot exportadviseurs kunnen worden benoemd.

Om hoeveel namen gaat het ?

Betreft het mensen die zelf hun kandidatuur hebben gesteld of gaat het om personen die door de VDBH werden aangezocht of nog moeten worden aangezocht ?

Antwoord

Tot nu toe hebben ongeveer een 40-tal personen "spontaan" hun kandidatuur ingediend voor de betrekking van exportadviseur bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH). De VDBH zelf heeft op geen enkele wijze personen aangezocht of geschreven om zich kandidaat te stellen voor bedoelde functie.

vraag nr. 41

van 1 februari 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Contacten Vlaamse exporteurs met handelsattachés

Meestal zijn de agenda's van de handelsattachés tijdens hun jaarlijkse of tweejaarlijkse terugkeer erg goed gevuld, alvast in Vlaanderen. Geregeld moeten exporteurs die een gesprek wensen, zich tot de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) wenden om toch nog een afspraak met de handelsattaché te kunnen krijgen in Brussel.

Krijgt de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) vooraf een lijst van Vlaamse firma's die een afspraak hebben met de handelsattachés op het kantoor van de BDBH ?

Kunnen personeelsleden van de VDBH desgevallend die gesprekken bijwonen ? Gebeurt dit ook effectief ?

Antwoord

Noch de zetel van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) in Brussel, noch zijn provinciale kantoren worden door de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) ingelicht over de afspraken van Vlaamse firma's met de nationale handelsattachés in de kantoren van de BDBH. Personeelsleden van de VDBH kunnen die gesprekken dus niet bijwonen.

W. DE MEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSZAKEN, IELINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

vraag nr. 21

van 25 januari 1993

van de heer M. BOURGOIS

Openbare psychiatrische instellingen — Mistoestanden

Een mentaal gehandicapte verblijft achtereenvolgens in de openbare psychiatrische instellingen van Geel en Rekem, respectievelijk op 200 en 250 kilometer van de woonplaats van zijn naaste **verwanten**. Begrijpelijkwijze wensen de familieleden te onderzoeken of er mogelijkheden zijn tot plaatsing naar een instelling dichterbij, wat trouwens ook de wens is van de betrokken gehandicapte persoon.

Na enig zoekwerk vinden de familieleden een publieke instelling die de vraag tot opname in overweging wil nemen, maar die de definitieve beslissing uiteraard enkel wil nemen op basis van een dossierbundel samengesteld door de instelling waar de mentaal gehandicapte momenteel verblijft.

Ondanks nadrukkelijk en herhaald aandringen bij achtereenvolgens de instellingen van Geel en Rekem is het dossier na tien maanden nog steeds niet doorgegeven aan de verzoekende instelling. Ondertussen is kostbare tijd verloren gegaan en is er sprake van toenemend onbegrip in hoofde van de gehandicapte en van groeiende verontwaardiging bij de familieleden en bij de verzoekende instelling.

Mag ik de minister vragen erover te waken dat dergelijke (mis)toestanden verbannen worden uit de sector (in het geval dat de minister er van zou uitgaan dat dergelijk verschijnsel eigen is aan de sector), of uit het administratief proces (indien de minister tot de vaststelling zou komen dat het hier om ongewenste administratieve capriolen gaat) ?

Antwoord

In het verdere verleden blijkt het zo geweest te zijn dat sommige mentaal gehandicapten wegens hun problematiek en/of de toenmalige wetgeving opgenomen werden in psychiatrische ziekenhuizen, dikwijls ver van de eigen woonplaats verwijderd, meermaals bij gebrek aan mogelijkheden in de eigen regio.

De wettelijke en ook concrete ontwikkeling van de psychiatrische en geestelijke gezondheidssector is ondertussen dermate geëvolueerd dat mentaal gehandicapten die geen psychiatrische problematiek vertonen, niet meer in de psychiatrische ziekenhuizen worden opgenomen.

Verder opteert de sector er ook voor om bij voorkeur patiënten op te nemen vanuit de eigen regio, behalve wanneer het gaat om zeer gespecialiseerde behandelingssettings die supraregionaal werken, dit om een maximale integratie in de maatschappij te behouden. De imperatieve afbouw van het aantal psychiatrische ziekenhuisbedden heeft hier ooit enigszins toe bijgedragen.

Omwille van bovenvermelde uitgangspunten en ook om deontologische redenen is het zo dat de sector geestelijke gezondheidszorg principieel zo veel mogelijk inspelt op vragen van familieleden en patiënten, zoals in de vraag vermeld.

Mijn administratie belast met het toezicht op de psychiatrische ziekenhuizen, en dus ook op de openbare psychiatrische ziekenhuizen van Geel en Rekem, ziet toe op de naleving van de normen, op de kwaliteit van de verstrekte zorgen en geeft mij hierover advies met betrekking tot de erkenning, de weigering of de verlenging van erkenning van ziekenhuisdiensten. Wanneer zij echter niet in kennis gesteld wordt van toestanden zoals in de vraag aangegeven, kan zij onmogelijk ingrijpen, mocht dit gerechtvaardigd zijn. Concrete klachten in die zin kunnen desgevallend gericht worden aan de geneesheren-inspecteurs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Gezondheidszorg, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

Vraag nr. 26
van 8 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Zelfstandige logopedisten — Benadeling

De laatste tijd groeit het onderscheid tussen de logopedisten die in een zelfstandig kader werken en diegenen die aan een revalidatiecentrum verbonden zijn. Er bestaat een discrepantie op de volgende punten :

- het honorarium van de zelfstandigen bedraagt slechts de helft van dat der aangesloten bij een revalidatiecentrum ;
- de zelfstandige logopedisten zijn gehouden tot sessies van maximum een half uur per dag, een beperking die niet geldt in een erkend revalidatiecentrum.

Het administratieve werk om een goedkeuring voor terugbetaalbaarheid te verkrijgen is zeer omslachtig en weerhoudt veel ouders van kinderen met leerproblemen om zich tot een logopedist te wenden.

Bovendien is er een groeiende tendens om het gamma terugbetaalbare prestaties van logopedisten te beperken.

Graag had ik van de minister vernomen welk beleid ze voert om in de sector logopedie ernstige ontplooiingskansen voor de zelfstandigwerkenden te scheppen en de administratieve benadering voor de patiënten te vereenvoudigen.

Antwoord

Het voeren van een beleid om in de sector logopedie ernstige ontplooiingskansen voor zelfstandigwerkenden te scheppen en om de administratieve benadering voor de patiënten te vereenvoudigen, behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Conform artikel 5 van de wet van 28 december 1984 (wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten) en artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 juli 1991 (koninklijk besluit van 19 juli 1991 betreffende de ontbinding van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-validen, en de overdracht van zijn taken, goederen, rechten en verplichtingen aan de gemeenschappen, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering) behoort die materie tot de bevoegdheid van de minister die het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering onder zijn bevoegdheid heeft.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 31
van 20 januari 1993
van de heer L. BARBE

Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid — Goedkeuring Europese Commissie

Het koninklijk besluit nummer 20 van 23 maart 1982 kadert in het textielplan. Dit koninklijk besluit maakte het mogelijk dat de overheid geld inbracht in tientallen textielbedrijven via de techniek van de niet-stemgerechtigde aandelen. Het koninklijk besluit bepaalde dat de bedrijven die aandelen inkochten ten laatste 15 jaar na de creatie ervan, aan minimum 80 percent van de nominale waarde. Het artikel 6 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 maakt het nu mogelijk dat bedrijven niet-stemgerechtigde aandelen kunnen inkopen aan minder dan 80 percent van de nominale waarde. Dit kan neerkomen op een steunmaatregel aan de betrokken bedrijven.

1. Werd het voornemen tot invoeren van die maatregel gemeld aan de Europese Commissie zoals verplicht volgens artikel 92 van het EG-verdrag ? Wanneer ?
2. Wanneer werd het voornemen tot invoeren van de maatregel door de Europese Commissie goedgekeurd ?

Antwoord

Het artikel 6 van het begrotingsdecreet voor 1993 werd niet gemeld aan de Europese Commissie. De mogelijkheid die gecreëerd wordt door dit artikel, zal niet gebruikt worden voor het verstrekken van **steunmaatregelen**.

Immers, de inkoop van aandelen door de betrokken bedrijven kan slechts gebeuren indien aan de wettelijke voorwaarden voldaan is, namelijk indien er voldoende reserves of overgedragen winst voorhanden zijn. Er is dan ook geen enkele reden om de inkoop toe te staan aan een prijs die lager is dan de oorspronkelijke nominale waarde. Er wordt dan ook geen steun toegekend aan de betrokken bedrijven.

Wat wel gebeurt is een verkoop van aandelen in de textielbedrijven aan derden, voor een prijs die lager is dan de nominale waarde, doch uitsluitend in de volgende gevallen.

Ten eerste in het kader van een herstructurering of overname van een textielbedrijf ten gevolge van financiële of meer algemene ernstige economische moeilijkheden. In dergelijk geval kan een verkoop van aandelen plaatshebben onder de nominale waarde, doch niet onder de intrinsieke waarde. Dergelijke verkoop wordt gedaan om de ingezette middelen zo goed mogelijk te recupereren. Er is dus geen sprake van het verlenen van steun.

De overeenkomsten met de textielbedrijven voorzien in een terugkoop aan nominale waarde, gespreid over een termijn van 15 jaar en dit onder de voorwaarde dat er voldoende winst is.

Het is mogelijk en het is reeds gebeurd dat de prijs, in principe de nominale waarde over een lange termijn gespreid, wordt geactualiseerd. De actualisatie wordt gedaan aan een markt-rentevoet zodat de terugkoop een financieel neutrale operatie is. Zodoende worden de middelen niet enkel vervroegd gerealiseerd, zonder financiële tegemoetkoming, doch ook toekomstige risico's, namelijk eventuele verliezen, van het **textielbedrijf** of haar onzekere toekomst worden uitgesloten.

In de overeenkomst wordt steeds voorbehoud gemaakt voor de eventuele bezwaren van de Europese Commissie.

Bovendien zijn er reeds besprekingen gevoerd met de diensten van de Europese Commissie.

Als algemene conclusie stellen wij dat er ons inziens geen steunmaatregel van toepassing is.

1. KEICHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

vraag nr. 2
van 21 oktober 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Liedekerke-Denderleeuw — Bouw nieuwe Denderbruggen

De bouw van twee nieuwe Denderbruggen op de grens-scheiding van Liedekerke en Denderleeuw is voor onbepaalde tijd uitgesteld. Eerder had de administratie Waterinfrastructuur van het departement van Openbare Werken aangekondigd dat begin volgend jaar al de huidige twee kleine Denderbruggen in Huissegem zouden worden afgebroken om plaats te maken voor twee nieuwe bruggen.

Vooraf in Liedekerke werd dit nieuws met zeer gemengde gevoelens ontvangen omdat het commercieel centrum van Liedekerke meteen voor lange tijd volledig zou worden afgesneden van Denderleeuw. Toch zijn de twee smalle bruggen al lang een bron van verkeersellende, want de kunstwerken bieden amper doorgang aan een grote personenwagen. Voor vrachtwagens is het telkens millimeterwerk en voor fietsers en voetgangers is er helemaal geen aangepaste infrastructuur.

Openbare Werken had gepland dat tijdens de duur van de werkzaamheden er enkel een noodbrug voor fietsers en voetgangers zou worden aangebracht. Daar komt echter niets van in huis omdat men eerst de N 208 tussen Denderleeuw en Affligem wil realiseren. Blijkbaar staat of valt de uitvoering van werken in deze streek met de realisatie van de N 208.

Kan de minister mij meedelen :

1. wanneer de nieuwe Denderbruggen zullen worden gebouwd ;
2. hoeveel die kunstwerken kosten ;
3. of de kunstwerken beantwoorden aan de noden, zoals voor vrachtwagens ;
4. of er rekening gehouden wordt met de zwakke weggebruikers ;
5. of er tijdens de werken een noodbrug voor fietsers en voetgangers zal worden aangebracht ?

Antwoord

1. Door de heroriëntatie van het programma voor de herbouw van bruggen, waarbij de voorrang wordt gegeven aan de herbouw van versleten kunstwerken, moest het project van de Denderbruggen op de grensscheiding Liedekerke-Denderleeuw worden verschoven. Bij de opmaak van het programma 1994 zal het project opnieuw in overweging worden genomen.
2. De werken worden geraamd op circa 35 miljoen frank.

3. Het uitgewerkte ontwerp beantwoordt aan alle noden van het normale wegverkeer, inzonderheid het normale konvooi van 32 ton.
4. Het project houdt rekening met de zwakke weggebruikers. Voor de fietsers zal door markering in een eigen bedding worden voorzien. De brug zal tevens aan beide zijden een voetpad van minstens 1 m breed omvatten.
5. Het project voorziet in de bouw van een noodbrug voor fietsers en voetgangers tijdens de uitvoering van de werken. Het gemotoriseerd verkeer wordt omgeleid.

Vraag nr. 8
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Fietspadenplan — Gegevens

Er werd opdracht gegeven een fietspadenplan op te stellen voor Vlaanderen, dat onder meer als basis moet dienen voor een gefundeerd specifiek veiligheidsbeleid ten voordele van de zwakke weggebruikers.

1. Wanneer en aan wie werd dit project toevertrouwd ?
2. Wat maakt het voorwerp uit van het plan : op welke wegen heeft het betrekking ?
3. Wanneer zal dit plan klaar zijn en gebruikt kunnen worden waarvoor het bestemd is ?
4. Hoeveel zal het kosten voor opmaak, en eventueel voor begeleiding tot gebruik ervan ?
5. Is nu reeds een geraamd budget bekend voor de aanleg van fietspaden in heel Vlaanderen, respectievelijk per provincie, voor de komende 3 jaar ?

Antwoord

1. Aannemingen werden als volgt toegekend :
  - voor het gebied van Vlaams-Brabant op 13 februari 1992 aan de n.v. Stratec, Reyerslaan 187 in 1040 Brussel ;
  - voor het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen op 20 januari 1992 aan de n.v. SWK, Eedverbondskaai 242 in 9000 Gent ;
  - voor het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen op 16 januari 1992 aan de n.v. Stratec, Reyerslaan 187 in 1040 Brussel ;
  - voor het grondgebied van de provincie Limburg op 24 maart 1992 aan de n.v. TBK Limburg, Carnegielaan 20 in 3500 Hasselt ;
2. Bovenvermelde aannemingen slaan op het verzamelen, meten en voorbereiden van gegevens over infrastructuur en verkeer van het gewestwegennet, met het oog op :
  - de herinrichting van doortochten ;
  - de aanleg van fietspaden ;

- het treffen van veiligheidsvoorzieningen ;
- het aanbrengen van afzonderlijke rijstroken voor het gemeenschappelijk vervoer.

De studieopdracht heeft betrekking op het totale net van gewestwegen — exclusief autosnelwegen — op het grondgebied van Vlaams-Brabant, en van de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Limburg. Voor de provincie Antwerpen werd de opdracht nog niet toegekend.

3. 'De studieopdracht werd opgeleverd (beëindigd) op :
  - 5 augustus 1992 voor Vlaams-Brabant ;
  - 9 oktober 1992 voor West-Vlaanderen ;
  - 20 juli 1992 voor Oost-Vlaanderen ;
  - 10 december 1992 voor Limburg.

Deze studieopdrachten betreffen een verzameling van gegevens op basis waarvan bovenvermelde doelstellingen uitgewerkt dienen te worden.

4. De totale kostprijs (inschrijvingsbedrag) van de studieopdracht bedraagt voor :
  - Vlaams-Brabant : 2.129.148 frank ;
  - West-Vlaanderen : 4.004.945 frank ;
  - Oost-Vlaanderen : 3.075.317 frank ;
  - Limburg : 7.082.880 frank.

De ingevolge de studieopdracht verkregen gegevens zullen door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer gebruikt worden. Een begeleiding door de desbetreffende studie bureaus is niet gepland.

5. Op het ontwerp van investeringsprogramma zijn voor de aanleg van fietspaden, volgende geraamde bedragen ingeschreven voor wat betreft :
  - Vlaams-Brabant :
    - jaar 1993 : 123 miljoen frank ;
    - jaar 1994 : 140 miljoen frank ;
    - jaar 1995 : 75 miljoen frank ;
  - West-Vlaanderen :
    - jaar 1993 : 122 + 30 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1994 : 135 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1995 : 165 miljoen frank op VIF ;
  - Oost-Vlaanderen :
    - jaar 1993 : 127 + 77 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1994 : 123 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1995 : 110 miljoen frank op VIF ;
  - Limburg :
    - jaar 1993 : 131 + 15 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1994 : 138 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1995 : 115 + 80 miljoen frank op VIF ;
  - Antwerpen :
    - jaar 1993 : 175 + 70 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1994 : 210 + 212 miljoen frank op VIF ;
    - jaar 1995 : 215 + 30 miljoen frank op VIF ;

Tevens zijn in het ontwerp van investeringsprogramma onder de benaming "Veiligheid + structureel onderhoud, verkeersafwikkeling + continuïteit" bepaalde budgetten bestemd voor de aanleg van fietspaden. Het is heden niet mogelijk de kostprijs van de fietspaden hieruit te distilleren.

vraag nr. 83
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg in Vlaams-Brabant — Aanleg nieuw kruispunt

Het Bestuur der Wegen van Vlaams-Brabant plant de realisatie van een nieuw kruispunt op de **Ninoofsesteenweg** aan de Poelbeekstraat in Roosdaal.

Volgens plan wordt via een nieuw aan te leggen weg alle verkeer vanuit de aanpalende woongebieden ten zuiden van de Ninoofsesteenweg naar een nieuw beveiligd kruispunt gekanaliseerd.

Dit betekent dat de rijweg van de Ninoofsesteenweg, nu vier maal **3,25** meter breed, nog breder zal worden om de aanleg van een afslagstrook en een middenberm mogelijk te maken.

Bruggen en Wegen opteert duidelijk voor een klassiek groot kruispunt met veel ruimte voor de automobilisten. Er zou geen aanleg van fiets- en voetpaden zijn.

1. Is het mogelijk op dit ogenblik nog een kruispunt aan te leggen zonder voorzieningen voor de zwakke weggebruikers ?
2. Zijn voorzieningen voor de zwakke weggebruikers niet absoluut noodzakelijk, rekening houdend met de vroeger bestaande plannen om de Ninoofsesteenweg te versmallen ? Dergelijke voorzieningen worden trouwens op dit ogenblik aangelegd in het gedeelte Dilbeek-Spanuit .
3. Is het niet zo dat ingevolge de optie voor een klassiek groot kruispunt met veel ruimte voor de automobilist, er een reeks onteigeningen nodig zijn ?
4. Kan de minister mededelen hoeveel geld er is uitgetrokken om die onteigeningen te realiseren ?

Antwoord

1. De breedte van de N 8 in Roosdaal bedraagt momenteel 14 m, hetzij vier rijstroken van elk 3,5 m. Het ontwerp omvat voor de N 8 twee maal twee rijstroken van 3,25 m breedte, met links afslaande stroken van 3 m en een centrale middenberm met een minimumbreedte van 2 m. Dit zal de zwakke weggebruikers, in casu fietsers en voetgangers, toelaten de weg veilig in twee tijden over te steken. De veiligheid van de zwakke weggebruikers is dus wel degelijk gewaarborgd.

Tevens worden langs de N 8 over de lengte van het kruispunt voetpaden aangelegd, waar mogelijk van de rijweg gescheiden door een tussenberm van 1 m.

2. Er is hier dus wel degelijk een versmalling van de rijstroken gepland en dit volgens de normen destijds opgelegd door minister Sauwens.

De huidige werken in Dilbeek worden uitgevoerd volgens een bijzondere opvatting : namelijk rijstroken van 2,75 breedte (en minder) in een zone waar de snelheid beperkt is tot 50 en 70 km/h. Tevens is er een centrale betonnen opstand van 1 m breedte gepland.

Het is absoluut niet aangewezen de zone in Roosdaal als identiek te behandelen zonder een degelijke evaluatie van de nu in uitvoering zijnde werken. Recente aanpassingen op grondgebied Oost-Vlaanderen zijn trouwens ook niet volgens dit stramien uitgevoerd.

3. De onteigeningen nodig voor dit kruispunt beperken zich hoofdzakelijk tot de inname van de gronden en panden ter hoogte van de zijstraten, dit onder meer voor de goede zichtbaarheid op het kruispunt.

Tevens is er een gedeeltelijke onteigening van een aantal voorliggende gronden nodig voor de aanleg van de voetpaden.

4. De twee handelshuizen op de hoek van de Poelbeekstraat en de bijhorende gronden werden reeds vroeger onteigend voor een bedrag van 9,9 miljoen frank.

Voor de onteigening van de verbindingsweg met de Poelkstraat en de voorliggende gronden werd nog geen raming ontvangen van het Aankoopcomite.

vraag nr. 88
van 18 december 1992
van de heer D. RAMOUDT

Departement Openbare Werken — Te betalen interesten ingevolge laattijdige betalingen

Kan de minister mij mededelen hoeveel interesten het departement van Openbare Werken heeft moeten betalen voor het jaar 1991 en welk bedrag er is ingeschreven in de begroting voor het jaar 1992, ingevolge laattijdige betalingen door het departement ?

Wat was respectievelijk de gemiddelde vertraging en het gemiddelde bedrag van die uitbetalingen tijdens het jaar 1991 ?

Kan de minister mij tevens mededelen wat de oorzaken waren voor de laattijdige betalingen en welke maatregelen hij reeds heeft genomen om hieraan tegemoet te komen ?

Antwoord

Op ongeveer dezelfde vragen heb ik reeds uitvoerig geantwoord bij een recente interpellatie van de heer Schuermans. Ik verwijs het lid dan ook naar voormeld antwoord dat, naar ik aanneem de bevoegde diensten van de Vlaamse Raad hem graag ter beschikking zullen stellen.

Volledigheidshalve kan ik hieraan toevoegen :

- a. dat voor verwijlinteresten in geen afzonderlijke posten in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden voorzien ;
- b. dat het redelijkerwijze onmogelijk is de gevraagde precieze cijfers in boekhoudkundige termen te verzamelen, omdat dit zoveel werkuren zou vergen dat de andere taken van het departement in het gedrang gebracht zouden worden.

Wel heb ik reeds geruime tijd geleden aan de financiële diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gevraagd het computersysteem zodanig aan te passen dat in de toekomst een aantal detailgegevens, waaronder eventuele verwijlinteressen, afzonderlijk bijgehouden worden.

vraag nr. 96
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Gewestweg N 8 Brussel-Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid

De gewestweg N 8 Brussel-Ninove is zowel wat verkeersveiligheid als verkeersleefbaarheid betreft één van de meest problematische wegen in ons land. De bebouwing langs de 25 km lange vierstrooksweg strekt zich bijna over heel de lengte uit. De verkeersdruk is enorm (in 1991 tot bijna 19.008 voertuigen per dag). Reeds jaren is er sprake van belangrijke investeringen om die problematiek aan te pakken. In de vorige regering werden er nieuwe plannen ontworpen. Enkel voor het grondgebied Dilbeek zijn er tot nu toe kredieten (werkzaamheden ondertussen gestart). Vanzelfsprekend zou zo snel mogelijk de rest van het tracé ook moeten worden aangepakt.

In de recente "Behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid" van de administratie van de minister wordt voor de N 8 Spanuit-Eizeringen 50 miljoen voor fietspaden gevraagd. Voor de modernisering van de N 8 van de grens met Brabant tot de N 28 pleit de studie — in het raam van de verkeersleefbaarheid — voor 60 miljoen.

In de investeringsprogramma's 1993-1995 heeft men die twee investeringen echter niet opgenomen. Er zijn enkel werken gepland aan de kruispunten Eizeringen en Poelbeekstraat .

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden en/of doden gebeurden er in 1991 op de N 8 vanaf de gewestgrens tot het kruispunt met de N 28 ? (Graag totaal aantal ongelukken, aantal doden en licht- en zwaargewonden).
2. Wat is de stand van zaken in verband met de werkzaamheden aan de N 8 in de gemeente Dilbeek ? (timing, budget,...)
3. Waarom wordt de volgende jaren geen werk gemaakt van de twee voorstellen van de administratie inzake de N 8, zoals aangegeven in de behoeftenstudie ?
4. Zijn er andere maatregelen gepland om de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid op de N 8 vanaf Dilbeek tot Ninove aan te pakken ?

Antwoord

1. Het aantal ongevallen in 1991 op het grondgebied van Vlaams-Brabant bedroeg 95. Hierbij vielen 5 doden, 17 zwaar- en 134 lichtgewonden.

2. De werken op het vak in Dilbeek zijn in uitvoering en de uitvoeringstermijn bedraagt 180 werkdagen. Het bedrag der werken is geraamd op 94 miljoen frank.

3. De werken in Dilbeek worden nog verder uitgevoerd tot in het najaar van 1993.

Tevens is het noodzakelijk een degelijke evaluatie te maken na beëindiging van de werken. Een dergelijke evaluatie belooft minstens 1 jaar. Pas dan kan besloten worden om verder ingrijpende aanpassingen uit te voeren langs dit wegvak.

4. Verder zijn op dit wegvak nog de volgende werken gepland :

- goedgekeurd programma 1993 : kruispunt Poelbeekstraat : 15 miljoen frank ;
- op het rollend drijeprogramma voor 1995 : kruispunt Eizeringen : 20 miljoen frank.

vraag nr. 98
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Kruispunt Den Doorn in Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid

Het kruispunt van de N 28 en de N 405 (Den Doorn) is al jaren een zwart punt en één van de meest gevaarlijke kruispunten in het arrondissement Aalst. Tot mijn verbazing vind ik in de investeringsprogramma's van openbare werken voor 1993,1994 en 1995 geen budget voor dit kruispunt.

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden en of doden vielen er de laatste 5 jaar op dit kruispunt ? (Graag cijfers per jaar met vermelding doden, zwaar- en lichtgewonden).
2. Waarom plant de minister de volgende jaren geen aanpassingen op dit kruispunt ?
3. Hoeveel zou de herinrichting van het kruispunt tot rotonde ongeveer kosten ?

Antwoord

1. Het kruispunt van de gewestwegen N 28 en N 405 (Den Doorn) in Ninove behoort inderdaad tot de gekende zwarte punten in het arrondissement Aalst. Het gevraagde statistisch overzicht van de ongevallen met lichamelijke letsels toont dit trouwens ook aan :

Jaar	Aantal ongevallen met lich. letsels	Aantal doden	Aantal zwaar gewonden	Aantal licht gewonden
1988	9	0	3	11
1989	4	0	0	4
1990	12	0	4	19
1991	11	0	5	13
1992	15	1	6	21

2. Zoals het lid weet betreft het hier een kruispunt met een 3-kleurige lichtsignalisatie. In het verleden werden diverse kleine ingrepen verricht met het oog op de verbetering van de verkeersveiligheid. Het inrichtingsplan werd in de periode 1988-1991 meermaals aangepast, hoofdzakelijk inzake cycli en markeringen.

In het driejarenprogramma zijn geen ingrijpende wijzigingen voor dat kruispunt opgenomen. Bij het totstandkomen van het programma was de administratie van oordeel dat de toestand op een aanvaardbare wijze geregeld kan worden met behoud van de huidige configuratie.

Aangezien de ongevallenstatistiek echter niet wijst op een bemoedigende evolutie van de toestand na de laatste ingrepen, geef ik opdracht aan de administratie om de verkeersveiligheid ter hoogte van het kruispunt Den Doorn nogmaals te onderzoeken.

3. De kostprijs van de herinrichting van een dergelijk kruispunt tot rotonde kan geschat worden op circa 20 miljoen frank.

Vraag nr. 102
van 6 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Wegsignalisatie — Wildgroei

In aansluiting op mijn vraag nummer 286 van 2 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 620), wens ik de aandacht van de minister erop te vestigen dat de Koning Boudewijnstichting de wegsignalisatie in ons land onderzoekt. De wildgroei in de signalisatie moet dringend weggewerkt worden. Dat zal de verkeersveiligheid ten goede komen.

1. Is het initiatief van de Koning Boudewijnstichting geen ernstige vingerwijzing voor het in gebreke blijven van de overheid inzake signalisatie ?

Waarom wijt de minister de tekortkoming van de overheid ?

2. Zal het Vlaamse Gewest zelf geen initiatieven nemen ? Is dat niet zeer dringend nodig ?

Antwoord

1. De basis van het initiatief van de Koning Boudewijnstichting ligt onder meer in het verschijnen van de nieuwe reglementering voor de signalisatie van de plaatsen en instellingen van algemeen belang of van toeristische aard uitgevaardigd door de nationale minister van Verkeerswezen (koninklijk besluit en ministerieel besluit van 1 februari 1992).

Dit initiatief, dat past in de programma's ruimtelijke ordening en leefmilieu van de Koning Boudewijnstichting, is ingegeven door de zorg om te komen tot een geïntegreerd informatie- en signalisatiesysteem in de openbare ruimte, waarbij oriëntatie, verwijzing, identificatie en informatie een coherent geheel gaan vormen.

Om de wildgroei in de signalisatie tegen te gaan, werd ter zake bovenvermelde reglementering uitgewerkt, die duidelijke beperkingen oplegt. Momenteel loopt een overgangperiode die eindigt op 1 januari 1995.

Her en der kan men reeds de positieve resultaten van de nieuwe reglementering vaststellen.

Dit initiatief betreft niet alleen de gewestwegen doch ook alle andere wegen waarover het Gewest geen bevoegdheid heeft.

2. Mijn diensten werken reeds geruime tijd adviserend mee aan dit initiatief van de Koning Boudewijnstichting. Mijn voorganger richtte een gemengde adviesgroep bewegwijzering op.

Tevens is een werkgroep verticale signalisatie werkzaam om onder meer tot uniformiteit te komen in de constructie van de verkeersborden op de gewestwegen in Vlaanderen.

Vraag nr. 103
van 6 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Stad aan de Stroom — Steun van Gewest

Antwerpen nam het initiatief om de stad een belangrijke nieuwe impuls te geven en wonen in de stad aangenamer te maken. Dit voornemen verdient alle lof en de ondersteuning van het Vlaamse Gewest.

1. Wat is het standpunt van de minister inzake het initiatief Stad aan de Stroom ?
2. Zal het Gewest hieraan meewerken ? Zo ja, welke projecten zullen binnen welke termijn verwezenlijkt worden ? Welke gelden worden hiervoor uitgetrokken ?
3. Wanneer zal men eindelijk beginnen met het stabiliseren van de Scheldekaaien ? Hoeveel krediet is hiervoor in 1993 beschikbaar ?

Antwoord

1. Het initiatief van de v.z.w. Stad aan de Stroom om een herwaardering van het stedelijk weefsel in relatie tot de Schelde tot stand te brengen, steun ik ten volle.

In dit kader heb ik opdracht gegeven om door de v.z.w. Stad aan de Stroom een planologische studie te laten uitvoeren met betrekking tot de Scheldekaaien (Gewestdomein).

- 2 en 3. Wat de bevoegdheid openbare werken betreft, wordt voorzien in de stabilisatie van de Scheldekaaien. Op de begroting 1993 kunnen, afhankelijk van de resultaten van de planologische studie, hiervoor eventueel gelden worden uitgetrokken.

Daarnaast zal ik ook een inherzieningstelling van het gewestplan overwegen, afhankelijk van de resultaten van het project Stad aan de Stroom.

In dit kader wacht ik op het definitieve standpunt van het stadsbestuur.

**Vraag nr. 106
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH**

N 35 in Eke-Nazareth — Aanleg rotonde

In 1990 deden zich in de gemeente Eke-Nazareth vierentachtig ongevallen voor, waarbij honderd drieëndertig gewonden werden geregistreerd. Een groot aantal van die ongevallen had plaats op de N 35 Deinze-Gavere, namelijk 15, wat een record is voor die gevaarlijke weg. Daarbij viel toen één dode te betreuren en hadden 7 ongevallen plaats met minstens één zwaargewonde.

Ook in 1991 en 1992 hadden verschillende zware ongevallen plaats op de N 35. De woede van de bevolking over deze zeer onveilige toestand nam dan ook zienderogen toe.

Ondanks het feit dat de N 35 slechts twee stroken telt, worden er zeer hoge snelheden ontwikkeld. Vooral het kruispunt Edemolen vormt een groot probleem. Een rotonde zou de snelheid gevoelig afremmen. Ook door het gemeentebestuur werd hierop reeds aangedrongen.

Graag vernam ik van de minister of daartoe reeds concrete plannen werden uitgewerkt en wanneer desgevallend daaraan uitvoering zou worden gegeven. Zoniet, welke alternatieve oplossingen stelt de minister voor ?

Antwoord

In het investeringsprogramma voor 1993 zijn verbeteringswerken opgenomen langs de N 35, meer bepaald op het grondgebied Nazareth tussen kmpt. 76,9 en 78,3. Die verbeteringswerken omvatten het aanleggen van vrijliggende fietspaden en een bochtverbetering.

Het probleem aan het kruispunt Edemolen lijkt vooral een kwestie van zichtbaarheid te zijn en dit vooral door onder meer geparkeerde vrachtwagens. Heden wordt aan mijn administratie de opdracht gegeven om de zichtbaarheid te verbeteren door het aanbrengen van de borden E 3 — stilstaan en parkeren verboden.

Tevens wordt ook de opdracht gegeven een studie uit te voeren voor de eventuele herinrichting van het kruispunt door een rotonde.

Ik wil hierbij er wel op wijzen dat in dat geval voorafgaandelijk onteigeningen nodig zullen zijn.

**Vraag nr. 107
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH**

Fietspaden langs gewestwegen — Aanleg en beveiliging

Onlangs gaf de minister te kennen dat hij het totaal aantal kilometer aan fietspaden in Vlaanderen op twee jaar tijd wenst te verdubbelen. Voor 1993 zou het fiets-

padennet met ongeveer 243 kilometer worden uitgebreid. Dat kan ons alleen verheugen omdat de aanleg van nieuwe fietspaden inderdaad hoogdringend is.

Belangrijk is ook dat er zou worden geopteerd voor veilige fietspaden en dat die in de eerste plaats zouden worden aangelegd langs gewestwegen die tot hiertoe bekend staan als gevaarlijk voor de zwakke weggebruikers.

Het lijkt mij ook logisch dat bijzondere aandacht zou worden besteed aan die gewestwegen waarlangs reeds over een bepaald gedeelte een — al dan niet beveiligd — fietspad is gelegen. Het plots eindigen van een fietspad, waarbij de fietsers dan opnieuw de gewone weg moeten gebruiken, leidt meestal tot zeer gevaarlijke situaties. Dat is onder meer het geval op het grondgebied van de gemeente Eke-Nazareth langs de Steenweg op Deinze (N 35) en langs de 's Gravenstraat. Beide gewestwegen worden de laatste jaren bovendien gekenmerkt door een groot aantal ongevallen, waarbij verschillende doden en zwaargewonden te betreuren vielen. Langs die gewestwegen is over een bepaald gedeelte een fietspad beschikbaar, dat evenwel plots ophoudt. Langs de 's Gravenstraat gaat het bovendien over een op de weg afgebakende — en dus niet-beveiligde — fietsstrook.

Deelt de minister de zienswijze dat prioriteit moet worden gegeven aan het vervolledigen en beveiligen van reeds deels bestaande fietspaden langs gevaarlijke gewestwegen ?

Antwoord

Zoals gesteld in mijn beleidsverklaring "Vlaanderen in Beweging" zullen de inspanningen voor aanleg van fietspaden vooral gericht worden op steden en gemeenten met een hoge concentratie aan onderwijsinstellingen.

Dit betekent niet dat geen aandacht geschonken zal worden aan andere situaties, zoals die door het lid beschreven, waar de verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruiker in het gedrang komt.

Om het beleid ten aanzien van de zwakke weggebruikers te adviseren zal een consultatieve commissie ter verbetering van de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers worden opgericht, met als doel de positie van die weggebruikers op het gewestelijke, provinciale en gemeentelijke wegennet te verbeteren.

Wat de geciteerde concrete gevallen betreft, is de aanleg van vrijliggende fietspaden langs de N 35 Steenweg op Deinze, ter hoogte van het weggedeelte waar nu nog fietspaden ontbreken, opgenomen in het programma 1993. De onteigeningen nodig voor de realisatie van deze werken, worden momenteel uitgevoerd.

De 's Gravenstraat betreft de N 437 in Nazareth. Het gemeentebestuur overweegt op het vak tussen het kruispunt N 35-N 437 en de Warande, rioleringen aan te leggen op de plaats van de langsgrachten, wat de mogelijkheid biedt om daar afzonderlijke fietspaden aan te leggen. De mogelijke coördinatie van beide werken wordt onderzocht. Thans zijn er evenwel nog geen concrete vooruitzichten nopens de uitvoering.

Vraag nr. 108
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH

N 60 in Eke-Nazareth — Aanleg van rotondes

In de gemeente Eke-Nazareth deden zich in 1990 vierentachtig ongevallen voor, waarbij honderd drieëndertig gewonden werden geregistreerd. Het dodenaantal kende een triest hoogtepunt : niet minder dan twaalf personen verloren er het leven. Vier van die dodelijke ongevallen hadden plaats op de N 60. Op die weg hadden ook negen ongevallen plaats met minstens één zwaargewonde en dit op een totaal van 26 ongevallen. Vooral enkele kruispunten op de N 60 op het grondgebied van Eke-Nazareth zijn levensgevaarlijk. Het aanbrengen van rotondes op die kruispunten op deze gewestweg zou de veiligheid in belangrijke mate kunnen verhogen.

Graag vernam ik van de minister of daartoe plannen bestaan en wanneer daaraan eventueel uitvoering kan worden gegeven. Zoniet, welke alternatieve oplossingen stelt de minister voor ?

Antwoord

De door het lid aangehaalde problematiek is reeds gekend bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De voorstellen ter zake werden ter bespreking voorgelegd aan de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen.

Zodra de beslissingen van de adviesgroep genomen zijn kan mijn administratie overgaan tot het uitvoeren van de herinrichting.

vraag nr. 113
van 8 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende — Criteria voor plaatsen verkeerslichten

Uit het antwoord op een vraag aan het college van burgemeester en schepenen in verband met de verkeersveiligheid op het kruispunt **Bosweg** en de Verenigde Natieslaan in Oostende, vernam ik dat er op dat kruispunt sinds begin 1987 48 ongevallen zijn gebeurd, waarvan acht met zwaargewonden en één met een dodelijk slachtoffer.

Uit hetzelfde antwoord blijkt dat het stadsbestuur reeds meermaals aan het Bestuur der Wegen heeft gevraagd om verkeerslichten op het kruispunt aan te brengen, en dit ter beveiliging van overstekende voetgangers en fietsers.

Het Bestuur der Wegen voerde een telling uit naar de verkeersdensiteit op het kruispunt. Die bleek evenwel niet te voldoen aan de normen voor de plaatsing van verkeerslichten.

1. Is de verkeersdensiteit het enige criterium waarop wordt gesteund voor het nemen van initiatieven ?

2. Zijn dodelijke slachtoffers en zwaargewonden het criterium om tot besluitvorming over te gaan ?
3. Aan welke criteria dient er te worden voldaan opdat er op bovengenoemd kruispunt verkeerslichten komen ?

Antwoord

Alle aanvragen voor plaatsing van verkeerslichten langs gewestwegen dienen ter advies te worden voorgelegd aan de Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen.

Een dergelijke aanvraag voor het kruispunt Verenigde Natieslaan met Bosweg in Oostende werd niet ingediend.

De beslissing tot het plaatsen van verkeerslichten hangt af van een hele reeks factoren, ervaringen en verkeers-technische inzichten die te maken hebben met verkeer, infrastructuur en verkeersveiligheid, onder meer :

- gewenste verkeersafwikkeling voor de verschillende verkeersdeelnemers ;
- gewenste graad van verkeersveiligheid, waarbij het aantal en de aard voor de verkeersongevallen een rol speelt ;
- infrastructuur van het kruispunt, dit wil zeggen algemeen uitzicht van de betrokken plaats en van het voorgaande weggedeelte ;
- aard en (**verkeers-**)gedrag van de weggebruikers ;
- klimatologische omstandigheden.

Meer specifiek betreffende de beoordeling van de verkeersdensiteit gelden er richtwaarden die gebaseerd zijn op recente verkeersstellingen ter plaatse.

vraag nr. 119
van 15 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Openbare werken — Gebruik van hoogovenslakken

Het Vlaamse Gewest doet belangrijke inspanningen om het leefmilieu te saneren. Dit verdient alle steun. Het MINA-fonds zorgt voor veel geldmiddelen die dienen te worden besteed aan die projecten.

Naar verluidt gebruikt de Vlaamse overheid zelf afvalprodukten, zoals slakken van hoogovenprocessen, in openbare wegenwerken. De wegenwerken in **Bonheiden-Mechelen** zijn hiervan een voorbeeld. Op de oevers van onze rivieren zouden zulke slakken ook worden gebruikt, en dit terwijl wordt getracht het rivierwater te zuiveren en de toxiciteit uit het slib te halen.

Ik meen dat die twee elementen ook van belang zijn in de bespreking van het dossier Waterverdragen.

1. Waarom worden slakken gebruikt ? Zijn de traditionele natuurprodukten zoals stenen niet veel beter ?
2. Is de gebruiker van die milieu-onvriendelijke produkten vergunningsplichtig ? Wie verleent de vergunningen ?

3. Hoe wordt vermeden dat de slakken geheel of gedeeltelijk in het natuurlijk milieu terecht komen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

1. De noodzaak tot het herbruiken van bouwstoffen en afvalstoffen bij onder meer het aanleggen van wegen, is algemeen aanvaard in het huidige milieubeleid. Aldus voorziet het type-bestek 150 van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer dat van toepassing is op de werken aan de N 15 in Bonheiden, in de mogelijkheid om korrelslakken, rode leesteen, as en metaalslakken te gebruiken. Al die materialen hebben eigen kenmerken die voldoende gekend zijn, zodat ze als alternatief aangewend kunnen worden voor zand en stenen bij het aanleggen van wegen.

De metaalslakken die in Bonheiden worden verwerkt, worden in Vlaanderen geproduceerd, door een belangrijk metallurgisch bedrijf, bij het raffineren van erts en bevatten voor 82 percent zand, calcium en ijzeroxydes en voor de rest andere metaaloxides die met zand zijn verbonden tot silicaten.

2. Na een grondig onderzoek werd in 1988 met toestemming van OVAM besloten een proefvak in Bonheiden te laten uitvoeren waar onder meer veel aandacht zou worden besteed aan de weinig waarschijnlijke maar toch mogelijke bezoedeling van de bodem of het grondwater.

Nadat de slakken echter op de werf waren aangebracht legde de burgemeester van Bonheiden op 18 december 1989 de werken stil op grond van het decreet van 2 juli 1981 op het beheer van afvalstoffen. Het standpunt van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer (gefundeerd op de adviezen van bevoegde experts, besturen en onderzoekscentra) was toen, en is nu nog steeds, dat het verwerken van de slakken niet vergunningsplichtig was en ook niet schadelijk voor het milieu.

Sindsdien poogt de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer uitsluitel te krijgen langs de geëigende administratieve en juridische kanalen over de noodzaak van een vergunning, teneinde : 1 : de werken te kunnen voortzetten in volledig akkoord met de milieuwetgeving, 2 : de financiële verantwoordelijkheid vast te stellen voor het stilleggen van de werf, 3 : een jurisprudentie ter zake te laten ontstaan en, 4 : het beleid inzake het herbruik van bouw- en afvalstoffen te verfijnen.

Indien een activiteit of inrichting vergunningsplichtig is, worden de vergunningen verleend door het bestuur Milieuvergunningen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting.

3. Metingen en analyses, die tot op heden worden voortgezet, hebben inmiddels aangetoond dat het ecologisch impact van het gebruik van de slakken inderdaad verwaarloosbaar is, onder meer omdat ze in definitieve toestand zullen worden bedekt door een waterdichte verharding.

Vraag nr. 121
van 20 januari 1993
van de heer M. MAEKTENS

Ring rond Diksmuide — Plannen

Vooraf op piekuren en op zomerse zondagavonden is de verkeershinder in Diksmuide enorm. Dit leidde tot talrijke zware ongevallen en verkeersdoden, meestal voetgangers en fietsers, en overwegend kinderen. Een snelle oplossing dringt zich dan ook op.

Uit de interne planning van Openbare Werken blijkt dat aan kredieten voor een ring wordt gedacht vanaf 1995.

1. In hoeveel kredieten is daartoe voorzien ? Is de aanleg van afgescheiden fietspaden daarin opgenomen ?
2. Welk tracé geniet de voorkeur van het departement in de verschillende opties en in hoeverre wordt daarbij rekening gehouden met het Ramsar-vogelrichtlijngebied, de beschermde Handzamevallei en de natuurontwikkelingsgebieden, die daar nog hangende knelpunten zijn ? Werd een MER opgemaakt ?
3. Werden de mogelijkheden onderzocht om :
  - de verkeersdrukte te verleggen via bewegwijzering naar autowegen en via wegversmallingen zoals in Woumen ;
  - via afgescheiden fietspaden de verkeersveiligheid van de fietsers op voldoende wijze te waarborgen ? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten ?
4. Werd er met de Lijn contact opgenomen om via een verbetering van het openbaar vervoer het verkeer op de piekuren te verminderen ? Zo ja, wat zijn daar de resultaten van ?
5. Werden in een verkeersstructuurplan de kosten van de ring, met inbegrip van milieukost en landbouw, in vergelijking gebracht met de kosten voor openbaar vervoer, fietspaden, wegversmallingen enzovoort ? Zo ja, wat waren daarvan de resultaten ?

Antwoord

Op het goedgekeurd gewestplan is in geen tracé voorzien voor een ring rond Diksmuide.

Die werken zijn niet opgenomen in het driejarenprogramma 1993-1994-1995 of op de lijst van de prioritaire wegenwerken in West-Vlaanderen.

Wat de concrete vragen betreft kan het volgende meegedeeld worden.

1. Inzake de ring rond Diksmuide bestaat enkel een voorontwerp-tracé daterend van 1966.

Er werd in dit stadium van de studie nog niet onderzocht of de aanleg van vrijliggende fietspaden langs de ring noodzakelijk zou zijn. Er werd nog geen raming van de kostprijs opgesteld.

- 2 De administratie zal onderzoeken of de noodzaak van aanleg van de ring zich voordoet. Bij dit onderzoek zal uiteraard aandacht geschonken worden aan de milieuaspecten.

Volgens de geldende richtlijnen dient enkel voor de aanleg van autosnelwegen en autowegen een MER opgemaakt te worden. Een eventuele ring rond Diksmuide valt niet onder die categorieën van wegen.

- 3 Het verkeer van het binnenland naar de kust en omgekeerd wordt nu reeds zoveel mogelijk via de autosnelwegen geleid. De sterke stijging van het autoverkeer geeft op de piekuren op zeer veel plaatsen aanleiding tot verkeersproblemen (ongevallen, opstoppingen).

Gezien de beperkte beschikbare ruimte is de aanleg van vrijliggende fietspaden langs de N 35 in **Diksmuide** niet mogelijk.

Wel wordt de mogelijkheid onderzocht om gemarkeerde fietspaden aan te brengen ten koste van een parkeerzone.

Ook zal nagegaan worden welke bijkomende maatregelen genomen kunnen worden om de verkeersveiligheid in de doortocht van Diksmuide te verhogen.

4. Mijn bevoegde diensten hebben regelmatig overleg met De Lijn inzake maatregelen op de gewestwegen ten voordele van de doorstroming van het openbaar vervoer.

Uit alle studies en prognoses in binnen- en buitenland blijkt echter dat, rekening houdend met alle maatregelen ten voordele van het openbaar vervoer, er nog een stijging van het autoverkeer te verwachten is.

5. De kostenstudie waarvan sprake werd nog niet uitgevoerd. Hiervoor verwijst ik echter ook naar punt 4.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 13 januari 1993
van de heer P. DEWAELE

V.Z. w. Vlaamse Operastichting — Oprichting operastudio

In het kader van de herstructurering van de vroegere intercommunale Opera voor Vlaanderen bestonden er concrete plannen voor de oprichting van een operastudio. Doelstelling hiervan was aan jongeren de nodige ontplooiingskansen te bieden.

Na de oprichting van de v.z.w. Vlaamse Operastichting (VLOS) werd begin 1989 het operagebouw van Gent om veiligheidsredenen gesloten. Naar aanleiding van de heropening van het Gentse operagebouw (september 1993) waarbij de gevraagde meermiddelen ter beschikking worden gesteld, en rekening houdend met

de bestaande activiteiten van de v.z.w. ECOV, had ik graag het volgende van de minister vernomen.

1. Wat is zijn houding ten opzichte van de oprichting van een operastudio ?
2. In welke mate zijn de meermiddelen aan de v.z.w. VLOS gekoppeld aan de volledige uitvoering van het herstructureringsplan (en dus de oprichting van een operastudio) ?
3. Welke gesprekken werden hierover gevoerd met de conservatoria ?
4. Welke plaats wordt er desgevallend toegekend aan de v.z.w. ECOV en de operastudio ?

Antwoord

1. De mogelijkheid tot oprichting van een operastudio binnen de Vlaamse Operastichting zal, in overleg met de betrokken partijen, worden onderzocht naar aanleiding van de bespreking van de nieuwe statuten van de v.z.w. Vlaamse Operastichting. Die statuten moeten worden opgesteld in uitvoering van artikel 62 paragraaf 2 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen van de begroting 1993.
2. De voor 1993 aan de v.z.w. Vlaamse Operastichting toegekende meermiddelen moeten toelaten om het Gentse plateau volwaardig te bespelen.
3. Met de conservatoria werden tot op heden geen gesprekken gevoerd over de oprichting van een operastudio.
4. Voor de v.z.w. Europees Centrum voor Opera en Vocale Kunst werd een nominatim subsidiebedrag van 4,5 miljoen frank in de begroting 1993 ingeschreven.

In geen enkel geval lijkt het aangewezen om de v.z.w. Vlaamse Operastichting en de v.z.w. ECOV op het vlak van een operastudiowerking met mekaar in concurrentie te laten treden.

Vraag nr. 46
van 14 januari 1993
van de heer F. SARENS

Niet-betaalde sportbeoefenaar — Verzekering

Bij de totstandkoming van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar werd onder meer bijzondere aandacht besteed aan het probleem van de onvoldoende verzekering tegen sportongevallen ingeval van overlijden, bestendige volledige of gedeeltelijke werkonbekwaamheid.

Het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen bepaalt in artikel 12 dat de werkingskosten na aftrek van de eventueel ermee verbonden inkomsten, voor 75 percent worden gesubsidieerd, onder meer kosten voortvloeiend uit de verplichting een verzekering af te sluiten die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid en de gevolgen van persoonlijk ongevallen dekt (punt 5).

Ik verneem nu dat voor het jaar 1992 geen enkele subsidie als werkingskostenverzekering aan de erkende landelijk georganiseerde sportverenigingen werd verleend.

Op welke basis wordt er door Bloso beslist het artikel 12 punt 5 van dit decreet niet uit te voeren ?

Welke subsidie voor de werkingskost-verzekering werd door Bloso aan de sportverenigingen verleend voor de jaren 1978 tot en met 1991 ?

Antwoord

Wegens het tekort aan krediet door de natuurlijke stijging van de loonmassa, de vermeerdering van het aantal personeelsleden en de geïndexeerde stijging van de wettelijke maxima der werkingskosten is gebleken dat de federaties niet meer aan de decretale normen konden worden gesubsidieerd.

Daarom werd vanaf 1983 de subsidiëring van de werkingkostenverzekering evenredig aan dat tekort verminderd.

Alle federaties werden er reeds van op de hoogte gebracht in 1980, dat, indien de begrotingskredieten lager zouden liggen dan de aangevraagde subsidies, op de post verzekeringskosten zou worden bespaard, te meer omdat die post in de federale boekhouding een nultransactie is.

Voor de werkingskostenverzekering werden vanaf 1978 volgende subsidies aan de sportverenigingen toegekend :

1978	25.349.027 frank	(geen correctiefactor)
1979	23.431.729 frank	(geen correctiefactor)
1980	36.304.058 frank	(geen correctiefactor)
1981	36.478.217 frank	(geen correctiefactor)
1982	37.509.121 frank	(geen correctiefactor)
1983	31.516.788 frank	(correctiefactor : 0.826)
1984	33.307.950 frank	(correctiefactor : 0.975)
1985	22.108.277 frank	(correctiefactor : 0.63)
1986	10.879.956 frank	(correctiefactor : 0.24)
1987	10.312.004 frank	(correctiefactor : 0.19)
1988	14.852.401 frank	(correctiefactor : 0.26)
1989	21.520.546 frank	(correctiefactor : 0.3628273)
1990	11.587.266 frank	(correctiefactor : 0.1892725)
1991	7.867.619 frank	(correctiefactor : 0.122725)
1992	0 frank	(voor de andere werkingskosten werd nu ook reeds een correctiefactor van 0.93206 toegepast).

Vraag nr. 55

van 27 januari 1993

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Radio-uitzendingen — Slechte ontvangst in de tunnel van de Kruidtuinlaan in Brussel

In antwoord op mijn vraag nummer 23 van 7 december

1992 deelt de minister mee dat er problemen zijn met de ontvangst van radio-programma's in lange tunnels. Mijn vraag had echter betrekking op de tunnel van het Rogierplein tot het Madouplein, die vrij kort is. Ter hoogte van de Kruidtuinlaan waar de autoweg niet door een tunnel loopt, is het overigens ook onmogelijk een bepaald programma te beluisteren, omdat diverse radiozenders op dezelfde golflengte uitzenden.

Mag ik van de minister vernemen :

1. wat de **preciese** oorzaak is van de slechte ontvangst van de radio-uitzendingen ;
2. welke stappen er gezet zullen worden om dit euvel te verhelpen ?

Antwoord

Tunnels geven in het algemeen problemen voor de ontvangst van radiosignalen. Technisch kan dit ondergaan worden door heruitzending in de tunnel met behulp van zogenaamde stralende kabels. Die infrastructuur is betrekkelijk duur en wordt daarom slechts aangebracht in lange tunnels met druk verkeer. Zo wordt Radio 1 van de BRTN op die manier verdeeld in de Leopold II-tunnel.

In de tunnel van het Rogierplein naar het Madouplein worden geen BRTN-signalen verdeeld. De ontvangst van Radio 1, Radio 3 en Studio Brussel is in die tunnel dan ook niet mogelijk. Radio 2 (op 97,0 MHz) en Radio Donna (88,3 MHz) kunnen daarentegen wel ontvangen worden omdat zij uitgezonden worden op het ernaast gelegen Rijksadministratief Centrum (RAC).

Ter hoogte van de Kruidtuinlaan zijn er sterke signalen, enerzijds afkomstig van de BRTN- en RTBF-zenders op het RAC en anderzijds van de lokale radio's op de gebouwen aan het Rogierplein. De ontvangers zijn niet selectief genoeg om in die omstandigheden andere, verder afgelegen en dus zwakkere zenders te ontvangen.

Door het plaatsen van de geëigende apparatuur in de tunnel tussen het Rogierplein en het Madouplein zou ook daar de ontvangst van Radio 1 aanzienlijk kunnen verbeteren. Het aanbrengen van dergelijke infrastructuur valt evenwel onder de bevoegdheid van het Brussels Gewest.

Vraag nr. 56

van 28 januari 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Audiovisuele Regie — Onterecht gebruik van "regie"

In nummer 1 van "Taalbeheersing in de praktijk" wordt de aandacht gevestigd op het feit dat het woord "regie" zoals het wordt gebruikt in de benaming Vlaamse Audiovisuele Regie (VAR), alleen in het Frans gangbaar is.

Het tijdschrift knoopt daar de bedenking aan vast dat een overheidsinstelling in Vlaanderen geen excuus meer heeft om een benaming in slecht Nederlands te

voeren. Graag vernam ik of de minister reeds stappen heeft gezet om de naam van de VAR te laten veranderen.

Antwoord

De Vlaamse Audiovisuele Regie is een particuliere onderneming, waarin de BRTN een meerderheidsparticipatie heeft.

Ik kan de naam van een particuliere onderneming niet laten wijzigen.

Ik vestig wel de aandacht van de BRTN op de opmerking.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 27
van 6 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid — Mogelijke publicatie gevaarlijke verkeerspunten

Enige weken geleden verklaarde de Belgische minister van Verkeerswezen dat hij het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid de opdracht heeft gegeven na te gaan in hoeverre een algemeen plan van de gevaarlijke punten van het verkeersnet gepubliceerd kan worden.

Is de minister op de hoogte van dit op zich zinvolle initiatief ?

Behoort dit evenwel niet tot de bevoegdheid van de gewesten ?

Antwoord

De registratie van de gevaarlijke (zwarte) punten wordt bijgehouden door de rijkswacht. De rijkswacht heeft de punten eerder ook al op kaart gesteld.

Mijn diensten zijn niet op de hoogte van bedoelde opdracht.

Binnen zijn bevoegdheid kan de federale minister van Verkeer via het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid in overleg met de rijkswacht een dergelijk initiatief nemen in het kader van de algemene verkeersveiligheid.

Vraag nr. 30
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Openbaar vervoer — Prijsverlagend voorstel van Instituut voor de Autocar en de Autobus

Uit het tijdschrift "Transport en Toerisme" verneem ik dat het Instituut voor de Autocar en de Autobus

(ICB) in de loop van de maand juli 1992 aan de Belgische eerste minister een aantal berekeningen en oplossingen zou hebben toegezonden, waarbij werd aangetoond dat de vrijstelling van 11,30 frank accijns per liter voor alle regie- en privé-autobussen, personeels- en schoolbussen, autocars en taxi's integraal zouden worden gecompenseerd door een aanpassing van 5,5 ct per liter diesel en benzine voor de overige gebruikers of met een aanpassing van 11,78 ct per liter van uitsluitend de benzineprijs.

Een uitgebreid dossier zou ook aan de Belgische minister van Financiën en van Verkeer, evenals aan de minister zelf zijn bezorgd.

Dergelijke maatregel zou natuurlijk aan neerwaarts effect hebben op de prijs van het openbaar vervoer en op dit manier een belangrijke maatregel zijn ter bevordering van het gemeenschappelijk vervoer.

Is de minister op de hoogte en in het bezit van de berekeningen en gegevens die hem door het ICB werden aangereikt ? Heeft hij in dat verband al overleg gepleegd met de Belgische overheid ?

Antwoord

Het Instituut voor de Autocar en de Autobus (ICB) heeft op 17 juni 1992 een voorstel ingediend bij de heer Dehaene, eerste minister, tot volledige vrijstelling van accijnsrechten voor het gemeenschappelijk personenvervoer over de weg, met name het geregeld autobusvervoer (regie en privé), het bijzonder geregeld vervoer, het ongeregeld vervoer en de taxidiensten.

Op 19 oktober 1992 diende het ICB een alternatief voorstel in waarbij bovenvermelde volledige vrijstelling werd voorgesteld mits compensatie door een aanpassing van de benzineprijs met 11,7 ct per liter benzine. Hierbij werd uitgegaan van een forfaitaire aftrek op basis van het gemiddeld verbruik van kilometrage van de gebruikte vervoermiddelen van de trimestriële voorheffing.

Een afschrift van dit dossier werd eveneens aan mijn kabinet bezorgd. Hieruit blijkt dat de compensatie, berekend door het ICB, slechts rekening houdt met de fiscale inkomstenderving ingevolge de vrijstelling van de bijzonder geregelde, ongeregelde en taxidiensten.

Voor het geregeld vervoer (regie en privé) wordt gesteld dat de vrijstelling van accijnzen een vermindering van de overheidstegemoetkoming in het deficit van het openbaar vervoer mogelijk maakt, wat een financiële blanco-operatie tot gevolg heeft. Er werd berekend dat, indien ook de vrijstelling voor het openbaar autobusvervoer moet worden gecompenseerd, de bijkomende heffing op benzine 0,58 frank/l zou moeten bedragen.

Verder deel ik het lid mee dat ik reeds tijdens de voorjaarsreceptie van de Federatie van Autobus- en Autocarondernemers (FBAA) in maart 1992 heb gepleit voor de volledige vrijstelling van accijnzen voor het gemeenschappelijk personenvervoer.

Op 31 maart 1992 drong ik schriftelijk bij de minister van Financiën aan om het openbaar autobusvervoer minstens vrij te stellen van de meest recente accijnsverhogingen op 1 september 1991 en 1 april 1992 van respectievelijk 0,70 frank/l en 2,00 frank/l.

Op 1 april 1992 heb ik de heer G. Coëme, vice-eerste minister en minister van Verkeer verzocht die problematiek op de agenda te plaatsen van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

De vraag tot accijnsvrijstelling voor het geregeld autobusvervoer werd op 7 juli 1992 nogmaals herhaald in een gemeenschappelijk schrijven van de regionale ministers van Verkeer aan de nationale minister van Financiën.

In de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur van 17 november 1992 werd beslist dat de maatschappijen voor gemeenschappelijk stads- en streekvervoer voor de gasolie een vrijstelling van bijzondere accijns van 200 frank per hectoliter en beperkt tot een jaarlijkse hoeveelheid van 600.000 hectoliter kunnen genieten.

Tijdens de eerstvolgende vergadering van de Interministeriële Conferentie zal ik de uitbreiding van die vrijstelling opnieuw ter sprake brengen. Weliswaar moet dergelijke maatregel kaderen in het raam van de Beschikking van de Raad van 19 oktober 1992 waarbij de lidstaten toestemming wordt verleend om bestaande verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen te blijven toepassen.

Vraag nr. 33
van 15 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Restauratie beschermde monumenten in provincie Antwerpen — Kredieten

Kan de minister mij een overzicht geven van de kredieten die in de begroting van 1993 uitgetrokken zijn voor restauratie van beschermde monumenten in de provincie Antwerpen ?

Graag had ik ook een overzicht gekregen van de goedgekeurde restauratieprojecten van beschermde monumenten in de provincie Antwerpen, eventueel jaarlijks opgesplitst sinds 1987.

Wat is het subsidiebedrag per dossier, alsook de werkelijk geraamde kostprijs ?

Antwoord

In de begroting 1993 zijn voor de restauratie van beschermde monumenten de volgende kredieten ingeschreven :

(in miljoen frank)

— gebouwen eredienst :	638,8
— andere openbare gebouwen :	453,3
— privé-sector :	353,0
— dierentuin Antwerpen :	20,0

Voor onderhoudskredieten zijn de volgende bedragen ingeschreven :

— openbare sector :	35,0
— privé-sector :	25,0

Omdat het programma voor de verdeling van die kredieten nog niet volledig is opgemaakt, zijn de gegevens voor de provincie Antwerpen nog niet beschikbaar.

Het overzicht van de goedgekeurde restauratieprojecten in de provincie Antwerpen sinds 1987 zal, rekening houdend met de omvang en het statistisch karakter van de gevraagde gegevens, rechtstreeks aan het lid worden toegezonden.

Vraag nr. 34
van 18 januari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Adviesraad Jeugd en Verkeer — Bevoegdheden

De minister heeft een adviesraad Jeugd en Verkeer opgericht.

1. Wat is de bevoegdheid van die raad ?
2. Wat is zijn officieel statuut ?
3. Aan welke ministers kan de adviesraad advies geven en volgens welke procedure ?
4. Kan de federale minister van Verkeer advies inwinnen over bijvoorbeeld het probleem van de opgefokte brommer ? Hoe ? Kan aan de raad gegarandeerd worden dat niet alleen Vlaamse, maar ook federale ministers rekening zullen houden met zijn adviezen ?

Antwoord

1. De adviesraad Jeugd en Verkeer, opgericht naar aanleiding van een recente actie van de VVKSM en de BGJG rond de thema's "Verkeersveiligheid tijdens de jeugdbewegingsactiviteiten", "de fietser" en "het openbaar vervoer", heeft als hoofddoel te sensibiliseren rond de thema's :
  - de jeugd in het verkeer tijdens de ontspanningsactiviteiten zoals droppings, voet- en fietstochten ;
  - de weekendongevallen ;
  - de ongevallen tijdens de verplaatsing met bromfietsen.

Die thema's worden gekozen omdat de ongevallen-cijfers uitwijzen dat de jeugd een zeer belangrijke kwetsbare groep vormt tijdens haar diverse verplaatsingen als voetganger, tweewieler of inzittende van een autovoertuig.

De raad heeft een adviserende bevoegdheid ten opzichte van de Vlaamse minister van Verkeer.

2. De adviesraad Jeugd en Verkeer is samengesteld uit vertegenwoordigers van diverse jeugdverenigingen en leden van organisaties, die nauw betrokken zijn bij de verschillende aspecten van de verkeersonveiligheid. Als dusdanig vormt hij een open gespreksforum, dat de verschillende aspecten van de verkeersonveiligheidsproblematiek bij de jeugd grondig evalueert en bespreekt.

3. Na ontvangst van het bedoeld advies is de Vlaamse minister van Verkeer in de mogelijkheid om met kennis van zaken de leden van de Vlaamse regering in te lichten omtrent de aangehaalde problemen in het Vlaamse Gewest.
4. Ter verbetering van de aangeklaagde verkeerssituatie heeft de Vlaamse minister van Verkeer de mogelijkheid om alle nuttige voorstellen bijvoorbeeld inzake aanpassingen van de bestaande verkeersreglementering aanhangig te maken bij de bevoegde federale minister van Verkeer via de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

Vraag nr. 35
van 20 januari 1993
van de heer X. BUISSERET

De Lijn — Experimenten met alternatieve brandstoffen

Naar aanleiding van een artikel gepubliceerd op 5 november 1992 in de "Gazet van Antwerpen" noemt de heer Van De Weghe, directeur van De Lijn, het rapport over stadsbussen op aardgas, opgesteld door wetenschappers in opdracht van NIM, tendentius.

Nochtans werd dit rapport opgesteld door onderzoekers van de RUG, de VUB en het onderzoekscentrum voor toegepast natuurwetenschappelijk onderzoek in Delft (Nederland). Zij stellen in hun rapport vast dat een aardgasmotor veel milieuvriendelijker is dan diesel, veel veiliger dan LPG en technisch bedrijfszeker.

De Lijn wacht op resultaten vanuit Brussel (MIVB) en Wallonië, en experimenteert ondertussen met waterstof.

Op 26 december 1992 wordt in "De Standaard" gemeld dat Kortrijk zal experimenteren met 5 stadsbussen op aardgas.

1. Was het experiment in Brussel positief ?
2. Indien wel, zal De Lijn dan overgaan tot de aankoop van bussen op samengeperst aardgas ?
3. Zijn er al resultaten bekend over het experiment met waterstof ?

Antwoord

1. Het experiment in Brussel moet nog starten. Er zijn dus nog geen resultaten voorhanden.
2. De Lijn is van oordeel dat, na Nederland, het Brussels Gewest en Wallonië, zij niet geroepen is om op haar beurt aardgassen op grote schaal te testen.

De overheid, bezorgd om het leefmilieu, heeft bevestigd volgend demonstratieproject op te starten :

- a. 5 aardgasbussen met een aardgasmotor en gasvoorraad in hogedruktanks ;
- b. hybridebussen met een verbrandingsmotor die een generator aandrijft zodat de bus als diesel- (buiten de stad) en als elektrische bus (in de stad) kan rijden.

3. Het waterstofproject staat zo ver dat de motor, gevoed met waterstof, op de testbank, een voldoende vermogen heeft ontwikkeld om te kunnen worden ingebouwd in een autobus.

Vraag nr. 36
van 20 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Openbare vervoermaatschappij De Lijn — Verhuur autobussen zonder chauffeur

Graag had ik van de minister vernomen op grond van welke wetsbepalingen het de openbare vervoermaatschappij De Lijn toegestaan is autobussen zonder chauffeur te verhuren, terwijl dit wettelijk verboden is voor privé-exploitanten ?

Antwoord

Rekening houdend met de bestaande wetgeving kan en mag de VVM De Lijn niet overgaan tot het verhuren van autobussen zonder chauffeur.

De enige uitzondering hierop bestaat in het ter beschikking stellen van een autobus bestemd voor het exploiteren van een bijzondere vorm van geregeld vervoer ten behoeve van eigen personeel van De Lijn en eventueel hun familie.

Dergelijk vervoer wordt enkel uitgevoerd mits naleving van welbepaalde voorwaarden :

- de chauffeur die een soortgelijk speciaal vervoer uitvoert, mag geen dienst hebben op de betrokken dag en moet bedoelde rit vrijwillig en onbezoldigd uitvoeren ;
- de deelnemende personeelsleden betalen de marginale kostprijs per kilometer.

De vereiste toelating voor dergelijk vervoer wordt toegelaten door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, dienst Geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens, onder referte AWW/GV/II. 12.

L. DETEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 22
van 15 februari 1993
van de heer S. DE CLERCK

Gesco's — Toewijzingen aan Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen

De Vlaamse overheid besteed jaarlijks ongeveer 20 miljard aan de financiering van de diverse tewerkstellingsprogramma's. Een specifieke plaats binnen die programma's wordt ingenomen door het zogenaamde veralgemeend stelsel van de gesubsidieerde contractue-

len (gesco's). De toewijzing van de gesubsidieerde tewerkstelling dient te **kaderen** in het algemeen tewerkstellingsbeleid, waarbij de integratie van de moeilijke doelgroepen in de werkloosheid prioritair is.

In 1992 wees de minister zes full-time gesco's toe aan een niet-erkende organisatie VEZO (project 8267 : Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen). De beslissing van de minister ging lijnrecht in tegen een unaniem negatief advies van het subregionaal tewerkstellingscomité (STC). Daarom enkele concrete vragen :

1. Stroken de activiteiten die deze gesco's binnen die nieuwe belangenorganisatie ontwikkelen, met de reglementering die stelt dat deze moeten voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet had kunnen worden voldaan ? Zo ja, kunnen alle zelfstandigenorganisaties bij een aanvraag een positief antwoord verwachten ? Zijn die activiteiten conform aan deze omschreven in het aanvraagdossier ? Zijn er projecten van gelijksoortige belangenorganisaties toegewezen of geweigerd ?
2. Welke diploma's bezitten die gesco's ?
3. In het subregionaal tewerkstellingscomité werd dit dossier binnen de gestelde periode (27 november 1991 tot 17 december 1991) negatief geadviseerd. In dit comité zetelen alle erkende Vlaamse sociale partners. Welke argumentatie, in de geest van de beleidsdoeleinden die de minister reeds meermaals verkondigde (cf. Vesoc-besprekingen inzake de tewerkstellingsprogramma's), heeft de minister gevolgd om de zes gesco's toch toe te wijzen ?

Antwoord

Het project dat door het Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen (VEZO) werd ingediend in het veralgemeend stelsel gesubsidieerde contractuelen kreeg het nummer 8257. In het project werden 6 gesubsidieerde contractuelen toegestaan : één licentiaat, één medewerker A1 of A2 handel/boekhouding, drie medewerkers A2 handel en één klerk.

1. Criteria van goedkeuring

Het project werd goedgekeurd onder de vorige zittingsperiode. Uit het dossier blijkt dat de voormalige minister voor Tewerkstelling het gunstige advies opvolgde van de projectinspecteur en de administratie, die het project aan alle criteria van de wetgeving toetsten en volledig conform bevonden. Geen andere dan die wettige argumenten werden gehanteerd bij de beslissing over dit project.

2. Advies subregionaal tewerkstellingscomité

Het standpunt van het subregionaal tewerkstellingscomité is bij de beslissing niet in overweging genomen omdat haar advies laattijdig aan de administratie is doorgegeven.

Artikel 7 paragraaf 3 2e lid van het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1991 legt op dat het subregionaal tewerkstellingscomité in wiens ambtsgebied de plaats van tewerkstelling van de gesubsidieerde contractuelen is gelegen, ten aanzien van de minister een gemotiveerd advies moet uitbrengen binnen de 21 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop het de adviesaanvraag heeft ontvangen.

Op 25 november 1991 vroeg de administratie het advies aan het subregionaal tewerkstellingscomité. De adviesperiode van 21 dagen ging in op 27 november 1991. Het advies werd pas op 27 december 1991 aan de administratie doorgegeven. Aangezien de wetgeving stelt dat het advies binnen 21 dagen ten aanzien van de Gemeenschapsminister moet worden uitgebracht, is niet de dag van samenkomst van het subregionaal tewerkstellingscomité van belang, wel de datum van ontvangst van het advies op de administratie.

Krachtens artikel 7 paragraaf 3 4e lid van het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1991, wordt het advies geacht te zijn uitgebracht, indien de Gemeenschapsminister het advies van het subregionaal tewerkstellingscomité niet binnen de termijn van 21 dagen heeft ontvangen. In het dossier dat door de administratie ter beslissing aan de toenmalige minister werd voorgelegd, werd dan ook niet naar het inhoudelijke advies van het subregionaal tewerkstellingscomité gerefereerd, maar werd enkel aangeduid dat het advies niet tijdig was ingediend.

Huidige situatie

Zoals het lid in zijn vraag stelt wordt in het regeerakkoord bepaald dat de tewerkstellingsprogramma's prioritair georiënteerd worden op langdurig werklozen. Deze beleidslijn wordt volledig doorgetrokken.

Het gevolg is dat op heden, in het veralgemeend stelsel gesubsidieerde contractuelen, enkel Weerwerkprojecten goedgekeurd worden, wat dus inhoudt dat soortgelijke projecten als die van het VEZO niet meer kunnen worden toegekend.

Samengevat :

Het VEZO-project werd dus goedgekeurd onder de vorige zittingsperiode op grond van en conform de toen geldende wettelijke criteria. Het STC-advies werd wegens laattijdigheid niet in aanmerking genomen. Soortgelijke projecten kunnen binnen het huidige beleidskader niet meer worden goedgekeurd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 18
van 12 januari 1993
van de heer M. LOGIST

Vlaams Fonds — Inschrijving van jongeren met licht mentale handicap en/of gedragsproblemen

Sedert 1 april 1992 is het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap gedeeltelijk operationeel. Vanaf die datum is er onder meer een nieuwe inschrijvingsprocedure van kracht.

Op dit ogenblik verloopt de inschrijving moeilijk voor twee groepen : de kinderen en de jongeren met een licht mentale handicap, al dan niet met bijkomende gedragsmoeilijkheden, en de kinderen en de jongeren met karakterstoornissen en gedragsmoeilijkheden.

Tot nog toe dienden zich voor die groepen verschillende oplossingen aan. Er zijn mogelijkheden op het vlak van observatie, oriëntatie en behandeling en dit zowel ambulant, semi-residentieel (in dagopvang), als residentieel. Bovendien vallen mogelijke oplossingen dan nog eens onder diverse subsidieringsregelingen (*bijzondere jeugdzorg, gehandicaptenzorg, ziekteverzekering, ...*).

Een gedifferentieerde oplossing overeenkomstig de noden van het kind was mogelijk, ook in het arrondissement Leuven. Nu wordt vastgesteld dat één van de oplossingen veel moeilijker kan worden aangeboden, namelijk de oplossingen observatie- en behandelingscentrum en internaat gesubsidieerd in de gehandicaptenzorg. De reden hiervoor is dat de inschrijving in het Vlaams Fonds niet vlot verloopt. De provinciale evaluatiecommissies die moeten beslissen over het al dan niet inschrijven van een cliënt in het Vlaams Fonds, lijnen de notie handicap streng af. Alleen mensen met een langdurige, blijvende en ernstige beperking van hun mogelijkheden tot sociale integratie worden vlot toegelaten tot het Vlaams Fonds. Ernstige gedragsproblemen en licht mentale handicaps (IQ's beneden 70 à 75) bij kinderen en jongeren worden niet door alle PEC-leden als dusdanig beschouwd.

Dit leidt tot problemen zowel voor de kinderen en hun ouders (onzekerheid over en zelfs gebrek aan de gepaste oplossing), als voor de verwijzers (het vroeger gehanteerde verwijzingspatroon gebaseerd op een differentiatie in het aanbod functioneert niet meer), als voor de voorzieningen (onzekerheid over financiering met onderbezetting tot gevolg).

De gevolgen laten zich ook in onze streek scherp voelen

- in Ter Wende (capaciteit 30) zijn de dossiers van 18 opgenomen kinderen onzeker. Het gaat om 4 afgekeurde dossiers waarbij beroep aangetekend werd en 14 dossiers waarvoor maar een voorlopige inschrijving verkregen werd voor 6 maanden. Ook voor die laatste dossiers kan nog een negatieve beslissing volgen ;
- in Ave Regina (capaciteit 100) werden sedert april 1992 37 dossiers aanhangig gemaakt. Voor 9 volgde een negatieve beslissing, voor 22 een positieve en voor 6 dossiers werd nog geen uitspraak gedaan ;
- in Terbank bestaat de onzekerheid rond een 10-tal ingediende dossiers. Er werden 2 dossiers afgekeurd. Voor één van deze dossiers werd beroep aangetekend. Terbank neemt enkel nog op als er inschrijving is.

Hierdoor vallen een aantal kinderen letterlijk tussen wal en schip. Zij krijgen — in tegenstelling tot vroeger — niet altijd meer de hulp die zij nodig hebben.

Graag had van de minister vernomen wat zij denkt over die toestand. Worden er maatregelen overwogen om tot een degelijke oplossing van het geschetste probleem te komen ?

Antwoord

Ik onderken het probleem dat is ontstaan doordat een groep van zwakbegaafde kinderen of kinderen met leer- en gedragsmoeilijkheden voor de start van de nieuwe inschrijvingsprocedure wél gebruik kon maken van voorzieningen van het Fonds '81, terwijl in het kader van de evaluatie binnen het Vlaams Fonds blijkt dat een aantal onder hen niet tot de doelgroep horen. Het is dan ook mijn zorg die personen niet in de kou te laten staan wat opvang en begeleiding betreft.

Momenteel bereid ik maatregelen voor die aan dit probleem tegemoetkomen door aan de betrokken personen en voorzieningen onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid te bieden de opname en de tenlasteneming toch te verzekeren zonder formele inschrijving, voor een beperkte duur, in afwachting van een meer structurele oplossing. Die maatregelen zal ik zo snel mogelijk in werking laten treden.

Vraag nr. 19 van 19 januari 1993 van de heer H. MARSOUL

Vlaams Fonds — Inschrijving kinderen en jongeren met leer- en gedragsproblemen

Naar ik verneem zou de afhandeling van de dossiers van kinderen en jongeren met leer- en gedragsproblemen niet alleen lang aanslepen, maar zouden ook de mogelijkheden tot het verkrijgen van een gespecialiseerde begeleiding sterk verengd worden ingevolge de vele weigeringen van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Nochtans wordt die groep van kinderen/jongeren reeds jarenlang op deskundige en doeltreffende wijze geholpen in MPI's. Wegens de complexiteit van de problemen die deze kinderen/jongeren hebben, wordt de wijze van opvang en begeleiding in MPI's door de erkende multidisciplinaire diensten (PMS-centra) beschouwd als het beste antwoord op de hulpvraag.

Kan de minister mij daarom meedelen :

1. a. hoeveel aanvragen voor kinderen met leer- en gedragsproblemen werden ingediend bij het Vlaams Fonds ;
b. hoeveel aanvragen reeds werden afgehandeld ;
c. hoeveel aanvragen daarvan werden geweigerd ;
2. of er maatregelen worden overwogen om de inschrijvingsprocedure te vereenvoudigen ? Zo ja, welke ? Binnen welke termijn ?

Antwoord

1. Ik onderken het probleem dat is ontstaan doordat een groep van zwakbegaafde kinderen of kinderen met leer- en gedragsmoeilijkheden voor de start van de nieuwe inschrijvingsprocedure wél gebruik kon maken van voorzieningen van het Fonds '81, terwijl in het kader van de evaluatie binnen het Vlaams Fonds blijkt dat een aantal onder hen niet tot de

doelgroep horen. Het is ook mijn zorg die personen niet in de kou te laten staan wat opvang en begeleiding betreft.

Wat het aantal aanvragen betreft wil ik erop wijzen dat op 31 december 1992 er op een totaal van meer dan 1.400 beslissingen die tot dan werden getroffen omtrent aanvragen in de sector van het Fonds '81, 93 ongunstige beslissingen waren, die echter niet exclusief de aangehaalde groep betreffen.

2. Momenteel bereid ik maatregelen voor die aan dit probleem tegemoetkomen door aan de betrokken personen en voorzieningen onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid te bieden de opname en de tenlasteneming toch te verzekeren zonder formele inschrijving, voor een beperkte duur, in afwachting van een meer structurele oplossing. Die maatregelen zal ik zo snel mogelijk in werking laten treden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 33
van 25 januari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Internationale tentoonstelling Sevilla — Negatieve punten

Uit het antwoord van minister Wathélet op de parlementaire vraag nummer 164 van senator Vandenhoute (Vragen en Antwoorden, Senaat, 1992-1993, nummer 35 van 15 december 1992, blz. 1464) betreffende de officiële delegaties uit ons land die vorig jaar de internationale tentoonstelling van Sevilla hebben bezocht, blijkt dat 150 Vlamingen (waaronder de minister, de heer Vanvelthoven en de ministers Chabert, Weckx en Gryp) en zowat 200 Franstaligen uit Wallonië en Brussel, deel hebben uitgemaakt van die delegaties.

1. Heeft geen enkele van de bezoekende Vlamingen gezien of doen opmerken dat er op de grote landkaart die ophing tussen de twee verdiepingen en waarop de federale inrichting van België was getekend, op het Vlaamse gedeelte de benaming Vlaanderen stond, dus foutief want slechts met één letter a? Werd hierdoor niet Vlaanderen ten dele belachelijk gemaakt ten aanzien van de vele belangstellende bezoekers? Wanneer men denkt aan de belangrijke financiële bijdrage die Vlaanderen heeft moet leveren voor dit paviljoen, kan men zich de vraag stellen of men deze blunder heel de tijd van de expo had mogen gedogen.

2. Eind september was er geen enkele Nederlandstalige folder meer voorhanden terwijl er nog Franstalige in overvloed waren. Er was onder meer een folder uitgegeven door het Commissariat Général des Relations Internationales de la Communauté française de Belgique. Daarin was er sprake van 4,5 miljoen Franstaligen die er in het hart van Europa — daarmee werd dan België bedoeld — zouden aanwezig zijn. Het komt mij voor dat dit Franstalig commissariaat-generaal er nogal met de pet naar gegooid heeft om dit getal te berekenen en vermoedelijk heel de bevolking van het Brusselse Gewest — Vlamingen en vreemdelingen inclusief — heeft meegerekend.

Op de achterkant van de folder stond ook een landkaart waarop zonder verpinken Wallonië en het Brusselse Gewest aan elkaar vast werden getekend, waarbij men dus zijn wens voor werkelijkheid neemt en voorschotelt aan de wereldopinie als werkelijkheid. (Ik houd een origineel exemplaar ter beschikking van de minister.) Is er tegen die verkeerde voorstelling van de Belgische werkelijkheid geprotesteerd?

3. In zijn parlementair antwoord zegt minister Wathélet dat het Belgisch commissariaat-generaal geen kosten heeft gemaakt. Het zullen dan wel andere officiële organen zijn die de bezoeken van de officiële delegaties uit ons land hebben betaald. Vindt de minister niet dat elke uitgave van Vlaamse zijde, in verband met die delegaties, slecht was besteed als men nagaat dat zij de beschreven fouten niet hebben kunnen beletten noch herstellen — tenzij ik mij vergis?

Vraag nr. 35
van 27 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark

In het verleden stelde ik reeds vragen in verband met het geplande project om in de Zennevallei een regionaal landschapspark in te richten.

Het landschapspark is een project dat door de indieners ingekaderd werd in het impulsgebiedprogramma, dat voor de Zennevallei de waarborg moet inhouden de economische heropbloei te stimuleren.

Kan de minister-president meedelen of ter zake reeds enige beslissing is genomen en zo ja, welke? Als die nog niet getroffen is, wanneer kan dit dan wel?

Kan de minister-president ook meedelen welke gemeenten zouden worden betrokken bij dit regionaal landschapspark?

Vraag nr. 36
van 29 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Infrastructuurwerken — Steun van Europese Gemeenschap

Enige tijd geleden kondigde de Waalse Executieve bij monde van voorzitter Spitaels aan dat aan de Europese

Commissie extra geld werd gevraagd voor de afwerking van een aantal infrastructuurwerken in Wallonië. Hiermee werd ingegaan op een beslissing van de Europese Top in Edinburgh. De desbetreffende dossiers zouden reeds bij de Europese Investeringsbank zijn ingediend.

Kan de minister mij meedelen of er in Vlaanderen infrastructuurwerken aan de gang zijn of worden gepland die in aanmerking kunnen komen voor een tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap ?

Werden desgevallend reeds dossiers bij de Europese Investeringsbank geïntroduceerd ? Om welke projecten gaat het ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 37
van 1 februari 1993
van de heer L. BARBE

Rederijen -- Beschikkingen EG-Commissie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 40 van 4 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 149) over EG-beschikkingen inzake steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt ten aanzien van Vlaamse bedrijven, vermeldt de minister de beschikking van 4 juli 1990 (90/627/EEG) en de beschikking van 13 maart 1991 (91/375/EEG), beide inzake kredieten aan reders. Volgens die beschikkingen moesten bepaalde subsidieverleningen verminderd worden. De Commissie moest binnen de 2 maanden na kennisgeving van de beschikking ingelicht worden over de maatregelen genomen om aan de beschikkingen gevolg te geven.

1. Waren de subsidies aan de betrokken rederijen reeds uitbetaald voor de beschikkingen van de Commissie ?
2. Hebben de beschikkingen tot gevolg dat er van de rederijen steun moet worden teruggevorderd ? Om welke bedragen gaat het ?
3. Werd er beroep ingesteld tegen de beschikkingen ? Wanneer en op welke grond ? Is er al een uitspraak in beroep ?

Vraag nr. 39
van 2 februari 1993
van de heer G. ANNEMANS

Algemene uitgavenbegroting 1992 -- Hervreiding basisallocaties

Ik stel vast dat in het ministerieel besluit van 21 december 1992 over de herverdeling binnen het programma 82, de herverdeling van de basisallocaties binnen het programma 82 enkel werd ondertekend door de minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming. Nochtans is de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aan-

gelegenheden bevoegd om als ordonnancerende minister op te treden voor de basisallocatie 73.01 die eveneens bij de herverdeling was betrokken.

Daarenboven is de herverdeling van 10 miljoen frank op basisallocatie 74.2582 meer dan 15 percent van het oorspronkelijke kredietbedrag van 40 miljoen frank, zodat de kwestieuze herverdeling overeenkomstig artikel 15 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, het voorwerp van de procedure van een conformiteitsmotie moet uitmaken.

Hoe zijn die omstandigheden -- die het Rekenhof overigens ook opmerkte -- te verklaren ?

Vraag nr. 40
van 4 februari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Europese Raad van Edinburg -- Subsidiariteitsbeginsel

In de bij de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Edinburg gevoegde bijlage over de algemene aanpak van de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel van artikel 3B van het Verdrag betreffende de Europese Unie door de Raad, wordt niet uitdrukkelijk gesteld dat dit beginsel tevens van toepassing is in verband met de exclusieve bevoegdheden van intra-nationale overheden van de EG-lidstaten, zoals onze gemeenschappen en gewesten. Het woord regio komt er zelfs niet in voor. Wel vindt men er de opsomming : nationale regering, lokale autoriteiten, bedrijfsleven en burgers, in terug. De Belgische delegatie onder leiding van eerste minister Dehaene heeft het blijkbaar niet nodig geoordeeld om het euvel van niet-vermelding van de regionale overheden in die referentietekst te verhelpen en om de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel op EG-vlak voor onze gemeenschappen en gewesten te bevestigen.

Graag vernam ik van de minister-president :

1. of er over de bovenvermelde bijlage inzake de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel en over de andere agendapunten van de Europese Raad van Edinburg het nodige overleg heeft plaatsgevonden tussen de federale en de Vlaamse overheden ;
2. zo ja, of de vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap daarbij daadwerkelijk heeft aangedrongen op het invoeren in de bovenvermelde bijlage van de uitdrukkelijke bevestiging van de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap en zo neen, wat de reden voor een dergelijke nalatigheid was ;
3. of hij geprotesteerd heeft bij de eerste minister wegens het ten aanzien van de EG niet duidelijk vrijwaren van de rechten van onze gemeenschappen en gewesten ;
4. wat hij zal ondernemen om de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel ten aanzien van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest alsnog duidelijk te stellen tegenover de Europese Gemeenschap ?

Vraag nr. 41
van 5 februari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Euroregiosamen werking — Regeling en werking

Op 8 december 1992 werd de Euroregiosamenwerking tussen Vlaanderen, Wallonië, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, graafschap Kent en regio Nord-Pas-de-Calais in de vorm van een Europees economisch samenwerkingsverband gegoten.

Graag vernam ik van de minister-president het volgende.

1. Hoe is de toerbeurt van het voorzitterschap van de Euroregio geregeld ?
2. Wat is de duur van het mandaat van de leden van de raad van beheer van dit samenwerkingsverband ?
3. Wie is de dagelijkse beheerder van dit samenwerkingsverband en welk statuut heeft hij ?
4. Hoe is het taalgebruik inzake documenten en vergaderingen van de organen van deze Euroregio geregeld ? Wordt de positie van het Nederlands daarbij geëerbiedigd ?
5. Wie zijn de Vlaamse deelnemers aan de onderscheiden werkgroepen van die Euroregio en door wie worden zij aangewezen ?
6. Welke activiteiten hebben de vijf werkgroepen tot nog toe ontplooid ?
7. Wie zetelt voor Vlaanderen in de raad van beheer van de Euroregio en door wie werd de vertegenwoordiger aangewezen ?

N. DE BATSELER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 76
van 1 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Roeselarekreek in Sint-Margriete — Ingrep in ecologisch waardevol gebied

In het najaar 1992 werd door de Generale Vrije Polder een nieuwe afwateringsgracht gegraven in de omgeving van de Roeselarekreek in Sint-Margriete. De gracht met een lengte van 250 meter, een breedte van 2 meter en een diepte van 1,20 meter, werd gegraven op de scheidingslijn tussen een botanisch zeer belangrijk hooiland en een akkerperceel. Tevens werd een verbinding gegraven naar de Roeselarekreek, waardoor het vervuilde water rechtstreeks in de kreek terecht komt. De uitgegraven specie werd gestort op de aanpalende rietkraag, waardoor die totaal vernield werd.

De Roeselarekreek is in het gewestplan opgenomen als reservaatgebied en de bedoelde zone als natuurgebied. Dit gebied is tevens erkend als vogelrichtlijngebied. Omwille van de hoge ecologische waarde werd die zone dan ook in huur genomen door de V.Z.W. Natuurreservaten.

De uitgevoerde werken stroken helemaal niet met een natuurgericht beheer en er werd ook niet voorafgaand overleg gepleegd met de huurders of met vertegenwoordigers van de sector natuurbehoud.

1. Waren de diensten van de minister op de hoogte van de ingreep en werden zij op voorhand geconsulteerd door het Polderbestuur ?
2. Werd voor die werken een vergunning verleend voor vegetatiewijziging en werd nagegaan of het Polderbestuur beschikte over een vergunning voor reliëfwijziging ?
3. Hebben de diensten of het Instituut voor Natuurbehoud een onderzoek ingesteld naar de ecologische impact van de ingreep en wat waren de resultaten van dit onderzoek ?
4. In hoeverre en op welke manier worden de polderbesturen betrokken bij de globale natuurbehoudsdoelstellingen die gelden voor dergelijke waardevolle gebieden ?
5. In hoeverre zijn de polderbesturen verplicht overleg te plegen met de diensten van Natuurbehoud bij de uitvoering van ingrepen in ecologisch waardevolle gebieden ?

T. KULCHIERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 128
van 25 januari 1993
van de heer J. DE ROO

Ring rond Eeklo — Inlichtingen

In de beleidsnota bij het ontwerpbudget 1993, Wegeninfrastructuur Vlaamse Wegen, kunnen wij in de detailering per provincie vaststellen dat de ring van Eeklo N 49-N 9 wordt aanzien als een belangrijk economisch project. In 1995 zal 85 miljoen worden vrijgemaakt en na 1995 150 miljoen om de ring in orde te brengen. Via een artikel in de regionale pers van december 1992 heb ik vernomen dat er een doorbraak is in dit dossier.

Graag kregen wij de juiste datum van de ministeriële beslissing ter zake.

1. Wanneer worden begin en eind van het project gepland ?
2. Waar zal het traject worden gesitueerd ?
3. Wanneer zal de aanbesteding gebeuren ?

4. Hoeveel zal de kostprijs bedragen ?
5. Wie zal voor de financiering instaan ?

Vraag nr. 129
van 25 januari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Aanleg fietspaden — Gegevens

Naar wij vernemen zal het ministerie van Openbare Werken de komende twee jaar dubbel zoveel fietspaden aanleggen als dit jaar.

In 1993 worden 243,3 kilometer fietspaden aangelegd.

Waar zullen de fietspaden per provincie worden aangelegd en welk bedrag is hiervoor uitgetrokken ?

Waar werden fietspaden aangelegd, voor welk bedrag, eveneens per provincie in 1991 en 1992 ?

Vraag nr. 131
van 27 januari 1993
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUS-SCHE

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen — Plangroep, klankbordgroep en stuurgroep

Graag vernemen wij de samenstelling van de plangroep, de klankbordgroep en de stuurgroep van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met de vermelding wie de afgevaardigden aangeduid heeft en waarom. Tevens zouden wij graag de onderscheiden opdrachten kennen van die groepen.

Wanneer zijn de werkzaamheden begonnen en welke tijdsprocedure werd er opgelegd ?

Vraag nr. 133
van 29 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 36
 van 29 januari 1993
 blz. 451

vraag nr. 135
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Geluidsmetingen

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd verwezen naar de criteria die worden gehanteerd voor het bepalen van de investeringsprioriteiten bij het vastleggen van de maatregelen ter vermindering van het verkeersgeluid van de tot dusver geïnventariseerde zones.

Als tweede criterium wordt verwezen naar het gemeten verkeersgeluid.

1. Wanneer werden die opmetingen van het verkeersgeluid gedaan ?
2. Hoe vaak worden de opgemeten gegevens aan de gewijzigde situatie aangepast ? Met andere woorden, wordt er rekening gehouden met de toegenomen verkeersdensiteit op de wegen ?

Het lijkt inderdaad geen twijfel dat op de E 40 en op de Brusselse ring het verkeer tijdens de voorbije vijf jaar aanzienlijk is gestegen, wat een bestendige toename van het verkeersgeluid impliceert.

3. Zullen er na de geplande werken op de E 40 — aanleggen van een vierde rijstrook — nieuwe opmetingen worden verricht en zullen daaruit nieuwe conclusies worden getrokken wat het al dan niet aanleggen van geluidsschermen betreft ? Binnen welk tijdsbestek zouden die werken uitgevoerd kunnen worden ?

Vraag nr. 136
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Criterium sociaal nut van investering

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd verwezen naar de criteria die worden gehanteerd voor het bepalen van de investeringsprioriteiten bij het vastleggen van de maatregelen ter vermindering van het verkeersgeluid van de tot dusver geïnventariseerde zones.

Als derde criterium wordt verwezen naar het sociaal nut van de investering.

In het antwoord wordt aangestipt dat zones waar de investering per woning relatief laag is, prioriteit krijgen. Verder wordt beklemtoond dat de woningen die gebouwd werden na het opstellen van de weg, in laatste instantie in aanmerking genomen worden.

1. Wat wordt bedoeld met zones waar de investering per woning relatief laag is ? Wordt hiermee verwezen naar de kostprijs van de woningen, van de weg of van de geluidsschermen ?
2. Op welke gronden steunt de minister zich om de woningen die gebouwd werden na het aanleggen van de weg, de laagste prioriteit toe te kennen ?
3. Is de minister er zich van bewust dat door de gewestplannen bepaalde gebieden werden voorbehouden voor woningbouw, al dan niet sociale woningbouw, op een afstand van een hoofdverkeersweg of snelweg waar de geluidshinder ongetwijfeld storend zou optreden ?
4. Kunnen bepaalde zones met lage prioriteit ook ingevolge een nieuwe studie een hogere prioriteit verkrijgen ? Is dit reeds gebeurd ?

Vraag nr. 137
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

Geluidshinder E 40 in Zaventem — Gevoeligheidsgraad III

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd verwezen naar de criteria die worden gehanteerd voor het bepalen van de investeringsprioriteiten bij het vastleggen van de maatregelen ter vermindering van het verkeersgeluid van de tot dusver geïnventariseerde zones.

Er blijken vier gevoeligheidsgraden vastgelegd te zijn, die in dalende orde aanleiding kunnen geven tot geluidswerende maatregelen.

De gevoeligheidsgraad 1 geldt voor zones die specifiek stiltebehoevend zijn, de gevoeligheidsgraad II voor woonzones zonder lawaai veroorzakende bedrijven doch onderhevig aan de hinder van één weg, en pas in de derde instantie komen de woonzones zonder lawaaihinderlijke bedrijven doch onderhevig aan het verkeerslawaaï van meerdere wegen.

1. Welke instantie of dienst hebben die gevoeligheidsgraden vastgelegd ?
2. Aangezien de minister in zijn antwoord van oordeel is dat bij een gevoeligheidsgraad III het verminderen van het verkeersgeluid problematisch is, betekent dit dat de langs die wegen gehuisde inwoners niet moeten rekenen op maatregelen zoals geluidsschermen ?
3. Kan gesteld worden dat het aantal inwoners gevestigd in zones met een gevoeligheidsgraad III niet in aanmerking wordt genomen voor het aanleggen van geluidsschermen ?
4. Welke andere maatregelen worden overwogen, buiten de geluidsschermen, om het lawaai van de autosnelwegen te dempen ? Bepaalde stroken lijken inderdaad meer lawaai te veroorzaken voor de omwonenden dan andere, wegens de samenstelling van het wegdek.

Vraag nr. 138
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN

Geluidsschermen langs wegen — Overzicht

Langs bepaalde snelwegen wordt er blijkbaar werk gemaakt van het aanleggen van geluidsschermen, langs andere dan weer niet. Op sommige plaatsen merkt men dergelijke schermen langs wegen waar aan weerszijden enkel akkers te zien zijn. Elders kruisen de hoofdverkeerswegen en vooral de autosnelwegen een aantal gemeenten, maar nergens is een spoor te bekennen van geluidsschermen.

1. Over welke afstand werden er reeds geluidsschermen aangelegd in de verschillende Vlaamse provincies ?

2. Wat is de verhouding tussen het aantal kilometers snelweg en het aantal kilometers geluidsschermen voor de verschillende Vlaamse provincies ?

3. Hoeveel bedraagt tot nog toe de investering in geluidsschermen voor elke Vlaamse provincie ?

Vraag nr. 139
van 2 februari 1993
van de heer F. DEWINTER

Kanaal Oelegem-Zandvliet — Werkgroep

Onlangs heeft de Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur (ICVI) op vraag van Wallonië het probleem Oelegem-Zandvliet besproken. De aanleg van de Zoomse Havenweg en de mogelijke inrichting van het Logistiek Park Zandvliet, heeft ervoor gezorgd dat het noordelijk tracé van het omleidingskanaal niet meer bruikbaar is. Vooral Luikse industriële kringen hebben tegen die gang van zaken geprotesteerd. Wat de zuidelijke oplossing aangaat, verschillen de meningen over de vraag of het kanaal onder de autoweg en de spoorweg zal kunnen lopen. Volgens de Antwerpenaars zal dit mogelijk zijn. De Luikenaars hebben echter technische bezwaren. De ICVI heeft een werkgroep samengesteld belast met het uitwerken van een samenwerkingsakkoord over het probleem. Het lot van het kanaal Oelegem-Zandvliet zal afhangen van dit akkoord.

1. Heeft de werkgroep een streefdatum voor het indienen van haar rapport ? Bronnen wijzen erop dat de werkgroep nog niet vergaderde.
2. Zal de werkgroep zich met de technische problemen en bezwaren bezighouden ? Indien niet, wie zal er dan beslissen, wanneer en hoe ?

Vraag nr. 140
van 4 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bruggen over Netekanaal in Lier — Vervanging

Enige tijd terug vernamen we dat vier bruggen over het Netekanaal in Lier zo ernstig beschadigd zijn dat ze volledig en meteen vervangen moeten worden.

De bruggen over de Ringvaart in Merelbeke en in Lovendegem-Vinderhoute moeten prioritair worden hersteld. Tot welke types behoren de bruggen en in welk jaar werden ze gebouwd ?

Kan het normaal worden genoemd dat ze — rekening houdend met hun ouderdom — zo ernstig beschadigd zijn ? Indien niet, waar ligt dan de fout ?

Kan er desgevallend nog enige schuld worden verhaald op de verantwoordelijke(n) ?

Vraag nr. 141
van 4 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Uitbreiding industriegebied ten noorden van Waver — Beroep tot schorsing

Door de uitbreiding van het industriegebied ten noor-

den van Waver komt men tot op enkele honderden meters van de dorpskom van Ottenburg, deelgemeente van Huldenberg.

Het landschap van de Dijlevallei wordt verder aangetaast. De bestaande Waalse industriezone loost nu rechtstreeks in de Dijle. De meegedeelde plannen vertoonden foutieve legendes en de wettelijk bepaalde aanplakking gebeurde niet.

De Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening heeft samen met de Waalse regering beroep aangetekend tegen de schorsing van de beslissing van de Waalse regering die door Vlaamse landbouwers in kortgeding werd verkregen. Op 6 augustus 1992 heeft de Waalse regering zo kunnen beslissen de omstreken wijziging definitief door te voeren. De Vlaamse regering is over de aangelegenheid uitleg verschuldigd.

Waarom heeft de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening samen met de Waalse regering beroep aangetekend tegen de schorsing die Vlaamse landbouwers in kortgeding verkregen hebben met betrekking tot de beslissing van de Waalse regering omtrent de uitbreiding van de industriezone Waver-Noord ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 58
van 1 februari 1993
van de heer F. DEWINTER

De Brakke Grond in Amsterdam — Dialoog over cultuur

Op 12 en 13 december 1992 organiseerde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in het Vlaams cultureel centrum De Brakke Grond in Amsterdam een week-einde met als thema : Bruisend Brussel, cultuurbeleid in een multiculturele grootstad. Zo stond er op het programma een dialoog tussen de Vlaamse minister van Cultuur en de voorzitter van de Nederlandse tweede-kamerfractie van de VVD, Frits Bolkestein, over het cultuurbeleid in een multiculturele grootstad. De moderator voor de dialoog, de heer Marc Bakker, ANV-bestuurslid, stelde bij aanvang dat de integratie van de vreemdelingen niet ter discussie stond. Bij de vraagstelling na de discussie tussen beide woordvoerders ontnam de moderator het woord van degenen die de integratie wel in vraag stelden.

1. Acht de minister het geoorloofd om het Vlaams cultureel centrum in Amsterdam te misbruiken voor politiek-propagandistische doeleinden, namelijk het uitdragen van een multicultureel cultuurbeleid ?
2. Acht de minister het niet zijn taak om als Brussels vertegenwoordiger in de Vlaamse regering, de nadruk te leggen op de Vlaamse wortels van Brussel, op de historische verbeulemansing van Brussel, en te vertrekken van een Vlaamse toekomst voor Brussel, in plaats van zich minderwaardig op te stellen

door in de uitnodiging voor de tweedaagse te gewaagen van een (Vlaamse) minderheid in een stad van minderheden ?

3. Is de minister van plan om maatregelen te nemen tegen de verantwoordelijken voor het ondemocratisch en onverdraagzaam verloop van de dialoog Weckx-Bolkestein ?
4. Wat doet de minister om te verhinderen dat in de toekomst dergelijke eenzijdige benaderingen van een politiek probleem, georganiseerd in officiële, openbare instellingen, hun verloop krijgen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 38
van 27 januari 1993
van de heer J. EEMAN

Boomkappingen in beschermde gebieden — Gegevens

Geregeld worden boomkappingen toegestaan in beschermde gebieden, evenwel onder voorwaarde dat men heraanplant. Het komt mij voor dat die voorwaarde in meerdere gevallen niet wordt vervuld.

In dit verband vernam ik dan ook graag :

1. per gemeenten : het aantal toegestane boomkappingen in 1991 en 1992 ;
2. welke controles uitgeoefend worden op de heraanplantingen ;
3. de eventueel opgedane bevindingen hierbij ;
4. welke sancties tot nu toe genomen werden bij niet-heraanplanting.

Vraag nr. 42
van 1 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Vlaamse Vervoermaatschappij — Aankoop VIP-coach

Wij vernemen dat de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) een VIP-coach van het type EOS heeft besteld en dat dit voertuig ondertussen is geleverd.

Mag ik van de minister vernemen :

1. of hij ervan op de hoogte is dat hiermee een voertuig is aangekocht dat in principe bestemd is voor het uitvoeren van ongeregelde vervoerdiensten en dat de VVM voor dergelijke vervoerdiensten niet de nodige vergunningen heeft ;
2. op grond van welke beslissing en door wie dit voertuig werd aangekocht ;
3. welke opmerkingen de regeringscommissarissen ter zake hadden ;

4. welke rendabiliteitsstudie aan de basis van de aankoop ligt ;
5. over hoeveel jaar de VVM dit voertuig zal afschrijven ;
6. hoeveel autocardagen en kilometers per jaar de WM met dit voertuig op jaarbasis denkt te realiseren ;
7. welke commerciële toepassingen voor dit voertuig worden gepland ;
8. welke niet-commerciële toepassingen voor dit voertuig worden gepland ;
9. welke diensten reeds met dit voertuig werden uitgevoerd sinds de dag van de eerste ingebruikname ;
10. hoe de verliezen die aan de exploitatie van dit voertuig verbonden zullen zijn, zullen worden gebekt ;
11. hoe hoog de verliezen zullen mogen oplopen vooraleer de minister zal optreden ?

Vraag nr. 43
van 3 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Kwabeek in Verrijck (Boutersem) — Onderzoek naar verdwenen schandpaal en klok

In een vraag aan de voorganger van de minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen, de heer L. Walt Niel, stelde de heer Guido Janzegers, gewezen lid van de Vlaamse Raad, een vraag over de verdwijning van de klok op het kasteeldak en van de schandpaal tegenover het kasteel van Kwabeek in Verrijck (fusiegemeente Boutersem) (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 8 van 18 februari 1991, blz. 378). Het kasteel en het omliggende domein zijn beschermd als landschap door het koninklijk besluit van 17 december 1981.

In zijn antwoord deelde de heer L. Walt Niel mee dat er gepaste maatregelen zouden worden genomen op basis van het onderzoek dat aan het bestuur Monumenten en Landschappen zou worden opgedragen.

Graag vernam ik van de minister of dit onderzoek werd uitgevoerd en wat de resultaten ervan waren. Tot nu toe werd noch de schandpaal, noch de klok teruggeplaatst.

Vraag nr. 44
van 4 februari 1993
van de heer L. BARBE

Nederlandstalige afdeling Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen — Vertegenwoordiging in Vast Elektrotechnisch Comité

Het Vast Elektrotechnisch Comité is een commissie die afhangt van de federale minister van Economische Zaken. Onder de leden van de commissie zijn er afgevaardigden van producenten en verdelers van elek-

tricititeit, van de verbruikers en van verschillende ministeries. Er zijn ook twee plaatsen voor de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, één voor de Franstalige afdeling en één voor de Nederlandstalige afdeling. De plaats voor de Franstalige afdeling is ingenomen, die voor de Nederlandstalige afdeling evenwel niet. Op mijn vraag van 11 januari 1993 aan de heer Wathelet, minister van Economische Zaken, kreeg ik als antwoord dat sinds oktober 1980 de Nederlandstalige afdeling van de Koninklijke Commissie geen kandidaten meer heeft voorgedragen voor de hernieuwing van het mandaat. Dit mandaat is nochtans belangrijk, ik denk bijvoorbeeld aan dossiers inzake aanleg van hoogspanningslijnen door beschermde landschappen.

1. Waarom zetelt er geen vertegenwoordiger van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen in het Vast Elektrotechnisch Comité ?
2. Wordt dit mandaat alsnog ingevuld ?

Vraag nr. 45
van 4 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoerdiensten

Uit het antwoord van de nationale minister van Verkeerswezen op mijn vraag nummer 254 van 27 oktober 1992 vernam ik dat de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) de jongste tijd meerdere malen met haar lijnbussen ongeregelde vervoerdiensten uitvoerde en dit ondanks het feit dat de voertuigen hiervoor ongeschikt zijn, zowel qua uitrusting als qua veiligheidsvoorzieningen. De bestaande reglementeringen van de WM laten niet toe die diensten uit te voeren. De verantwoordelijken van de maatschappij weten trouwens zeer goed dat zij de wetgeving zwaar overtreden.

De controlediensten van het ministerie van Verkeerswezen hebben dan ook tegen de uitvoering van de vervoerdiensten proces-verbaal opgesteld en dit aan de bevoegde rechtbanken doorgestuurd.

Mag ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke concrete maatregelen zal hij nemen om herhaling van die ergerlijke feiten te voorkomen ?
2. Welke concrete maatregelen zal hij nemen om te voorkomen dat de VVM verder misbruik zou maken van haar monopolie inzake geregeld vervoer bij het opdringen van haar voertuigen voor het uitvoeren van haar verboden diensten ?
3. Welke sancties denkt hij te nemen tegen de verantwoordelijken ?
4. Welke vorm van schadevergoeding zal hij bezorgen aan de door die oneerlijke concurrentie benadeelde privé-ondernemingen ?
5. Is hij niet de mening toegedaan dat het afschaffen van elke monopolievorm het beste middel tegen het misbruik van die monopoliepositie is ?

6. Is de minister het verder met mij eens, dat indien de VVM zo graag de concurrentie in de markt van de ongeregelde diensten wil aangaan, zij dan ook de concurrentie in de markt van de geregelde diensten, openbare en bijzondere, moet aandurven? En de door haar, dankzij het misbruik van haar monopoliepositie, opgeëiste en in regie uitgevoerde diensten in aanbesteding moet laten gaan?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

vraag nr. 22
van 1 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

**Beschermde monumenten verworven ingevolge staats-
hervorming — Verkoop**

Ingevolge de tweede fase van de staatshervorming werden destijds een tiental beschermde eigendommen aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

Gebouwen zonder bestemming kunnen ofwel worden herbestemd, ofwel worden verkocht of in erfpacht worden uitgegeven. Kan de minister medelen of een aantal van die beschermde eigendommen te koop staan?

Vraag nr. 23
van 4 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting

In 1984 kocht de Vlaamse Gemeenschap het Hotel van Goethem, gelegen in het Ingelandgat in Gent, voor een bedrag van 6,3 miljoen frank. Het betreft hier één van de mooiste rococogebouwen van Gent en het Hotel van Goethem werd dan ook beschermd als monument in 1985. Momenteel bevindt dit gebouw zich in een ernstige staat van verkrotting. Naar verluidt werden waardevolle stukken waaronder schilderijen, een marmeren schouw, een houten trapleuning, gestolen.

De Vlaamse Gemeenschap zou nu overgaan tot verkoop van dit gebouw.

1. Welke maatregelen werden er in de voorbije jaren genomen om verkrotting en inbraak van dit gebouw te voorkomen?
2. Voor welk bedrag werd er in het totaal tussen 1984 en 1992 geïnvesteerd in onderhouds- en instandhoudingswerken?
3. Welke bestemming werd aan dit gebouw gegeven in dezelfde periode?
4. Op hoeveel kan het waardeverlies geschat worden sedert de aankoop?
5. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de verkoopplannen?

vraag nr. 24
van 5 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Kinderopvang — Verhoging ouderbijdrage

Op 1 januari jongstleden werd de prijs voor kinderopvang met 6 percent verhoogd, ook al was de inflatie op jaarbasis maar 2,41 percent. Tien frank van die verhoging gaat naar onthaalmoeders en crèches, de rest moet dienen om jaarlijks 1.500 nieuwe opvangplaatsen te creëren, onder de slogan "Ouders van nu betalen voor kinderdagverblijf van morgen."

1. Waarom heeft de minister in plaats van die verhoging niet gezocht naar een verfijning van het systeem zoals bij het toekennen van studiebeurzen? Daar wordt rekening gehouden met het kadastraal inkomen zodat mensen met een fictief laag gezinsinkomen (zelfstandigen, landbouwers en vrije beroepen) geen aanspraak kunnen maken op een studiebeurs voor hun kinderen. Nu zijn het alweer de loon- en weddetrekkende die de dupe zijn van die lineaire verhoging.
2. De slogan "Ouders van nu betalen voor kinderdagverblijf van morgen", is heel wat ouders in het verkeerde keelgat geschoten. Ze betalen niet alleen voor de schulden van gisteren (het slechte beheer van de staat dat voor onze enorme staatsschuld zorgde), ze betalen ook voor de kosten van nu (bij veel gezinnen is de vraag vandaag eerder: kunnen we ons financieel nog een kind veroorloven?), ze moeten nu ook al betalen voor de kinderopvang van morgen. Wat is het standpunt van de minister?
3. Klopt het dat de kosten voor kinderopvang op drie jaar tijd met meer dan 25 percent zijn gestegen? Wat zal de invloed zijn van die strategie op de bescheiden babyboom die nu aan de gang is?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
31	20.01.1993	L. Barbé	<i>Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid — Goedkeuring Europese Commissie</i>	435
33	○ 25.01.1993	J. Valkeniers	<i>Internationale tentoonstelling Sevilla — Negatieve punten</i>	451
35	○ 27.01.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark</i>	451
36	○ 29.01.1993	L. Van Nieu- wenhuysen	<i>Infrastructuurwerken — Steun van Europese Gemeenschap</i>	451
37	○ 01.02.1993	L. Barbé	<i>Rederijen — Beschikkingen EG- Commissie</i>	452
39	○ 02.02.1993	G. Annemans	<i>Algemene uitgavenbegroting 1992 — Herverdeling basisallocaties</i>	452
40	○ 04.02.1993	P. Van Grem- bergen	<i>Europese Raad van Edinburgh — Subsidiariteitsbeginsel</i>	452
41	○ 05.02.1993	P. Van Grem- bergen	<i>Euroregiosamenwerking — Regeling en werking</i>	453
42	08.02.1993	F. Dewinter	<i>Etnische Vlamingen in Zuid-Afrika — Terugkeer naar het moederland</i>	413
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting				
66	25.01.1993	J. Gabriels	<i>Huisvestingspremies — Nieuwe regeling</i>	413
68	27.01.1993	M. Tyberghien- Vandenbussche	<i>Jacht — Inkomsten voor schatkist</i>	414
69	27.01.1993	M. Tyberghien- Vandenbussche	<i>Jachtdecreet — Gevolgen</i>	415
74	01.02.1993	V. Dua	<i>Bebossing gronden in agrarisch gebied — Vereisten</i>	416
75	01.02.1993	V. Dua	<i>Herplantingsplicht bij kappen van bomen — Juridische onduidelijkheid</i>	416
76	○ 01.02.1993	V. Dua	<i>Roeselarekreek in Sint-Margriete — Ingrep in ecologisch waardevol gebied</i>	453
77	01.02.1993	J. De Roo	<i>Waterwinning in Oost-Vlaanderen — Drongengoed in Knesselare-Ursel</i>	417
78	03.02.1993	J. Caudron	<i>Eikensterfte — Gegevens en maatregelen</i>	417
79	03.02.1993	J. Caudron	<i>Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Gegevens</i>	418
80	03.02.1993	J. Valkeniers	<i>Onderzoek over hazenziekte — Stand van zaken</i>	419
81	03.02.1993	J. Valkeniers	<i>Stankwolk in 1989 — Actieplan overheid</i>	419
82	03.02.1993	J. Valkeniers	<i>Vossenpopulatie — Ziekte door Echinococcus multilocularis</i>	419

83	03.02.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Milieubox — Beheer en verspreiding</i>	420
84	05.02.1993	E. Van Vae-renbergh	<i>Milieubox voor klein gevaarlijk afval — Sensibilisering burger</i>	420
85	05.02.1993	L. Barbé	<i>Afvalwater textielbedrijven — Aanwezigheid pesticiden</i>	420
90	10.02.1993	J. De Roo	<i>Sociale huurwoningen — Toestand in Oost- Vlaanderen</i>	422

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

2	21.10.1992	F. Van Vae-renbergh	<i>Liedekerke-Denderleeuw — Bouw nieuwe Denderbruggen</i>	436	
8	26.10.1992	R. Van Hooland	<i>Fietspadenplan — Gegevens</i>	437	
83	17.12.1992	E. Van Vae-renbergh	<i>Ninoofsesteenweg in Vlaams-Brabant — Aanleg nieuw kruispunt</i>	438	
88	18.12.1992	D. Ramoudt	<i>Departement Openbare Werken — Te betalen interesten ingevolge laattijdige betalingen</i>	438	
96	05.01.1993	L. Barbé	<i>Gewestweg N 8 Brussel-Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid</i>	439	
98	05.01.1993	L. Barbé	<i>Kruispunt Den Doorn in Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid</i>	439	
102	06.01.1993	J. De Bremae-ker	<i>Wegsignalisatie — Wildgroei</i>	440	
103	06.01.1993	J. De Bremae-ker	<i>Stad aan de Stroom — Steun van Gewest</i>	440	
106	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>N 35 in Eke-Nazareth — Aanleg rotonde</i>	441	
107	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>Fietspaden langs gewestwegen — Aanleg en beveiliging</i>	441	
108	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>N 60 in Eke-Nazareth — Aanleg van rotondes</i>	442	
113	08.01.1993	D. Ramoudt	<i>Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende — Criteria voor plaatsen verkeerslichten</i>	442	
119	15.01.1993	J. De Bremae-ker	<i>Openbare werken — Gebruik van hoogovenslakken</i>	442	
121	20.01.1993	M. Maertens	<i>Ring rond Diksmuide — Plannen</i>	443	
132	27.01.1993	M. Bourgois	<i>A 19 Kortrijk-Ieper — Openbare verlichting</i>	423	
128	0	25.01.1993	J. De Roo	<i>Ring rond Eeklo — Inlichtingen</i>	453
129	0	25.01.1993	F. Ghesquière	<i>Aanleg fietspaden — Gegevens</i>	454
131	0	27.01.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen — Plangroep, klankbordgroep en stuurgroep</i>	454
133	0	29.01.1993	L. Van Nieu-wenhuyzen	<i>Infrastructuurwerken — Steun van Europese Gemeenschap</i>	454
134	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>E 40 in Zaventem — MER</i>	423	
135	0	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Geluidsmetingen</i>	454
136	0	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Criterium sociaal nut van investering</i>	454

137	0	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidshinder E 40 in Zaventem — Gevoeligheidsgraad III</i>	455
138	0	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidsschermen langs wegen — Overzicht</i>	455
139	0	02.02.1993	F. Dewinter	<i>Kanaal Oelegem- Zandvliet — Werkgroep</i>	455
140	0	04.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bruggen over Netekanaal in Lier — Vervanging</i>	455
141	0	04.02.1993	F. Van den Eynde	<i>Uitbreiding industriegebied ten noorden van Waver — Beroep tot schorsing</i>	455
146		10.02.1993	D. Van der Maelen	<i>Gemeenteraadsbesluit St. -Lieven.+Houtem — Aansluiting bij IMVW voor waterbedeling</i>	423
147		10.02.1993	L. Hancké	<i>Woonuitbreidingsgebieden arrondissement Antwerpen — Overzicht</i>	424
148		10.02.1993	D. Ramoudt	<i>Huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen — Gemeentebelasting</i>	424
149		10.02.1993	H. Lauwers	<i>Gemeentelijke kapreglementen — Bekrachtiging minister</i>	425
150		11.02.1993	J. De Mol	<i>Opvulregel in ruimtelijke ordening — Onwettelijke toepassing</i>	425

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

44		13.01.1993	P. Dewael	<i>V.z. w. Vlaamse Operastichting — Oprichting operastudio</i>	444
46		14.01.1993	F. Sarens	<i>Niet-betaalde sportbeoefenaar — Verzekering</i>	444
55		27.01.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Radio-uitzendingen — Slechte ontvangst in de tunnel van de Kruidtuinlaan in Brussel</i>	445
56		28.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Audiovisuele Regie — Onterecht gebruik van "regie"</i>	445
58	o	01.02.1993	F. Dewinter	<i>De Brakke Grond in Amsterdam — Dialoog over cultuur</i>	456
59		04.02.1993	P. Van Grembergen	<i>Cultuurartikel van het Verdrag van Maastricht — Toepassing integratiebepaling</i>	426
60		04.02.1993	D. Ramoudt	<i>Statuut reisbureaus — Herziening wetgeving</i>	427
68		19.02.1993	L. Standaert	<i>Lotto-subsidies — Vrijzinnige organisaties</i>	427

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

67		25.01.1993	G. Annemans	<i>Parlementsleden — Benoeming tot hoogleraar</i>	428
72		29.01.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Benoemingen HOKT</i>	428
73		29.01.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Rechten van tijdelijke leerkrachten</i>	428
74		29.01.1993	L. Standaert	<i>Decreet rechtspositie — Discriminatie tussen netten</i>	429
75		29.01.1993	L. Standaert	<i>Schoolfusie door opslorping — Rechten leerkrachten</i>	429
79		02.02.1993	F. Van den Eynde	<i>Nederlands voor migrantenkinderen — Didactisch materiaal uitgeverij Plantijn-Novum</i>	430
80		04.02.1993	J. De Roo	<i>Scholen — Beveiliging tegen brand en ongevallen</i>	431
84		10.02.1993	E. De Groot	<i>BAO-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen</i>	431
88		15.02.1993	L. Standaert	<i>Hervorming onderwijsinspectie en pedagogische begeleidingsdiensten — Bevoegdheidsafbakening</i>	432
89		17.02.1993	F. Vermeiren	<i>Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem</i>	433

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

27	06.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid — Mogelijke publikatie gevaarlijke verkeerspunten</i>	446
30	11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbaar vervoer — Prijsverlagend voorstel van Instituut voor de Autocar en de Autobus</i>	446
33	15.01.1993	M. Dillen	<i>Restauratie beschermde monumenten in provincie Antwerpen — Kredieten</i>	447
34	18.01.1993	H. Van Dierenderen	<i>Adviesraad Jeugd en Verkeer — Bevoegdheden</i>	447
35	20.01.1993	X. Buisseret	<i>De Lijn — Experimenten met alternatieve brandstoffen</i>	448
36	20.01.1993	D. Ramoudt	<i>Openbare vervoermaatschappij De Lijn — Verhuur autobussen zonder chauffeur</i>	448
38	0 27.01.1993	J. Eeman	<i>Boomkappingen in beschermde gebieden — Gegevens</i>	456
39	01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Provinciaal kantoor in Vlaams-Brabant</i>	
40	01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Benoeming exportadviseurs</i>	434
41	01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Contacten Vlaamse exporteurs met handelsattachés</i>	434
42	0 01.02.1993	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Vervoermaatschappij — Aankoop VIP-coach</i>	456
43	0 03.02.1993	J. Valkeniers	<i>Kasteel van Kwabeek in Verrijck (Boutersem) — Onderzoek naar verdwenen schandpaal en klok</i>	457
44	0 04.02.1993	L. Barbé	<i>Nederlandstalige afdeling Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen — Vertegenwoordiging in Vast Elektrotechnisch Comité</i>	457
45	0 04.02.1993	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoerdiensten</i>	457

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

22	15.02.1993	S. De Clerck	<i>Gesco's — Toewijzingen aan Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen</i>	448
----	------------	---------------------	---	-----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

18	12.01.1993	M. Logist	<i>Vlaams Fonds — Inschrijving van jongeren met licht mentale handicap en/of gedragsproblemen</i>	449
19	19.01.1993	H. Marsoul	<i>Vlaams Fonds — Inschrijving kinderen en jongeren met leer- en gedragsproblemen</i>	450
21	25.01.1993	M. Bourgois	<i>Openbare psychiatrische instellingen — Mistoestanden</i>	434
22	0 01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde monumenten verworven ingevolge staatshervorming — Verkoop</i>	458
23	o 04.02.1993	V. Dua	<i>Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting</i>	458
24	o 05.02.1993	L. Standaert	<i>Kinderopvang — Verhoging ouderbijdrage</i>	458
26	08.02.1993	J. Valkeniers	<i>Zelfstandige logopedisten — Benadeling</i>	435